

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

**ຍຸດທະສາດ
ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
2021 - 2030**

**National Strategy on Disaster Risk Reduction (NSDRR)
2021 - 2030**

**ພະຈິກ 2021
November 2021**

**ສະໜັບສະໜູນການຈັດພິມໂດຍ: ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເລີ່ມສ້າງຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງດ້ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ.**

Supported by: Legal Readiness For Climate and Climate Investment

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 510/ນຍ.
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26.07.2021

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຍຸດທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
2021-2030

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ ສະບັບເລກທີ 43/ສພຊ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2016;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 2178/ຮສສ, ວັນທີ 18 ມິຖຸນາ 2021.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຍຸດທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 2021-2030 ຕາມການ
ເຫັນດີ ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈໍາເດືອນ ພຶດສະພາ 2021 ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ຢ່າງເປັນ
ທາງການແລ້ວ.

ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນ
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
ສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 3 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການ
ຮ່ວມມື ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 4 ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ພັນຄຳ ວິພາວັນ

ສາລະບານ

ສາລະບານ.....	I-III
ຄຳນຳ.....	IV
ຄຳສະແດງຄວາມຂອບໃຈ.....	V
ການອະທິບາຍຄຳສັບ.....	VI-VII
ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ຄວາມໝາຍ.....	VIII-IX
I. ພາກສະເໜີ.....	1
1.1. ສະພາບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.....	1
1.2. ບົດບາດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.....	2
1.3. ຂອບເຂດຂອງຍຸດທະສາດ.....	3
1.4. ຂັ້ນຕອນການສ້າງ ຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.....	3
II. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສປປ ລາວ.....	4
2.1. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນລະດັບສາກົນ.....	4
2.2. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນພາກພື້ນ.....	6
2.3. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ.....	7
2.3.1. ສະພາບໄພພິບັດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ.....	7
2.3.2. ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.....	10
2.3.3. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.....	12
2.3.4. ບັນດາແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.....	13
2.3.5. ຜົນສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.....	13
2.3.6. ຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້.....	16
III. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.....	19
3.1. ວິໄສທັດ.....	19
3.2. ຫຼັກການລວມ.....	19
3.3. ເປົ້າໝາຍລວມ.....	19
3.4. ຍຸດທະສາດ.....	19
3.4.1. ຍຸດທະສາດທີ 1: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ.....	19

3.4.2. ຍຸດທະສາດທີ 2: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ.....	21
3.4.3. ຍຸດທະສາດທີ 3: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ.....	22
3.4.4. ຍຸດທະສາດທີ 4: ປັບປຸງການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.....	22
3.4.5. ຍຸດທະສາດທີ 5: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.....	23
3.4.6. ຍຸດທະສາດທີ 6: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ.....	23
3.4.7. ຍຸດທະສາດທີ 7. ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.....	23
IV. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	24
4.1. ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.....	24
4.2. ງົບປະມານ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	25
4.3. ການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.....	25
4.4. ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	26
4.5. ການທົບທວນ, ການລາຍງານ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.....	27
4.5.1. ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແຕ່ປີ 2021 ຫາ 2030.....	28
4.5.2. ການທົບທວນກາງໄລຍະໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສຳເລັດພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2025.....	28
4.5.3. ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສຳເລັດພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2030.....	29
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ຂົງເຂດຈຸດສຸມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສຳລັບການວາງແຜນຂອງລັດຖະບານໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021 - 2030 ພາຍໃຕ້ 12 ຈຸດປະສົງຂອງ ຍຸດທະສາດ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.....	30
ຍຸດທະສາດທີ 1: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ.....	30
ຍຸດທະສາດທີ 2: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ..	44
ຍຸດທະສາດທີ 3: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ.....	46
ຍຸດທະສາດທີ 4: ປັບປຸງການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.....	48

ຍຸດທະສາດທີ 5: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຢູ່ລະດັບ ຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.....	53
ຍຸດທະສາດທີ 6: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ.....	57
ຍຸດທະສາດທີ 7: ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.....	60
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	62

ຄຳນຳ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ຫຼັກການ ຂອງສາກົນໃນດ້ານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍສະເພາະ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ 2015 - 2030. ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນການສ້າງຍຸດທະສາດ ແມ່ນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ຂອງຄະນະກຳມະການຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ທີ່ປະກອບມີ ກະຊວງແຮງງານແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ວິຊາການ ໂດຍໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ປະເມີນດ້ວຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິໄຈແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການຈັດກອງປະຊຸມຄະນະວິຊາການຮ່ວມກັນຫຼາຍຄັ້ງ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງ ການຈັດກອງປະຊຸມລະດັມແນວຄວາມຄິດກັບຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ຕໍ່ກັບຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້.

ພ້ອມນີ້ ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ກໍ່ໄດ້ນຳສະເໜີຜ່ານ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ. ສະນັ້ນ, ທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ແລະ ເນື້ອໃນ ຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ເຫັນວ່າ ມີຄວາມເໝາະສົມຕາມແບບສະບັບຂອງ ສປປ ລາວ, ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນທີ່ຊັດເຈນ ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ທັງສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ປະກອບດ້ວຍວິໄສທັດ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ຮອດປີ 2030, 07 ຍຸດທະສາດທີ່ສຳຄັນ ແລະ 12 ຈຸດປະສົງ, ໃນແຕ່ລະຈຸດປະສົງ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດບັນດາໜ້າວຽກຈຸດສຸມທີ່ຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດໃນໄລຍະ 2021 ຫາ 2030.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄວາມພະຍາຍາມຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃນການຍົກສູງພາລະບົດບາດ ແລະ ພັນທະໃນການສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເຊື່ອມສານກັບບັນດານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ສິນທິສັນຍາຕ່າງໆ ຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນໃນອະນາຄົດ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18 / 10 / 21

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ
ຮອງປະທານ ຜູ້ປະຈຳການ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ

ໃບຄຳ ຂັດທິຍະ

ຄຳສະແດງຄວາມຂອບໃຈ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນນາມ ຕາງໜ້າ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນ ກາງ ກໍ່ຄື ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງຈິງໃຈມາຍັງບັນດາທ່ານ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນອັນ ສຳຄັນເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດ ທີ່ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າມາຈາກ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຄື: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງການ ຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ສູນກາງສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ອົງການກາແດງລາວ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ຄະນະວິຊາການຈາກ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຕັ້ງໜ້າປະກອບສ່ວນ ທັງສະຕິປັນຍາ ແລະ ເວລາ ເຮັດໃຫ້ຮ່າງຍຸດທະສາດການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເປັນຢ່າງດີ.

ພິເສດ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ທ່ານ ນາງ ທາ ກາໂກ ໂມຣິຕະ ທີ່ປຶກສາອາຊີ/ຫົວໜ້າຫ້ອງການປະຈຳສຳນັກງານທີ່ປຶກສາ ADB, ທ່ານ ສະຕີເວັນ ໂກນຟິນ ຊ່ຽວ ຊານດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ທ່ານ ນາງ ປອ. ມາຣີ ພິຄາທ ທີ່ປຶກສາດ້ານການສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດ, ທ່ານ ປອ. ສຸກລາຕີ ສີຊາເນດ ທີ່ປຶກສາຄົນລາວ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ງົບປະມານ ໃນການດຳເນີນຄົ້ນຄວ້າ, ປຶກສາຫາລື ແລະ ສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງ ຊາດ ສະບັບນີ້.

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນນາມຕາງໜ້າ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນ ກາງ ກໍ່ຄື ລັດຖະບານ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງ ອົງການ ສປຊ ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ປະຈຳ ບາງກອກ ປະເທດໄທ (UNDRR) ແລະ ບັນດາອົງການເຄືອຂ່າຍ ສປຊ ປະຈຳ ສປປ ລາວ, ບັນດາອົງການຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ແລະ ອົງການທາງສັງຄົມອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະກອບສ່ວນດ້ານແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຂໍ້ແນະ ນຳຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນຮ່າງເນື້ອໃນຂອງຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້.

ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທໍາມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດຂອງຄົນໃນສັງຄົມ ທັງໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ.

ໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ໝາຍເຖິງ ເຫດການ, ປາກົດການ ແລະ ການປ່ຽນແປງທາງທໍາມະຊາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ໄພນໍ້າຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ພາຍຸ, ໄພໜາວ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ສັດຕູພຶດ ແລະ ພະຍາດລະບາດ.

ໄພພິບັດທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ໝາຍເຖິງ ເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເນື່ອງຈາກການກະທໍາຂອງມະນຸດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ອັກຄີໄພ, ໄຟໄໝ້ລາມປ່າ, ຝຸ່ນລະອອງ, ກໍາມັນຕະພາບລັງສີ, ສານເຄມີຮົ່ວໄຫຼ, ລະເບີດຕົກຄ້າງທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ອຸປະຕິໄພ.

ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງເຫດການທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຈາກທໍາມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ.

ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນທຸກເຫດການທີ່ຈະເກີດຈາກ ທໍາມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມຍຸດທະສາດ, ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກວິສາວະກໍາກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ການປຸກຈິດສໍານຶກໃຫ້ສັງຄົມ.

ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ການປ້ອງກັນໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ການກໍານົດແຜນການ, ມາດຕະການເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ.

ຄວາມທົນທານ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການຕ້ານທານ, ຮັບມື ແລະ ການຟື້ນຟູຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິໂດຍໄວຈາກໄພພິບັດ.

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ ການຕີລາຄາລະດັບຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມເສຍຫາຍ, ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ, ໄພພິບັດທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະນໍາຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການກະກຽມ, ສ້າງແຜນການ ແລະ ກໍານົດມາດຕະການ ໃນການສະກັດກັ້ນ, ຕອບໂຕ້ກັບເຫດການໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍຕ່າງໆ ດ້ວຍການເຝົ້າລະວັງ, ແຈ້ງເຕືອນໄພ, ຄຸ້ມຄອງບັນຊາ, ສັ່ງການ, ຊອກຄົ້ນ ຫຼື ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ລະບົບສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ, ການບັນເທົາທຸກສຸກເສີນ, ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ, ການແພດ, ການນໍາໃຊ້ກໍາລັງທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ ແລະ ພົນລະເຮືອນ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ການສື່ສານ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ການປະສານງານ ແລະ ຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນ, ການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນຕາມຂອບການຮ່ວມມືຂອງລັດຖະບານ.

ການຄວບຄຸມໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ການຈໍາກັດໄພພິບັດທີ່ພວມເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ.

ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ການປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ການບຸລະນະສ້ອມແປງ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ແລະ/ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ ໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ຫຼື ດີກວ່າເກົ່າ.

ການສ້າງ ຫຼື ກໍ່ສ້າງໃໝ່ ໝາຍເຖິງ ການນໍາໃຊ້ວັດຖຸກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ປະກອບເຂົ້າກັນເຮັດໃຫ້ມີສິ່ງປຸກສ້າງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຕອນດິນເປົ່າຫວ່າງ ຫຼື ໃນຕອນດິນທີ່ມີການທັບມ້າງສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ຖືກທໍາລາຍເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ.

ການສ້າງຄືນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ ໝາຍເຖິງ ການດໍາເນີນງານໃນໄລຍະການຟື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມສາມາດ ຂອງປະເທດ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ວຍວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແບບປະສົມປະສານ ເຂົ້າໃນການຟື້ນຟູລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານກາຍຍະພາບ ແລະ ສັງຄົມ, ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພໃນອານາຄົດ.

ການສ້ອມແປງ ໝາຍເຖິງ ການປັບປຸງ, ດັດແປງ, ປ່ຽນແປງຮູບຊົງພາຍນອກ, ແກ້ໄຂສ່ວນທີ່ເປ່ເພ, ຊຸດໂຊມ ແລະ ທັບມ້າງ ບາງສ່ວນຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ.

ການບຸລະນະ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສ້ອມແປງ, ຮັກສາຮູບແບບ, ລວດລາຍ ແລະ ລາຍລະອຽດເດີມຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ ໂດຍມີການຕໍ່ເຕີມ ແລະ ເສີມສ່ວນດັ້ງເດີມທີ່ຂາດຫາຍໄປໃຫ້ສົມບູນ.

ມະນຸດສະທໍາ ໝາຍເຖິງ ຄວາມເມດຕາ ສົງສານຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ.

ວຽກງານມະນຸດສະທໍາ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນໄຫວຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ ເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ເຄົາລົບສິດຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ ລວມທັງ ການສົ່ງເສີມ, ພັດທະນາຄວາມຍືນຍົງຂອງມະນຸດ.

ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຊີວິດ, ຈິດໃຈ ແລະ ຊັບສິ່ງຂອງ ຈາກໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ.

ການປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ.

ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ຄວາມໝາຍ

AADMER	ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ເຫດສຸກເສີນ
ADB	ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
ASEAN	ສະມາຄົມປະຊາຊາດແຫ່ງອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້
CDMC	ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ
CEDAW	ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ
CRPD	ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດຂອງຄົນພິການ
DM	ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ
DM Law	ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ
DRM	ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
DRR	ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
GBV	ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ
Lao-Di	ລະບົບຂໍ້ມູນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂອງລາວ
LWU	ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ
MAF	ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
MEM	ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່
MICT	ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ
MLSW	ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ
MOD	ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ
MOES	ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
MOF	ກະຊວງການເງິນ
MOH	ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ
MOHA	ກະຊວງພາຍໃນ
MOIC	ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
MONRE	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
MPI	ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
MPS	ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ
MPWT	ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ
MST	ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ
NSDRR	ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

NSEDP	ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
SDGs	ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ
SFDRR	ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
SOPs	ມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານ
TWG	ຄະນະວິຊາການ
WHO	ອົງການອະນາໄມໂລກ
UXO	ລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ

I. ພາກສະເໜີ

1.1. ສະພາບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ, ພູມສັນຖານມີລັກສະນະພິເສດແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະພາກ, ປະມານສອງສ່ວນສາມຂອງປະເທດເປັນພູເຂົາ, ເປັນປະເທດທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນອາກາດເຂດຮ້ອນ, ມີ 2 ລະດູຄື: ລະດູແລ້ງຈະເລີ່ມແຕ່ກາງ ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ກາງເດືອນ ພຶດສະພາ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນກະແສລົມມໍລະສຸມຕາເວັນອອກສຽງເໜືອພັດປົກຄຸມ ໃນເດືອນຕຸລາ ຫາ ເດືອນກຸມພາ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ. ສະພາບອາກາດໂດຍທົ່ວໄປຢູ່ໃນລັກສະນະເຢັນຫາໜາວເຢັນ ໃນເດືອນ ພະຈິກ ຫາ ເດືອນ ມັງກອນ. ໃນຊ່ວງ ເດືອນ ມີນາ ຫາ ເດືອນ ພຶດສະພາ ສະພາບອາກາດຢູ່ໃນລັກສະນະຮ້ອນ ຫາ ຮ້ອນອົບເອົ້າ. ລະດູຝົນຈະເລີ່ມແຕ່ ກາງເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ກາງເດືອນ ຕຸລາ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນກະແສລົມມໍລະສຸມຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ ຈາກມະຫາສະມຸດອິນເດຍ ແລະ ອ່າວໄທ ພັດປົກຄຸມ ໄດ້ນຳເອົາຄວາມຊຸ່ມຊື່ນສູງເຂົ້າສູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ໃນລະຫວ່າງ ເດືອນ ກໍລະກົດ ຫາ ເດືອນ ກັນຍາ ຈະມີຝົນຕົກຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະ ໃນເດືອນສິງຫາ ຈະມີຝົນຕົກຖີ່ຫຼາຍ, ປະລິມານນໍ້າຝົນສະເລ່ຍປະຈຳປີ ໃນທົ່ວປະເທດ ແມ່ນ 1.900 ຫາ 3.500 ມິນລິແມັດ ແລະ ສະພາບອາກາດສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນລັກສະນະຮ້ອນຫາຮ້ອນອົບເອົ້າ.

ຍ້ອນສະພາບທີ່ຕັ້ງຂອງພູມສັນຖານ ແລະ ສະພາບພູມອາກາດຂອງປະເທດ, ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຕໍ່ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຕົ້ນ ໄພນໍ້າຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ລົມພາຍຸ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ພະຍາດລະບາດ ແລະ ອື່ນໆ, ເປັນປະເທດທີ່ຍັງອີງໃສ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການຜະລິດກະສິກຳເປັນຫຼັກ, ຄວາມສາມາດໃນການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມໃນການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູໜັງໄສພິບັດ ຍັງມີຄວາມຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ສ່ວນໜຶ່ງກໍຍ້ອນວ່າຍັງເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ. ບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຍັງເປັນປັດໃຈສ່ຽງໃຫ້ ສປປ ລາວ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພທຳມະຊາດຫຼາຍຂຶ້ນ, ລະດັບນໍ້າຝົນ ແລະ ອຸນຫະພູມທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ລະບົບອຸທົກກະສາດຂອງແມ່ນໍ້າຂອງປ່ຽນແປງ, ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ ກໍຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ.

ຂໍ້ມູນບົດລາຍງານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະດັບຊາດ ປີ 2010 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນສະພາບພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເຂດທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດທີ່ສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນ ນໍ້າຖ້ວມ, ດິນເຈື່ອນ, ພາຍຸ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

+ ພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ: ມີ 08 ສາຍນໍ້າ ທີ່ເປັນພື້ນທີ່ສ່ຽງຕໍ່ການເກີດໄພນໍ້າຖ້ວມຄື: ນໍ້າອູ, ນໍ້າຕຸ້ມ, ນໍ້າງຽບ, ນໍ້າຊັນ, ເຊບັ້ງໄຟ, ເຊບັ້ງຫຽງ, ເຊໂດນ ແລະ ເຊກອງ, ໃນນີ້ ຈາກຜົນຂອງການປະເມີນຂໍ້ມູນໄດ້ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ມີຫຼາຍເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ແຄມນໍ້າທັງ 08 ສາຍນີ້ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະເກີດນໍ້າຖ້ວມດ້ວຍລະດັບເລິກຂອງນໍ້າ ແລະ ບໍລິເວນທີ່ຖືກນໍ້າຖ້ວມແຕກຕ່າງກັນ. ຄາດຄະເນປະຊາກອນທີ່ຢູ່ພື້ນທີ່ສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມທັງ 08 ອ່າງແມ່ນໍ້າທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍ ເຫຼືອຕົນເອງໄດ້ ຫຼື ທີ່ຍັງຕ້ອງເພິ່ງພາຜູ້ອື່ນ ລວມທັງໝົດປະມານ 115.322 ຄົນ ທີ່ອາດຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດນໍ້າຖ້ວມ, ໃນນີ້ປະມານ 77 % ແມ່ນນອນຢູ່ໃນເຂດນໍ້າຖ້ວມທີ່ມີລະດັບຄວາມເລິກຫຼາຍກວ່າ ຫຼື ເທົ່າກັບ 02 ແມັດ. ນອກຈາກນີ້, ບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ອາດຈະຖືກກະທົບຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ ລວມມີ: ດ້ານເຄຫາສະຖານ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນ, ດ້ານກະສິກຳ, ໂຮງໝໍ/ຄລິນິກ (ສຸກສາລາ), ໂຮງຮຽນ, ແຫຼ່ງນໍ້າກິນ ນໍ້າໃຊ້ ແລະ ອື່ນໆ.

+ ພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງຈາກລົມພາຍຸ: ໃນນີ້ ລວມມີ ພາຍຸໃຕ້ຝຸ່ນ ຫຼື ໄຊໂຄລນ, ພາຍຸເຂດຮ້ອນ ຊຶ່ງລັກສະນະຂອງພາຍຸດັ່ງກ່າວ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດມີລົມແຮງ ແລະ ຝົນຕົກໜັກ ພ້ອມທັງມີລູກໜາກເຫັບ ອາດສ້າງຜົນກະທົບ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສເຮືອນຊານຂອງປະຊາຊົນ, ຕົກອາຄານຂອງລັດ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ອື່ນໆ, ຄາດຄະເນຈຳນວນປະຊາກອນທີ່ອາດຈະຖືກກະທົບຈາກລົມພາຍຸດັ່ງກ່າວ ໃນນີ້ ມີປະມານ 67,96 % ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລົມພະຍຸເຂດຮ້ອນໃນຄວາມແຮງຂອງລົມ 63,17 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ; ປະມານ 28,45 % ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມກົດດັນອາກາດຕໍ່າເຂດຮ້ອນ ໃນຄວາມແຮງລະຫວ່າງ 0 - 62 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ; ປະມານ 3,53 % ຈະໄດ້

ຮັບຜົນກະທົບຈາກລົມພາຍຸປະເພດ 01 ໃນຄວາມແຮງລະຫວ່າງ 119 - 153 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ ແລະ ປະມານ 0,06 % ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລົມພາຍຸປະເພດ 02 ໃນຄວາມແຮງລົມລະຫວ່າງ 154 - 177 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນອນຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ແຂວງຄຳມ່ວນ.

+ **ພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງ:** ຜົນກະທົບຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງສ່ວນໃຫຍ່ ຈະສົ່ງຜົນເສຍຫາຍ ໂດຍກົງຕໍ່ຂະແໜງກະສິກຳ, ຄວາມໜັ້ນຄົງດ້ານອາຫານ, ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ແຫຼ່ງນໍ້າກິນ, ນໍ້າໃຊ້ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ. ຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະດັບຊາດ ໄດ້ເຮັດການວິໄຈລະດັບການເກີດຂຶ້ນຂອງໄພແຫ້ງແລ້ງ ທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນຢູ່ພື້ນທີ່ຂອງບັນດາແຂວງ ເຊັ່ນ: ລະດັບປານກາງ ແລະ ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ລະດູແລ້ງລະຫວ່າງ ເດືອນ ຕຸລາ - ເດືອນ ມີນາ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ ບໍລິເວນ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ວຽງຈັນ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ, ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແລະ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ;
- ລະດູຝົນລະຫວ່າງ ເດືອນ ເມສາ - ເດືອນ ກັນຍາ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ, ບໍລິເວນໄດ້ຄຽງ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ, ເຂດດົງເຫງັນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ;
- ຊ່ວງລະດູຝົນລະຫວ່າງ ເດືອນ ມິຖຸນາ - ເດືອນ ກັນຍາ ອາດຈະເກີດຢູ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງແຂວງ ຫົວພັນ ແລະ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ແລະ ພາກເໜືອຂອງ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ, ພາກຕາເວັນອອກຂອງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ພາກເໜືອຂອງ ແຂວງ ສາລະວັນ;
- ໄລຍະ 1 ປີ ລະຫວ່າງ ເດືອນ ເມສາ - ເດືອນ ມີນາ ອາດຈະເກີດຢູ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແລະ ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ.

1.2. ບົດບາດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ນຳກັນແລ້ວວ່າ ໄພພິບັດທີ່ເກີດຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບ ໂດຍກົງຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ, ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ໂອກາດທາງທຸລະກິດ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ. ໃນໄລຍະຫຼາຍກວ່າ 10 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ຈົນເຖິງປະຈຸບັນ, ບັນຫາໄພພິບັດໄດ້ເກີດຂຶ້ນທຸກໆປີ ແລະ ມີຄວາມຮຸນແຮງເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ເຊິ່ງສ້າງຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງປະເທດ, ເປັນຕົ້ນ ເຫດການໄພພິບັດນໍ້າຖ້ວມທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2018 ທີ່ຜ່ານມາ ຖືວ່າເປັນຄັ້ງປະຫວັດສາດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ໜັກໜ່ວງ. ເຫດການດັ່ງກ່າວແມ່ນມີສາເຫດມາຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຕ້ອງເສຍຊີວິດ ແລະ ສູນຫາຍເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຄິດເປັນມູນຄ່າເສຍຫາຍ ຄາດຄະເນແມ່ນ 3.166,9 ຕື້ກີບ (ປະມານ 371 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ) ຫຼື ປະມານ 2,1 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການຄາດຄະເນລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP). ບັນຫາຜົນກະທົບຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດອັກເສບປອດ ຈາກເຊື້ອຈຸລະໂລກສາຍພັນໃໝ່ (Covid-19) ກໍ່ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານ ຈຳເປັນຕ້ອງດັດປັບຕົວເລກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ໃນປີ 2020 ລົງຈາກ 6,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ມາເປັນ 3,3 - 3,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ພ້ອມດ້ວຍຄາດໝາຍທາງດ້ານມະຫາພາກຈຳນວນໜຶ່ງ.

ລັດຖະບານ ເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອສືບຕໍ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ຍົກສູງມາດຕະຖານຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ໂອກາດສຳລັບປະຊາຊົນລາວ ໂດຍຜ່ານການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ໂດຍສະເພາະການຍົກສູງຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ຄວາມພ້ອມດ້ານຊັບພະຍາກອນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ, ການຄວບຄຸມ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ປີ 2019, ການປ່ຽນແປງຂອບນິຕິກຳ ແລະ ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ ແມ່ນມີເປົ້າໝາຍເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2030 ແມ່ນສຸດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ໄດ້ມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທາງດ້ານ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນ

ກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ, ທັງນີ້ ກໍ່ເພື່ອເປັນການເພີ່ມທະວີໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາໃນປີ 2019, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ໄລຍະປີ 2015 - 2030, ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ, ແຜນປະຕິບັດງານສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ໄລຍະປີ 2021 - 2025, ຖະແຫຼງການອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວໃນການຕອບໂຕ້ ໄພພິບັດ ແລະ ວາລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ປີ 2030 (ເປົ້າໝາຍພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຫຼື SDGs).

1.3. ຂອບເຂດຂອງຍຸດທະສາດ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ, ເພື່ອກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ປະສານງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ ແລະ ຟື້ນຟູພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຫຼັງໄພພິບັດ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະລວມມີ:

- ຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສ້າງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃໝ່ຂຶ້ນ, ພ້ອມທັງ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ມີຄວາມທົນທານ ຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ປະຊາຊົນລາວ;
- ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແມ່ນບໍ່ສາມາດດໍາເນີນການ ໂດຍລັດຖະບານພຽງລໍາພັງ, ແຕ່ການນໍາພາຂອງລັດຖະບານ, ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ກົນໄກການປະສານງານ ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນ ເພື່ອ ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ;
- ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ເພື່ອຮັບມືກັບໄພພິບັດ, ຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍ ແຮງຂອງໄພພິບັດຢູ່ໃນຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ໂດຍສະເພາະຊຸມຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດທ່າງໄກສອກຫຼີກ, ຊຶ່ງບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ໂດຍຜ່ານກິດຈະກຳການດໍາເນີນວຽກງານ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຂອງລັດຖະບານ, ຕະຫຼອດຮອດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດແບບຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ (CBDRR).

1.4. ຂັ້ນຕອນການສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ (ຮສສ) ພາຍ ໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນທຶນ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການຂອງ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ຊຶ່ງໄດ້ລິເລີ່ມການ ຄົ້ນຄວ້າ ມາແຕ່ປີ 2019 ຈົນເຖິງປີ 2020. ບັນດາຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດ ເຂົ້າໃນ ເນື້ອໃນຮ່າງຍຸດທະສາດ ແມ່ນມາຈາກບົດລາຍງານຂໍ້ມູນດ້ານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ໄດ້ເຮັດການສຶກສາໃນປີ 2010, 2012, ບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ປີ 2018, ຂໍ້ມູນໄພພິບັດໃນຖານຂໍ້ມູນໄພພິບັດ Lao Di, ເອກະສານນິຕິກຳກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ໃນປີ 2019.

ການດໍາເນີນຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໄດ້ດໍາເນີນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມຄົ້ນຄວ້າ ໃນຂັ້ນວິຊາການທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ຈັດກອງປະຊຸມລະດັມແນວຄວາມຄິດແບບເປີດກວ້າງກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ ຢູ່ຂັ້ນສູນ ກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມລະດັມແນວຄວາມຄິດຕໍ່ຮ່າງຍຸດທະສາດ ຮ່ວມກັບ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານ ສາກົນ ຜ່ານກອງປະຊຸມທາງໄກ (Video Conference). ພ້ອມກັນນີ້, ຍັງໄດ້ຈັດສົ່ງສະບັບຮ່າງທີ່ໄດ້ປັບປຸງຈາກບັນ ດາຄຳເຫັນ ທັງຢູ່ສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຄຳ ເຫັນ.

ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢ່າງເໝາະສົມ ຕາມແບບໂຄງສ້າງຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງປະກອບມີ 04 ພາກ ຄື: ພາກທີ I ພາກສະເໜີ; ພາກທີ II ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສປປ ລາວ; ພາກທີ III ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ພາກທີ IV ມາດຕະການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ.

II. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສປປ ລາວ

2.1. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນລະດັບສາກົນ

ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດໃນທົດສະຫວັດທີ່ຜ່ານມາສັງເກດເຫັນວ່າ ທ່າອ່ຽງຂອງການເກີດໄພ ບັດໄດ້ມີຄວາມຖີ່ ແລະ ຮຸນແຮງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ພາຍຸ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພູໄຟລະເບີດ, ດິນເຈື່ອນ, ອື່ນໆ ອັນໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສູນເສຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ສະເພາະ ໃນປີ 2019 ຢູ່ຂົງເຂດ ອາຊີ - ປາຊີຟິກ ໄດ້ມີເຫດການໄພພິບັດສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນ ຈຳນວນ 115 ຄັ້ງ ຢູ່ໃນ 31 ປະເທດ ໃນນີ້ ມີທັງເຫດການໄພນໍ້າຖ້ວມ, ລົມພາຍຸ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟໄໝ້ປ່າ, ພູໄຟລະເບີດ ແລະ ພະຍາດລະບາດ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທັງໝົດຫຼາຍກວ່າ 54,9 ລ້ານຄົນ, ເສຍຊີວິດ 5.338 ຄົນ.

ເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດດັ່ງກ່າວ, ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ໄດ້ຖືເປັນບັນຫາສໍາຄັນ ແລະ ເປັນບຸລິມະສິດຫຼັກ ໃນເວທີລະດັບໂລກ ແລະ ລະດັບພາກພື້ນ ເພື່ອຮ່ວມກັນ ຊອກຫາທຸກຊ່ອງທາງ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ເປັນລະບົບ, ໃນນີ້ ໄດ້ຮ່ວມກັນຮັບຮອງເອົາ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງທາງດິນຟ້າອາກາດ ໃນກອງປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ອົງການສະຫະປະຊາດ ຄັ້ງທີ 70 ທີ່ ນິວຢອກ ປີ 2015 ແລະ ການຮັບຮອງເອົາ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນ ກອງປະຊຸມໂລກ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຄັ້ງທີ 03 ໃນປີ 2015 ທີ່ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ, ເຊິ່ງຂອບແຜນ ວຽກງານກ່າວ ໄດ້ເປັນທິດທາງ ແລະ ບ່ອນອີງອັນສໍາຄັນ ໃນການປະສານງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັນ ເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໄປຄຽງຄູ່ກັບ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDG) ຈົນຮອດປີ 2030.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍ ແລະ ບຸລິມະສິດຂອງ ສປປລາວ ພາຍໃຕ້ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (SFDRR), ໃນນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍ:

- ການຮັບຮອງເອົາເປົ້າໝາຍການປ້ອງກັນການສ້າງຄວາມສ່ຽງ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ການ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ ສປປ ລາວ ກຳລັງປະເຊີນ, ການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ດ້ານ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການປະເມີນ ເພື່ອກຳນົດຄວາມສ່ຽງ ທີ່ມີຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນກາງ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ ການເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ, ການເງິນ ແລະ ການບໍລິຫານ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ (ບຸລິມະສິດທີ 01).
- ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຊຶ່ງລວມເອົາ ການເຊື່ອມສານວຽກງານ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງຂະແໜງການທັງໝົດ ແລະ ການກຳນົດພາລະ ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຂະແໜງການ (ບຸລິມະສິດທີ 02).
- ການລົງທຶນໃສ່ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເພື່ອສ້າງຄວາມທົນທານ ໂດຍການຈັດສັນຊັບພະ ຍາກອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ຢູ່ທຸກຂັ້ນຂອງການບໍລິຫານ ແລະ ໃນຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ (ບຸລິມະສິດທີ 03).

- ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການກຽມພ້ອມ ເພື່ອຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ “ສ້າງຄືນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ” ໃນການຟື້ນຟູ, ການບຸລະນະ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ທີ່ລວມເອົາການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນບາດກ້າວທັງໝົດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນ ແລະ ປະເທດ ມີຄວາມສາມາດຮັບມືກັບໄພພິບັດທີ່ດີກວ່າເກົ່າ (ບຸລິມະສິດທີ 04).

ນອກຈາກຂອບແຜນງານເຊັນໄດ (Sendai Framework) ແລ້ວ, ວິທີການແຫ່ງຊາດແບບກວ້າງຂວາງ ສໍາລັບ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ຍັງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະ ຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສາກົນທີ່ສໍາຄັນອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະ ສັນຍາປາຣີ ປີ 2015 ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs) ຊຶ່ງເປັນວາລະການພັດທະນາ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປີ 2030. ສັນຍາສາກົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເນັ້ນໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນການສ້າງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບອບບາງໃນການພັດທະນາຕົວເມືອງ, ຈັດສັນງົບປະມານສໍາລັບການພັດທະນາ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທໍາ ທີ່ນໍາໄປສູ່ການສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ.

17 ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຫຼື SDG ຂອງສາກົນ ໄດ້ກໍານົດສິ່ງທ້າທາຍທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ທັງໝົດມີການພົວພັນກັນ, ແຕ່ວ່າ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ຕໍ່ 09 ເປົ້າໝາຍ ຂອງ SDG ດັ່ງກ່າວ ພ້ອມກັບ ອີກໜຶ່ງເປົ້າໝາຍ ຄື: ເປົ້າໝາຍທີ 18: ຊີວິດປອດໄພຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນ SDG ສະເພາະຂອງ ສປປ ລາວ, ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 01: 10 ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຸດ ສໍາລັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ສປປ ລາວ

SDG No.	ເປົ້າໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຸດກັບຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ
1	ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກໃນທຸກຮູບແບບໃນທົ່ວທຸກບ່ອນ
2	ລຶບລ້າງຄວາມອຶດຫິວ, ບັນລຸການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ປັບປຸງດ້ານໂພສະນາການ ແລະ ສິ່ງເສີມກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ
3	ຮັບປະກັນການມີສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ສິ່ງເສີມຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີສໍາລັບທຸກຄົນ, ທຸກເກນອາຍຸ
4	ຮັບປະກັນການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສິ່ງເສີມກາລະໂອກາດການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສໍາລັບໝົດທຸກຄົນ
5	ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງ - ຊາຍ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທຸກຄົນ
6	ຮັບປະກັນການມີນໍ້າສະອາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າແບບຍືນຍົງ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມສໍາລັບທຸກຄົນ
9	ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ໜັ້ນຄົງທົນທານ, ສິ່ງເສີມການຫັນເປັນອຸດສະຫະກໍາແບບຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສິ່ງເສີມການປະດິດສ້າງ
11	ສ້າງຕົວເມືອງ ແລະ ທີ່ພັກອາໄສຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ, ປອດໄພ, ໜັ້ນຄົງທົນທານ ແລະ ຍືນຍົງ
13	ກໍານົດມາດຕະການອັນຮີບດ່ວນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຮັບມືຜົນກະທົບຈາກບັນຫາດັ່ງກ່າວ
18	ຊີວິດປອດໄພຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ສັນຍາປາຣີ, ຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ, ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການຮ່ວມມືສະໜັບສະໜູນ ຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ແມ່ນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ສໍາຄັນ ຂອງເປົ້າໝາຍ, ມາດຕະຖານ, ຄໍາແນະນໍາ ດ້ານວິຊາການ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ. ບັນດາຂໍ້ຕົກລົງເຫຼົ່ານີ້ ສະໜັບສະໜູນບັນດາປະເທດຕ່າງໆ ໃນ ການຊອກຫາຊ່ອງທາງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຈາກການປ່ຽນແປງ ຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ເພື່ອສ້າງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

2.2. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນພາກພື້ນ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນ ຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (AADMER), ເຊິ່ງເປັນສັນຍາການຮ່ວມມື ພາກພື້ນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ໄດ້ສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ, ການປະສານງານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການລະດົມຊັບພະຍາກອນໃນທຸກດ້ານ ຂອງການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.

ຍຸດທະສາດນີ້ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 05 ບຸລິມະສິດ ຂອງແຜນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ປີ 2021 - 2025, ເຊິ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ເອົາໂດຍ ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຫຼື AMMDM ຄັ້ງທີ 08 ໃນວັນທີ 27 ພະຈິກ 2020. ວິໄສທັດ ຂອງແຜນງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການ ຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ, ມີການຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ, ມີການແບ່ງປັນຄວາມຜູກພັນຮ່ວມກັນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບດ້ານລົບຂອງໄພພິບັດ ເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ຊຸມຊົນມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ພາລະກິດຂອງແຜນງານດັ່ງກ່າວແມ່ນເພື່ອ “ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມອາດສາມາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດຂອງອາຊຽນ ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການ, ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ການເສີມຂະຫຍາຍ ແນວຄິດປະດິດສ້າງໃໝ່, ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ, ການຮ່ວມມືໃໝ່ ແລະ ການປະສານງານທີ່ເຂັ້ມແຂງລະຫວ່າງ ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ .

05 ແຜນງານບຸລິມະສິດ ແລະ ບຸລິມະສິດຍ່ອຍ ຂອງແຜນງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:

1. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຕິດຕາມ (ລວມມີ: ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການສື່ສານຄວາມສ່ຽງ);
2. ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ (ລວມມີ: ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (DRR) ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (CCA), ຕົວເມືອງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງມະນຸດ ທີ່ມີ ຄວາມແຂງແຮງທົນທານ, ເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ແຂງແຮງທົນທານ, ກຸ່ມຄົນທີ່ ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື CBDRM ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ);
3. ການກຽມພ້ອມ ແລະ ຕອບໂຕ້ (ລວມມີ: ການວາງແຜນລ່ວງໜ້າ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງເຄື່ອງມືສໍາ ລັບການກຽມພ້ອມໃນພາກພື້ນ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການປະສານງານ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດ ຄວາມສາມາດເພື່ອປະສິດທິຜົນຂອງການຕອບໂຕ້ຂອງພາກພື້ນ);
4. ການຟື້ນຟູທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານ (ບັນດາແຜນງານການຟື້ນຟູທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານກ່ອນ ເກີດໄພພິບັດ ແລະ ການກຽມພ້ອມໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການຟື້ນຟູຂອງພາກພື້ນ ສໍາລັບໄພພິບັດຂະ ໜາດໃຫຍ່);
5. ການເປັນຜູ້ນໍາ (ການບໍລິຫານຄວາມຮູ້ສໍາລັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານໃນພາກພື້ນ, ການແບ່ງປັນ ຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການໃນພາກພື້ນ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເປັນຜູ້ນໍາລະດັບໂລກໃນການຄຸ້ມຄອງ ໄພພິບັດ).

ຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານບຸລິມະສິດ ແລະ ບຸລິມະສິດຍ່ອຍ ປະກອບມີ 06 ອົງປະກອບ ແລະ ແຮງຂັບເຄື່ອນ ເຊັ່ນ: (i) ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງຂອງ AADMER; (ii) ຍຸດທະສາດການຮ່ວມມື; (iii) ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ; (iv) ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການເຊື່ອມສານ; (v) ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ຢ່າງເປັນລະບົບ; (vi) ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ແຜນງານນີ້ ຍັງໄດ້ລວມເອົາບັນດາຂໍ້ກຳນົດຫຼັກ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ເອກະສານທີ່ສຳຄັນຂອງອາຊຽນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ວິໄສທັດອາຊຽນ 2025 ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ; ຖະແຫຼງການອາຊຽນ ກ່ຽວກັບ ໜຶ່ງອາຊຽນ ໜຶ່ງການຕອບໂຕ້; ແຜນການເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານອາຊຽນ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສຳລັບປີ 2025 ແລະ ຕໍ່ໄປ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງອື່ນໆໃນພາກພື້ນ. ແຜນງານດັ່ງກ່າວຍັງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ 2015 - 2030, ສັນຍາປາຣີ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ວາລະ 2030 ໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ.

2.3. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ

2.3.1. ສະພາບໄພພິບັດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ

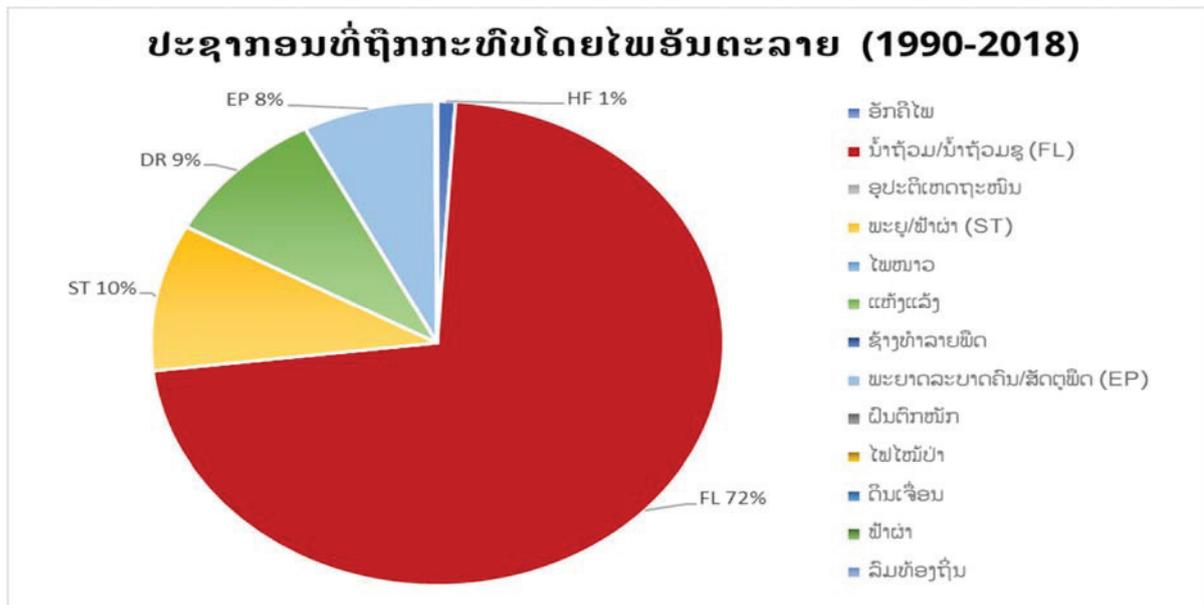
ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ກໍ່ຄືປະຈຸບັນ, ສປປ ລາວ ໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມສູນເສຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບອາກາດ ແລະ ພູມອາກາດທີ່ຮ້າຍແຮງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ລົມພາຍຸລະດູຮ້ອນ ແລະ ພາຍຸໄຊໂຄລນ, ລວມທັງ ພະຍາດລະບາດ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ພື້ນທີ່ດິນສ່ວນຫຼາຍກໍ່ມີລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຝັງຢູ່ຫຼາຍ. ນັບແຕ່ປີ 1970 ເຖິງ ປີ 2010, ໄດ້ມີເຫດການໄພທຳມະຊາດທີ່ສຳຄັນເກີດຂຶ້ນ 33 ຄັ້ງ (ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ) ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນເກືອບ 9 ລ້ານຄົນ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍທາງເສດຖະກິດ ຫຼາຍກວ່າ 400 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ໄພນ້ຳຖ້ວມ ຖືວ່າຍັງເປັນໄພທຳມະຊາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ຂອງປະເທດ ໂດຍມີແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ສາຂາຂອງແມ່ນ້ຳຂອງ ເປັນແຫຼ່ງຕົ້ນຕໍ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມເລື້ອຍໆ. ການພັດທະນາໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລະບົບອຸທິກກະສາດ ຂອງແມ່ນ້ຳຂອງຍິ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກການຄວບຄຸມການປ່ອຍນ້ຳຈາກເຂື່ອນເຫຼົ່ານີ້, ພ້ອມນີ້ ຖ້າບໍ່ມີການບໍລິຫານຈັດການນ້ຳທີ່ດີ ກໍ່ຍິ່ງເພີ່ມຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມຈາກໂຄງການດັ່ງກ່າວ.

ສປປ ລາວ ໄດ້ປະສົບບັນຫາໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມໃຫຍ່ຈຳນວນຫຼາຍຄັ້ງ ໃນນີ້ ລວມມີ ເຫດການນ້ຳຖ້ວມທີ່ສາເຫດມາຈາກພາຍຸໃຕ້ຝຸ່ນເກດສະໜາ ໃນປີ 2009 ແລະ ພາຍຸໄຮມາ - ນົກເຕັນ ໃນປີ 2011 ເຊິ່ງທັງສອງເຫດການໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມສູນເສຍ ເປັນມູນຄ່າ 248 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ໃນປີ 2013 ກໍ່ໄດ້ເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມຮຸນແຮງ ເຊິ່ງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສູນເສຍ ຫຼາຍກວ່າ 270 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມທີ່ພື້ນເດັ່ນເກີດຂຶ້ນໄລຍະນີ້ ຍັງມີເຫດການໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມທີ່ເກີດຈາກພາຍຸຊົນຕິນ (Son-Tinh) ແລະ ຄູກັນນ້ຳເຂື່ອນໄຟຟ້າເຊປຽນ - ເຊນ້ຳນ້ອຍ ແຕກຢູ່ແຂວງອັດຕະປື ໃນປີ 2018, ພາຍຸເບບິນກາ (Bebinca) ແລະ ໄພນ້ຳຖ້ວມທີ່ຮຸນແຮງ ໃນປີ 2019 ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ໃນນີ້, ສະເພາະແຕ່ປີ 2018 ມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍລວມຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ຄາດຄະເນແມ່ນ 3.166,9 ຕື້ກີບ (ປະມານ 371 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ) ຫຼື ປະມານ 2,1 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການຄາດຄະເນລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP). ບັນຫາຜົນກະທົບຈາກ ການລະບາດຂອງພະຍາດອັກເສບປອດຈາກເຊື້ອຈຸລະໂລກສາຍພັນໃໝ່ (Covid-19) ກໍ່ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານ ຈຳເປັນຕ້ອງດັດປັບຕົວເລກການຂະຫຍາຍຂອງເສດຖະກິດ ປີ 2020 ລົງຈາກ 6,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ມາເປັນ 3,3 - 3,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ພ້ອມດ້ວຍຄາດໝາຍທາງດ້ານມະຫາພາກຈຳນວນໜຶ່ງ.

ຮູບ 01 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄພນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາກອນເຖິງ 72 ສ່ວນຮ້ອຍ ຫຼື ເກືອບສາມສ່ວນສີ່ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພອັນຕະລາຍໃນໄລຍະປີ 1990 - 2018. ໄພພິບັດ

ພາຍຸ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ພະຍາດລະບາດ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ອັດຕາສ່ວນຂອງປະຊາກອນຈຳນວນ 10 ສ່ວນຮ້ອຍ, 9 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 8 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມລຳດັບ.

ຮູບ 01: ປະຊາກອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ (ປີ 1990 - 2018)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງ ຮສສ, ສປປ ລາວ, ປີ 2020, ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ Lao-Di (1990 - 2018)

ເຫດການໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມປີ 2018 ໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ, ໄພນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະຂະແໜງການເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ລວມມີທັງ ພືດລົ້ມລູກ, ການປະມົງລ້ຽງສັດ, ປ່າໄມ້ ແລະ ຊົນລະປະທານ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍຢ່າງຮຸນແຮງ ເຊິ່ງມີອັດຕາສ່ວນສູງເຖິງ 57 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການສູນເສຍລວມທັງໝົດ; ຂະແໜງການຂົນສົ່ງ ປະກອບມີ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ບໍລິການຂົນສົ່ງ ແລະ ອາຄານຂອງລັດຖະບານ ມີອັດຕາສ່ວນສູງເຖິງ 65,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ. ໂດຍລວມແລ້ວ ຂະແໜງການຂອງລັດ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງ ໃນດ້ານການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ຂະແໜງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ; ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຂະແໜງການເອກະຊົນ ແມ່ນເກີດຈາກລາຍຮັບທີ່ຫຼຸດລົງສຳລັບຊາວກະສິກອນ, ບຸກຄົນທີ່ເຮັດວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ໃຫ້ບໍລິການໃນຂະແໜງການວັດທະນາທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ, ກຳມະກອນ ແລະ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ມີພາລະເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍກົງຈາກໄພພິບັດຄັ້ງນີ້ ຊຶ່ງສະແດງອອກໃນຕາຕະລາງ 02.

ຕາຕະລາງ 02: ມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍ ຈາກເຫດການໄພນໍ້າຖ້ວມ ປີ 2018

ຂະແໜງການ	ຄວາມເສຍ ຫາຍ (ຕື້ກີບ)	ຄວາມສູນ ເສຍ (ຕື້ກີບ)	ລວມ (ຕື້ກີບ)
ຂະແໜງການສັງຄົມ:			
ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ຕັ້ງຖິ່ນຖານ	21,12	0,57	21,69
ການສຶກສາ	18,73	1,68	20,41
ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ໂພຊະນາການ	8,58	3,32	11,89
ວັດທະນາທຳ	10,11	0,25	10,36
ຂະແໜງການຜະລິດ:			
ກະສິກຳ: ພືດລົ້ມລູກ, ລ້ຽງ ສັດ, ປ່າໄມ້, ຊົນລະປະທານ	139,80	1.087,60	1.227,30
ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ	0,80	2,99	3,78
ທ່ອງທ່ຽວ	21,87	9,59	31,46
ຂະແໜງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ:			
ຂົນສົ່ງ	822,02	785,80	1,607,82
ໄຟຟ້າ	42,20	3,20	45,40
ນໍ້າໃຊ້ ແລະ ສຸຂາພິບານ	50,96	19,02	69,98
ທາງນໍ້າ	116,90		116,90
ລວມ (ຕື້ກີບ)	1.253	1.914,02	3.166,99
ລວມ (ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ)	147	224,5	371,5

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດລາຍງານ PDNA 2018

ຮູບ 02 ໄດ້ສັງລວມໄພອັນຕະລາຍທີ່ສຳຄັນ ທີ່ອີງໃສ່ຜົນກະທົບໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼາຍມາດຖານ. ສິ່ງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ, ໄພນໍ້າຖ້ວມ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ສຸດໃນທຸກມາດຖານສຳລັບການປະເມີນຜົນຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ, ລວມທັງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ (ປະຊາຊົນທີ່ຖືກກະທົບ, ເສຍຊີວິດ, ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ), ເຮືອນຊານ (ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ) ແລະ ການສູນເສຍດ້ານເສດຖະກິດໂດຍລວມ. ພະຍາດລະບາດມີຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ການເສຍຊີວິດ ແລະ ການບາດເຈັບຂອງປະຊາກອນ. ລົມພາຍຸໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ທຳລາຍເຮືອນຊານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການສູນເສຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ.

ຮູບ 02: ໄພອັນຕະລາຍທີ່ສໍາຄັນຂອງ ສປປ ລາວ, ການກໍານົດໂດຍຕົວຊີ້ວັດຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍຫຼາຍປະເພດ (1990 - 2018)

ໄພອັນຕະລາຍ	ການສູນເສຍຊີວິດ	ການບາດເຈັບ	ປະຊາກອນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ	ເຮືອນຖືກທຳລາຍ	ເຮືອນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ	ຜົນເສຍຫາຍດ້ານເສດຖະກິດ
ໄພນໍ້າຖ້ວມ						
ໄພແຫ້ງແລ້ງ						
ລົມພະຍຸ						
ພະຍາດລະບາດ						
ໄຟໄໝ້ເຮືອນ						
ອຸປະຕິເຫດ						

1	2	3	4
---	---	---	---

ເຄື່ອງໝາຍ: 1 ສີແດງ = ມີຜົນກະທົບສູງ (> 30%). 2 ສີນໍ້າຕານ = ຜົນກະທົບປານກາງ (10-30%). 3. ຄໍາ = ສີເຫຼືອງກະທົບຕໍ່າ (5-10%). 4 ສີຟ້າ = ຜົນກະທົບຕໍ່າທີ່ສຸດ (1-5%). ສີຂາວ = ຜົນກະທົບສູນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງ ຮສສ, ສປປ ລາວ, ປີ 2020, ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ Lao-Di (1990 - 2018)

2.3.2. ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ປີ 2019 ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ທັນສະໄໝ ຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານວ່ອງໄວ ແລະ ຊັດເຈນ ໂດຍແນໃສ່ເຜົ່າລະວັງ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກໄພພິບັດຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ປະຊາຊົນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງພ້ອມທັງ ພື້ນຟູ, ບຸລະນະ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ. ດ້ານນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ກໍ່ໄດ້ຖືສໍາຄັນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ດ້ວຍການວາງຍຸດທະສາດ, ມາດຕະການ, ແຜນດຳເນີນງານ, ໂຄງການ, ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ, ງົບປະມານ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ລະດົມການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດ 03 ໜ້າວຽກສໍາຄັນ ຄື:

- 1) ວຽກງານປ້ອງກັນໄພພິບັດ ແນໃສ່ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ, ການກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ, ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄພພິບັດ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການປະກາດການຍົກຍ້າຍ;
- 2) ວຽກງານຄວບຄຸມໄພພິບັດ ແນໃສ່ຈຳກັດໄພພິບັດທີ່ພວກເມັດຂຶ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ຂອງປະຊາຊົນ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ, ການຊອກຄົ້ນ ຫຼື ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ,

ການປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ, ການສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ, ການປະກາດເປັນເຂດປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ການປະກາດຍົກເລີກເຂດປະສົບໄພພິບັດ;

- 3) ວຽກງານພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ແນໃສ່ການປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ການບູລະນະສ້ອມແປງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ແລະ/ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ ໃຫ້ຄົນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ຫຼື ດຶກວ່າເກົ່າ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ, ການສ້າງແຜນການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ, ການດຳເນີນການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາຫຼັງການພື້ນຟູ.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ກາແດງລາວ ປີ 2017 ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ຜູ້ທຸກຍາກຂາດເຂີນ, ປ່ຽວພອຍ, ດ້ອຍໂອກາດ, ກຳພ້າ, ກຳພອຍ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ການກູ້ໄພສຸກເສີນ ແມ່ນການຊ່ວຍເຫຼືອຮີບດ່ວນ ເພື່ອກອບກູ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກໄພທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ອຸປະຕິເຫດທາງຖະຫນົນ, ທາງອາກາດ, ທາງນໍ້າ, ອຸທົກກະໄພ, ອັກຄີໄພ, ວາຕະໄພ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ຕົກຖະຫຼົ່ມ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພະຍາດລະບາດ.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ສະບັບປັບປຸງປີ 2017 ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ການປ້ອງກັນຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ, ການບູລະນະພື້ນຟູເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ປະລິມານນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າໃຫ້ຍືນຍົງ ແນໃສ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ການຜະລິດກະສິກຳ, ອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ, ຮັບປະກັນການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ, ທຳມະຊາດ, ພັດທະນາຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ, ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ. ພ້ອມນີ້, ກໍ່ໄດ້ກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂສຸກເສີນ ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດບັນຫາຈາກອ່າງເກັບນໍ້າ ຊຶ່ງຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງລາຍງານຢ່າງຮີບດ່ວນ ໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອມີມາດຕະການແກ້ໄຂ ໃຫ້ທັນກັບສະພາບການ ເປັນຕົ້ນ ການແຈ້ງເຕືອນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ. ໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸກເສີນທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ລັດຖະບານ ໂດຍແມ່ນ ທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຈະໄດ້ປະກາດເຫດສຸກເສີນ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂ, ພື້ນຟູ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທົກກະສາດ ສະບັບເລກທີ 36/ສພຊ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທົກກະສາດ ເພື່ອໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ຫັນສະໄໝ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເຝົ້າລະວັງ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກໄພທຳມະຊາດ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນສັງຄົມ, ຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ, ວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ.

ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໄດ້ກຳນົດມາດຕະການໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ລະບົບນິເວດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຜັງເມືອງໃນຕົວເມືອງ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ດ້ວຍການດຳເນີນມາດຕະການ ທີ່ເໝາະສົມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ສັງຄົມສົງເຄາະ ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສັງຄົມສົງເຄາະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການບໍລິການຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ເປັນທຳ ແລະ ທົ່ວເຖິງ.

2.3.3. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

1). ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ XIII (2016 - 2020): ລັດຖະບານໄດ້ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X ຂອງພັກ, ຊຶ່ງໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍນໍາພາປະເທດໃຫ້ກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ສ້າງສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມຍຸດຕິດທໍາ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ທຸກຄົນເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສັງຄົມທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕັ້ງໄວ້, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກໍານົດທິດທາງໃນການພັດທະນາທີ່ຮັບປະກັນການພັດທະນາສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ໂດຍຖືການພັດທະນາເສດຖະກິດເປັນໃຈກາງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກົມກຽວ ລະຫວ່າງ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທໍາ - ສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ທັງເປັນເຈົ້າການຮັບມືກັບໄພພິບັດທໍາມະຊາດຢ່າງທັນການ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານ ໂດຍຕິດພັນສະໜິດແໜ້ນກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນຕາມທິດ 3 ສ້າງ. ບັນດາເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍສູ່ຊຸມທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ຖືກກໍານົດໂດຍເນັ້ນໃສ່ ເພື່ອກຽມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງກໍ່ສ້າງຄືນສິ່ງທີ່ຖືກທໍາລາຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທໍາມະຊາດໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ. ບັນດາວຽກ ແລະ ຄາດໝາຍຈຸດສຸມທີ່ສໍາຄັນ ລວມມີ:

- ບັນດາຄາດໝາຍທີ່ສໍາຄັນ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລວມມີ: ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຕາໜ່າງສະຖານີ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພໃນເຂດອ່າງແມ່ນໍ້າທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ປັບປຸງສະຖານີເຕືອນໄພແຜ່ນດິນໄຫວ; ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະກັດກັ້ນຕົ້ນໄພທໍາມະຊາດ (ລະບົບເຕືອນໄພ, ການຕອບໂຕ້, ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ, ການຍົກຍ້າຍຄົນ ແລະ ຊັບສິນ, ລະບົບຟື້ນຟູ) ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ສ້າງລະບົບການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ ເພື່ອສາມາດຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງປະຊາຊົນໄດ້ທັນເວລາ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ສ້າງກົນໄກ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຈາກໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ໃນຂົງເຂດການປ່ຽນແປງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂົງເຂດກະສິກໍາ, ຂົງເຂດພະລັງງານ, ຂົງເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ຂົງເຂດສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງດໍາເນີນການເຊື່ອມສານວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນຂະແໜງບຸລິມະສິດ (ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ນໍ້າ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ); ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນປ້ອງກັນໄພພິບັດ ເພື່ອເປັນກົນໄກການເງິນທີ່ສໍາຄັນ ສໍາລັບ ການຮັບມືກັບຜົນກະທົບ, ການສຶກສາການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໝູນໃຊ້ນະວັດຕະກໍາໃໝ່ໆ; ສ້າງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ; ສ້າງຕັ້ງສູນປະສານງານບັນຊາການສຸກເສີນໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ລະບົບ ICT ສະຖິຕິໄພພິບັດ.

- ໜ້າວຽກຈຸດສຸມດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກໍາຕ່າງໆ ລວມມີ: ສ້າງຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ; ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຮັບມືກັບໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງດິນບໍລິເວນນໍ້າ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນເຂດຄ້ອຍຊັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ຜົນເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກໄພພິບັດທໍາມະຊາດທີ່ຄາດຄະເນບໍ່ໄດ້; ສ້າງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ໄພພິບັດ; ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ກອງທຶນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ; ບົດແນະນໍາການເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ແຜນການຂອງຂະແໜງການ ໂດຍສະເພາະ ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ນໍ້າ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ.

2). ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX ໄລຍະແຕ່ປີ 2021 - 2025 ໄດ້ກໍານົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍວຽກຈຸດສຸມ ດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍສຸມໃສ່ເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ ຊຶ່ງໄດ້ກໍານົດວຽກງານຈຸດສຸມ ດັ່ງນີ້:

- ເຊື່ອມສານການປັບຕົວກັບສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວ

ຂ້ອງຢ່າງເປັນລະບົບ; ສ້າງບົດແນະນຳດ້ານມາດຖານລະບຽບການໃນການດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງ ໜ້າຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍດ້ານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ; ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນຕົ້ນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ (ລະບົບເຕືອນໄພ, ປ້ອງກັນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ); ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການພະຍາກອນໄພນໍ້າ ຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ຢູ່ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍລະບົບຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍສູນ ເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງລະບົບເຄືອຂ່າຍຮັບ - ສົ່ງຂໍ້ມູນ, ການພະຍາກອນ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງ ໜ້າ ກ່ຽວກັບ ໄພພິບັດດ້ານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ; ປັບປຸງຄຸນນະພາບການລາຍງານ, ການ ອອກຂ່າວແຈ້ງເຕືອນສະພາບອຸນຫະພູມ, ສະພາບອາກາດ, ແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ລະດັບນໍ້າຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

- ເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຄືນຫຼັງໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ໄພພິບັດ ທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດ; ສົ່ງເສີມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເພີ່ມຂີດຄວາມ ສາມາດຂອງຄັງແຮຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ, ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກ ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດທຳມະຊາດຢ່າງທັນການ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ຍັງຕ້ອງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການແກ້ໄຂຜົນເສຍຫາຍ, ການສູນ ເສຍ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນ ຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

2.3.4. ບັນດາແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ລະບົບສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃຫ້ເປັນລະບົບທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອສະໜອງການບໍລິການໃນການ ຊ່ວຍເຫຼືອສິ່ງເຄາະ ແລະ ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ແຜນພັດທະນາແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ V ໄລຍະແຕ່ 2021 – 2025 ໄດ້ກຳນົດ ເປົ້າໝາຍ ໃນການເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີ ປະສິດທິຜົນ ໂດຍໄດ້ກຳນົດວຽກຈຸດສຸມ ຄື: ເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດ; ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ; ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງທຸກພາກ ສ່ວນໃນສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຟື້ນຟູໄພພິບັດ.

ຮ່າງແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ທັນວາ 2020) ໄດ້ ກຳນົດຂົງເຂດສຳຄັນ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ສຸມໃສ່ການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມທົນຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຂອງສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມ ເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ: ຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ພັດທະນາຕົວເມືອງ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂົງເຂດພະລັງງານ.

2.3.5. ຜົນສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ກໍ່ຕີປະຈຸບັນ ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ໄດ້ເກີດໄພພິບັດທຳມະຊາດຖີ່ຂຶ້ນ, ມີຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສູນເສຍຫຼາຍຂຶ້ນ, ຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ ລັດຖະບານ ໄດ້ສຸມໃສ່ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປ້ອງກັນ, ການ ກຽມພ້ອມເພື່ອຮັບມື ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກໄພພິບັດ ລວມທັງ ການປະຕິບັດແກ້ໄຂຟື້ນຟູຜົນ

ກະທົບຫຼັງໄພພິບັດ. ໃນນີ້, ໄດ້ສຸມໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຕົ້ນກຳເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສະບັບເລກທີ 71/ສພຊ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກ ກະສາດ ສະບັບເລກທີ 36/ສພຊ, ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບເລກທີ 321/ລບ, ດຳລັດ ວ່າ ດ້ວຍ ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສະບັບເລກທີ 631/ລບ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2020, ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສະບັບເລກທີ 239/ນຍ, ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ, ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ; ໄດ້ ເຊື່ອມສານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃຕ້ຂອບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ເປັນຕົ້ນ ໃນຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສ້າງ ແຜນການຕ້ານແລ້ງ ແລະ ຕ້ານຖ້ວມ ໃນແຕ່ລະປີ ພ້ອມທັງແຜນກຽມພ້ອມຮັບມືກັບການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ສັດ; ກົນໄກການຈັດຕັ້ງວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ; ວຽກງານໂຄສະນາປຸກຈິດສຳ ນິກແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ກໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເຮັດໃຫ້ຮັບຮູ້ໄດ້ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນ ກະທົບຂອງໄພພິບັດ ລວມທັງມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການກຽມພ້ອມປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍ ຈາກໄພພິບັດ; ແຜນການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ປັບປຸງໃນແຕ່ລະປີ ພ້ອມທັງໄດ້ຈັດຝຶກ ຊ້ອມແຜນຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ທັງຂັ້ນລະດັບຊາດ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ; ເຄື່ອງມືການປະເມີນຄວາມ ເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາສຳລັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມວິທິການນຳໃຊ້ໃຫ້ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ; ວຽກງານພະຍາກອນອາກາດ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງດີຂຶ້ນ ໂດຍ ໄດ້ປັບປຸງວິທີການ, ກົນໄກ ແລະ ການລາຍງານການພະຍາກອນອາກາດໃຫ້ທັນສະໄໝ, ສ້າງສູນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານຊັບ ພະຍາກອນນ້ຳແຫ່ງຊາດ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງໃໝ່ ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ 163 ສະຖານີ, ສ້າງສູນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງສະຖານີຕິດຕາມແຜ່ນດິນໄຫວ 15 ແຫ່ງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ໄດ້ປັບປຸງ 02 ແຫ່ງ; ລະບົບການແຈ້ງຂ່າວເຕືອນໄພຂັ້ນຊຸມຊົນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ຈັດ ຕັ້ງໂຄງການທົດທອງນຳໃຊ້ ເຄື່ອງມືການສົ່ງຂໍ້ຄວາມເຕືອນໄພທາງໂທລະສັບມືຖື ຜ່ານເຄືອຂ່າຍ ລາວໂທລະຄົມ, ລັດວິ ສາຫະກິດໂທລະຄົມລາວ, UNITEL ແລະ Beeline, ຂໍ້ຄວາມຍັງຖືກສົ່ງຕໍ່ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງສຽງ ແລະ ເຄື່ອງຂະຫຍາຍ ສຽງ (ໂທລະໂຄງບ້ານ); ຄວາມພ້ອມດ້ານວຽກງານພາລາທິການ (Logists) ເພື່ອຮອງຮັບໄພພິບັດສຸກເສີນ ກໍ່ໄດ້ຮັບ ການປັບປຸງດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ປັບປຸງສາຍເກັບມ້ຽນເຄື່ອງອຸປະໂພກ ແລະ ບໍລິໂພກ ຂອງ ກະຊວງ ຮສສ ຄົນໃໝ່ ພ້ອມມີ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ວຽກສາຍ ແລະ ຈັດມ້ຽນ - ຄັດແຍກເຄື່ອງອຸປະໂພກບໍລິໂພກຢ່າງເປັນລະບົບ, ພະນັກງານທີ່ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງສາຍເຄື່ອງສົ່ງເຄາະ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ກໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານສາຍເກັບມ້ຽນເຄື່ອງອຸປະໂພກ - ບໍລິໂພກ, ຈັດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມອບສາຍເຕັ້ນເຄື່ອນທີ່ໃຫ້ ບັນດາແຂວງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (ເກັບມ້ຽນເຄື່ອງ) ທັງໝົດຈຳນວນ 08 ດາງ (ແຂວງລະ 01 ດາງ) ຄື: ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ, ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ, ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ແຂວງ ເຊກອງ ແລະ ແຂວງ ອັດຕະປື; ໄດ້ສົ່ງເສີມລະບົບການປຸກພືດທີ່ທົນທານຕໍ່ສະພາບອາ ກາດເພື່ອປັບປຸງການຄ້າປະ - ກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພສະນາການໃນບັນດາຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ ໄພພິບັດເຊິ່ງໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ 06 ແຂວງ ຄື: ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ, ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ, ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ຫົວພັນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ແຂວງ ສາລະວັນ ເພື່ອເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນໃນການປັບປຸງລະບົບ ການຜະລິດຂອງເຂົ້າເຈົ້າໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ, ປັບປຸງເຕັກນິກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເໝາະສົມ, ເສີມຂະຫຍາຍຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດໄດ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ໃນໄລຍະ **ການແກ້ໄຂຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ**, ລັດຖະບານ ກໍ່ໄດ້ຊີ້ນຳ ແລະ ມອບໝາຍໃຫ້ ຄະນະກຳມະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງວ່ອງໄວ, ທັນການ, ທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີການດຳລົງຊີວິດທີ່ປອດໄພໃນຊ່ວງໄລຍະສຸກເສີນ; ການນຳພັກ - ລັດ ຂຶ້ນສູນກາງຫຼາຍທ່ານ ກໍ່ໄດ້ລົງໄປຢ້ຽມຢາມ ໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຊື່ນຳ ພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບ ປະຕິບັດການຊ່ວຍເຫຼືອ ຢູ່ ບັນດາແຂວງທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດ; ລັດຖະບານ ໄດ້ອອກແຈ້ງການປະກາດເຂດໄພພິບັດສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຍິນດີຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສາກົນ ໂດຍຜ່ານຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂຶ້ນສູນກາງ. ພາຍຫຼັງເຫດການໄພພິບັດລະດັບຊາດ, ລັດຖະບານໄດ້ປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທຳໂດຍໄວເປັນຕົ້ນ: ການຊອກຄົ້ນ, ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ການແຈກຢາຍເຄື່ອງບັນເທົາທຸກ, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການແພດ, ການກໍ່ສ້າງທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ສູນພັກເຊົາ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ກິດຈະກຳການຍົກຍ້າຍ.

ວຽກງານພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ: ລັດຖະບານ ໄດ້ຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດຈຳນວນຫຼາຍພັນຕື້ກີບ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ; ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂຶ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ (ຂັ້ນແຂວງ) ກໍ່ໄດ້ປະສານຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຮີບດ່ວນຫຼັງໄພພິບັດ ລວມທັງໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ກັບເຂົ້າສູ່ສະພາບປົກກະຕິ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນກໍ່ໄດ້ຮັບການສ້ອມແປງ ແລະ ກໍ່ສ້າງໃໝ່, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ລະບົບຊົນລະປະທານ, ຕຶກອາຄານສະຖານທີ່ຂອງລັດ, ສະຖານທີ່ບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ, ແຫຼ່ງນໍ້າກິນ - ນໍ້າໃຊ້, ໄຟຟ້າ, ອື່ນໆ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພື້ນຟູປົວແປງຄືນໃໝ່. ວຽກງານການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດທີ່ພື້ນເດັ່ນແມ່ນ ຢູ່ ເມືອງສະໜາມໄຊ ແຂວງອັດຕະປື ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີຜົນສຳເລັດດີເປັນຕົ້ນ: ວຽກສັງຄົມສົງເຄາະ, ວຽກປະເມີນ ແລະ ຊົດເຊີຍຜົນກະທົບ, ວຽກພື້ນຟູພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ວຽກຈັດສັນອາຊີບ ໂດຍສະເພາະ ການບຸກເບີກ ແລະ ຈັດສັນດິນໃຫ້ປະຊາຊົນ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງກຸ່ມຜະລິດ, ການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານ, ການກໍ່ສ້າງເຮືອນພັກຖາວອນ, ວຽກງານໄຟຟ້າ, ການກໍ່ສ້າງໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ, ອື່ນໆ ລວມມູນຄ່າການຊົດເຊີຍຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ລວມທັງໝົດ ຈຳນວນ 828.516 ຕື້ກີບ.

ວຽກງານຮ່ວມມືກັບສາກົນ: ພາຍໃຕ້ການນຳພາໂດຍ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ລັດຖະບານໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂະບວນການໂຕະມິນ ທີ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆຈາກພາກລັດ ແລະ ອົງການພັດທະນາພາຍໃນປະເທດ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ: ງົບປະມານ, ໄລຍະເວລາ ແລະ ຄວາມຮູ້ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບສູງສຸດຕໍ່ການພັດທະນາໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍ 10 ກຸ່ມຂະແໜງການດຳເນີນງານ ເພື່ອປະສານງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍອີງຕາມຫົວຂໍ້ ເຊິ່ງລວມມີ: ສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ, ການປົກຄອງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ການຄ້າ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານກ່ຽວກັບລະເບີດຝັງດິນ, ການຄວບຄຸມຢາເສບຕິດທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ການກະສິກຳ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພາຍໃຕ້ກຸ່ມຂະແໜງການດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວຍັງປະກອບມີ ບັນດາກຸ່ມຂະແໜງການດຳເນີນງານຍ່ອຍ ເພື່ອປະສານງານ ກ່ຽວກັບ ບຸລິມະສິດສະເພາະພາຍໃນຂະແໜງການເຫຼົ່ານັ້ນ. ກຸ່ມໄພພິບັດ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກໍ່ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາກຸ່ມຍ່ອຍ ຂອງກຸ່ມການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໂດຍການເປັນປະທານຂອງ ກົມຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີ ອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP) ເປັນປະທານຮ່ວມ.

ວຽກງານງົບປະມານ ແລະ ການເງິນດ້ານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ: ປະຈຸບັນ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີເຄື່ອງມືທາງການເງິນຕົ້ນຕໍ ສຳລັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຄື: 1). ຄັງແຮຂອງລັດຖະບານ

(ກົມງົບປະມານ, ກະຊວງການເງິນ); 2). ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ (ກົມງົບປະມານ, ກະຊວງການເງິນ); 3). ກອງທຶນສັງຄົມສົງເຄາະ (ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ); 4). ກອງທຶນທາງ (ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ); 5). ກອງທຶນສຸກເສີນແຂວງ (ບັນດາແຂວງ). ໃນປີ 2016 ງົບປະມານທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ແກ່ກອງທຶນຕ່າງໆດັ່ງກ່າວ ປະກອບມີປະມານ 800,6 ຕື້ກີບ; ສໍາລັບສົກປີ 2014/2015 (300 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ, 100 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ເງິນແຮສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ, 0,5 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ກອງທຶນສັງຄົມສົງເຄາະ, 400 ຕື້ກີບ ໃຫ້ ກອງທຶນບຸລະນະຮັກສາເສັ້ນທາງ ແລະ 0,1 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ເງິນແຮສຸກເສີນແຂວງ. ປະຈຸບັນ ລັດຖະບານແຫ່ງສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການທົດລອງ ກ່ຽວກັບ ແຫຼ່ງກອງທຶນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະດັບພາກພື້ນຄັ້ງທໍາອິດ ພາຍໃຕ້ກອງທຶນປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (SEADRIF), ກອງທຶນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກອອກແບບ ເພື່ອເປັນສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ສະພາບຄ່ອງດ້ານໄພພິບັດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຈ່າຍເງິນຢ່າງວ່ອງໄວ ເມື່ອເກີດມີເຫດການໄພພິບັດ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ກໍານົດຮ່ວມກັນ. ການຊື້ປະກັນໄພພິບັດ ໃນໂຄງການ SEADRIF ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະມີມູນຄ່າ 5 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ໂດຍໄດ້ຈັດແບ່ງອອກເປັນ 02 ອົງປະກອບ ຄື: ການປະກັນໄພຕາມດັດສະນີ (Parametric Insurance) ມູນຄ່າ 3,5 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ເງິນແຮສຸກເສີນ (Soft Trigger) ມູນຄ່າ 1,5 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ມີໄລຍະປະຕິບັດ 03 ປີ ເລີ່ມປີ 2021 ເປັນຕົ້ນໄປ. ໂຄງການນີ້ ຈະເປັນທ່າແຮງດ້ານການເງິນສໍາຄັນສໍາລັບ ສປປ ລາວ ເພື່ອປະຕິບັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນໃນເວລາມີເຫດການໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນ.

2.3.6. ຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໄລຍະຜ່ານມາ ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສໍາເລັດຫຼາຍດ້ານກໍ່ຕາມ, ແຕ່ຄຽງຄູ່ກັບຜົນສໍາເລັດດັ່ງກ່າວ ກໍ່ຍັງມີຫຼາຍບັນຫາທີ່ຍັງເປັນຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ເປັນບົດຮຽນເພື່ອປັບປຸງແກ້ໄຂໃນຕໍ່ໜ້າ ດັ່ງນີ້:

1). ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

- ເຖິງແມ່ນວ່າ ລັດຖະບານ ຈະມີຄວາມພະຍາຍາມສູງໃນການແກ້ໄຂຊ່ວຍເຫຼືອ ທັງໄລຍະສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ແຕ່ເນື່ອງຈາກມີງົບປະມານທີ່ຈໍາກັດ ແລະ ບໍ່ມີກອງທຶນໄພພິບັດຮອງຮັບ ເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມຊັກຊ້າ ແລະ ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ ເປັນຕົ້ນ: ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົງເຄາະ ແລະ ບັນເທົາທຸກແກ່ປະຊາຊົນ, ການຟື້ນຟູໃນຂະແໜງການສັງຄົມ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການຜະລິດ, ອື່ນໆ; ຕົວຢ່າງ: ໃນປີ 2018 ແລະ 2019 ໄດ້ມີຫຼາຍແຂວງຖືກກະທົບຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມສຸນເສຍຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ພື້ນທີ່ທໍາການຜະລິດຂອງປະຊາຊົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ຊົນລະປະທານ, ໂຮງຮຽນ, ໄຟຟ້າ, ອື່ນໆ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ມີງົບປະມານເຂົ້າມາແກ້ໄຂທັງໄລຍະສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເທົ່າທີ່ຄວນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການລົງທຶນສ້າງຄຸ້ມຄອງນໍ້າຖ້ວມ, ການປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ການປ້ອງກັນດິນເຈື່ອນຢູ່ຕາມເສັ້ນທາງຕ່າງໆ;

- ລະບົບການສົ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ແຈ້ງຂ່າວເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ບາງທ້ອງຖິ່ນ ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ດີ, ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຊ້າ ແລະ ຍັງບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ທັນການ ໂດຍສະເພາະ ໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ເນື່ອງຈາກ ຍັງຂາດສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຄື່ອງມືອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ພ້ອມທັງຍັງບໍ່ທັນນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າຊ່ວຍ.

- ການກໍານົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ດີ ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ໄພພິບັດ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສ້າງແຜນປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຄງການພັດທະນາໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສຸນເສຍຈາກໄພພິບັດ ລວມທັງ ບໍ່ເປັນການສ້າງ

ບັນຫາໄພພິບັດໃໝ່ຂຶ້ນມາ ຕົວຢ່າງ: ເຫດການໄພພິບັດນໍ້າຖ້ວມ ທີ່ມີສາຍເຫດມາຈາກການພັດທະນາໂຄງການເຂື່ອນເຊ ປ່ຽນ - ເຊນໍ້ານ້ອຍ.

- ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ສ່ວນຫຼາຍ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີຄວາມຮູ້ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ເຮັດໃຫ້ຂາດການລິເລີ່ມໃນການວາງແຜນເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນໄວ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ກໍ່ພາໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການແກ້ໄຂຮັບມືສຸກເສີນໃນເວລາເກີດໄພພິບັດຕົວຈິງ;

- ຄວາມພ້ອມຂອງທີມງານຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນບາງດ້ານ ຍັງບໍ່ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ໃນການປະຕິບັດໃຫ້ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາເກີດໄພພິບັດສຸກເສີນ ລວມທັງຍັງຂາດເຄື່ອງມື, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ທີ່ ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະພາບໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕົວຈິງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນກູ້ໄພ, ເຮືອກູ້ ໄພ, ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືຮັບໃຊ້ເພື່ອອະນາໄມ ແລະ ເກັບຊາກສົບຜູ້ເສຍຊີວິດ, ອື່ນໆ;

- ລະບົບສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອຮອງຮັບໃນເວລາເກີດໄພພິບັດສຸກເສີນຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ກາງ ຍັງມີຈຳກັດ (ມີແຕ່ຢູ່ສູນກາງທີ່ມີຄວາມພ້ອມ) ສ່ວນຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ຍັງບໍ່ສາມາດຮອງຮັບ ໄດ້ ລວມທັງ ລະບົບການຂົນສົ່ງ, ການຈັດການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສາງເຄື່ອງກໍ່ບໍ່ທັນໄດ້ມີລະບົບທີ່ດີເທົ່າທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ ພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນເວລາໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອເຄື່ອງອຸປະໂພກ - ບໍລິໂພກຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ເຄື່ອງບາງ ຈຳ ນວນກໍ່ໜີດອາຍຸ, ບໍ່ໄດ້ຄຸນນະພາບ, ເສຍຄຸນ, ອື່ນໆ ຕົວຢ່າງ: ກໍລະນີເຫດການນໍ້າຖ້ວມ ໃນປີ 2018 ຢູ່ ແຂວງອັດຕະ ປີ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ທ້ອງຖານ ແລະ ຫ້ອງປະຊຸມ ທັງຢູ່ ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເປັນບ່ອນເກັບມ້ຽນເຄື່ອງ ຊ່ວຍເຫຼືອ;

- ບໍ່ໄດ້ກຳນົດເຂດຍົກຍ້າຍ ແລະ ບ່ອນຢູ່ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ການສ້າງສະຖານທີ່ພັກເຊົາສຸກເສີນ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະສົບ ໄພພິບັດ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທີ່ຢູ່ອາໄສຊົ່ວຄາວທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົ້ນ ເຫດການໄພ ພິບັດນໍ້າຖ້ວມປີ 2018 ຢູ່ ເມືອງສະໜາມໄຊ ແຂວງອັດຕະປື ມີຜູ້ປະສົບໄພພິບັດຫຼາຍພັນຄົນຕ້ອງຍົກຍ້າຍເຂົ້າມາຢູ່ທີ່ ພັກເຊົາທີ່ແອອັດ, ປຽກຊຸ່ມ, ຫ້ອງນໍ້າ - ວິດຖາຍ ແລະ ນໍ້າໃຊ້ບໍ່ພຽງພໍ, ມີຜູ້ຕິດພະຍາດຖອກທ້ອງ, ໄຂ້ຫວັດ, ກຸ່ມຜູ້ ດ້ອຍໂອກາດຍິ່ງມີຄວາມລຳບາກ ເຊັ່ນ: ເດັກນ້ອຍ, ແມ່ລູກອ່ອນ, ແມ່ຍິງຖືພາ, ຜູ້ພິການທາງຮ່າງກາຍ, ມັນສະໝອງ, ຜູ້ຊຶມເສົ້າ ແລະ ອື່ນໆ;

- ການປະເມີນ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດເປັນ ລະບົບ, ເອກະພາບ ແລະ ລວມສູນ, ມີລັກສະນະຕ່າງຄົນຕ່າງເຮັດ ທັງພາກລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ເຂົ້າມາ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ລວມທັງການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ມີ ຄວາມເອກະພາບ;

- ວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ສຸມໃສ່ ການແກ້ໄຂຊ່ວຍ ເຫຼືອຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຫຼັງໄພພິບັດ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສຸມໃສ່ການລົງທຶນເຂົ້າໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານໃນພື້ນ ຖານໂຄງລ່າງທີ່ສຳຄັນ ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີງົບປະມານພຽງພໍເພື່ອສະໜັບສະໜູນເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ;

- ຂາດຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງຂະແໜງການ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານທີ່ເປັນລະບົບ ໃນການ ປະຕິບັດວຽກງານຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນລະດັບຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເພື່ອສະໜັບ ສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຍັງຈຳກັດ.

2). ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

- ເພີ່ມການລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນ, ການກຽມຄວາມພ້ອມເພື່ອຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລວມທັງ ການລົງທຶນເຂົ້າໃນການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ທີ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມ ທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ;

- ເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າເປັນວຽກບຸລິມະສິດໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະ ກິດ - ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ບັນດາຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ໃນວຽກງານຂອງລັດທຸກລະດັບ, ບັນດາ

ສະຖາບັນ, ພາກທຸລະກິດ ແລະ ຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ພາຍໃຕ້ຂອບການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ, ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ;

- ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບການສົ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ແຈ້ງຂ່າວເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຮັບຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຫັນການ ໂດຍສະເພາະ ໃນເຂດຊຸມນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ພ້ອມທັງນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າຊ່ວຍ;

- ດໍາເນີນການສຶກສາຂໍ້ມູນ ກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສູງ ທັງລະດັບ ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການ ໃນການພັດທະນາໂຄງການຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ພ້ອມທັງຫຼີກລ້ຽງການສ້າງບັນຫາໄພພິບັດໃໝ່ຂຶ້ນມາ;

- ດໍາເນີນຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ນັບແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ໄດ້ລິເລີ່ມສ້າງແຜນເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນໄວ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ;

- ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ທິມງານຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ເປັນຕົ້ນ: ທິມງານຊອກຄົນ - ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ທິມງານຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການແພດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທີ່ພັກສຸກເສີນ ພ້ອມທັງຈັດຫາ ແລະ ສະໜອງພາຫະນະ, ວັດຖຸ - ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ໝາະສົມ;

- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບົບສາຍເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອຮອງຮັບໃນເວລາເກີດໄພພິບັດສຸກເສີນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສູງ ພ້ອມທັງພັດທະນາລະບົບວຽກງານພາລາທິການໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມພ້ອມປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໃນເວລາມີໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນ;

- ກຳນົດເຂດຍົກຍ້າຍ ແລະ ບ່ອນຢູ່ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ສ້າງສະຖານທີ່ພັກເຊົາສຸກເສີນ ເພື່ອຮອງຮັບຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ທີ່ຈະໄດ້ຖືກຍົກຍ້າຍໃນເວລາເກີດໄພພິບັດສຸກເສີນ ພ້ອມທັງ ຮັບປະກັນໃຫ້ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ມີສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນທຸກດ້ານ ເປັນຕົ້ນ: ດ້ານຄວາມປອດໄພໃນສະຖານທີ່ພັກຊົ່ວຄາວ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານສຸຂະອານາໄມ, ລະບົບນໍ້າໃຊ້ ແລະ ອື່ນໆ;

- ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນຂອບການປະສານງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ລວມທັງ ການປະເມີນ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ຟື້ນຟູໄພພິບັດ ໃຫ້ເປັນລະບົບ, ເອກະພາບ ແລະ ລວມສູນ;

- ທຸກຂະແໜງການ ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການເກັບກຳ ແລະ ສ້າງຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ເພື່ອແບ່ງປັນໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໄດ້ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ລວມທັງ ສະໜອງໃຫ້ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໄດ້ບັນທຶກເຂົ້າຖານຂໍ້ມູນລວມໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ;

- ເພີ່ມທະວີວຽກງານການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ໃນວຽກງານກະສິກຳ, ການປູກຝັງ, ອື່ນໆ ເພື່ອສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຈາກການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ;

- ບັນດາໂຄງການລົງທຶນທັງຂອງລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຄວນໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ສ້າງຄວາມສ່ຽງໃໝ່ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ປະຊາຊົນໃນເຂດພັດທະນາໂຄງການ;

- ເພີ່ມທະວີວຽກງານໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມວນຊົນ, ສັງຄົມ, ພາກເອກະຊົນ ລວມທັງ ຜູ້ປະກອບການອື່ນໆ ໃຫ້ເຫັນໄດ້ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການປ່ຽນແປງແນວຄວາມຄິດ ຕໍ່ການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ແລະ ກຽມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດ ເພື່ອປຸກລະດົມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ລວມທັງ ໃຫ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກກິດຈະການຂອງພວກເຂົາ;

- ຄວນໄດ້ກຳນົດແຈ້ງບັນດາມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໃນໄລຍະກ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ລະຫວ່າງເກີດໄພພິບັດ ແລະ ຫຼັງເຫດການໄພພິບັດ;

- ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມື ແລະ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ, ການພັດທະນາ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ, ການກຽມຄວາມພ້ອມຕອບໂຕ້ ແລະ ຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.

III. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

3.1. ວິໄສທັດ

ຮອດປີ 2030, ສປປ ລາວ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ທີ່ມີຕໍ່ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສາມາດເຊື່ອມສານກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆແຕ່ລະໄລຍະ.

3.2. ຫຼັກການລວມ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະໄດ້ປະຕິບັດ ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ, ໃຫ້ກວມເອົາທຸກປະເພດຂອງໄພພິບັດ, ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ, ຍຸດຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້, ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ແລະ ການປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນ.

3.3. ເປົ້າໝາຍລວມ

ຮອດປີ 2030, ລະບົບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນວຽກງານປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດຍຸດທະສາດ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ບັນດາວຽກຈຸດສຸມ ທີ່ເປັນບູລິມະສິດ ແລະ ຖືເປັນພື້ນຖານສຳລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການວາງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ສຳລັບການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາຕະຫຼອດທົດສະວັດ ນັບແຕ່ປີ 2021 ຮອດ 2030 ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

3.4. ຍຸດທະສາດ

3.4.1. ຍຸດທະສາດທີ 01: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງທີ 01: ເພື່ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ສ້າງລະບົບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ການປະສານງານດ້ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດລວມທັງ ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 1.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ 2021 - 2025.;
- 1.2 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງດຳລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງ ການເຜີຍແຜ່, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.;
- 1.3 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ (SOPs) ໃນການກະກຽມຄວາມພ້ອມ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູໂດຍໄວ ຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.;
- 1.4 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງ ການຝຶກຊ້ອມແຜນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນ.;
- 1.5 ສ້າງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແລະ ທົບທວນຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດກາງ ໄລຍະ.

ຈຸດປະສົງທີ 02: ເພື່ອລວມເອົາ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 2.1 ເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງ ຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຂະແໜງການ;
- 2.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການ ໃນການເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສ່ຽງໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງທີ 03: ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ໂດຍຄຽງຄູ່ກັບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການສະໜອງຊັບພະຍາ ກອນ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 3.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ, ແຜນຫຼຸດ ຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- 3.2 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ຈຸດປະສົງທີ 04: ເພື່ອພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງ, ລະຫວ່າງ ກະຊວງ ແລະ ອົງການ ຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງປະຕິບັດໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂການລາຍງານຂອງສາກົນ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 4.1 ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ, ກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງ ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- 4.2 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານໄພພິບັດຂອງ ສປປ ລາວ (LaoDi);
- 4.3 ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ;
- 4.4 ປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂະແໜງການ ແລະ ສະຖາບັນ.

ຈຸດປະສົງທີ 05: ເພື່ອສ້າງ ແລະ ບຸລະນະ ບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃຫ້ມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ຮັບຮູ້ໄດ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພພິບັດ, ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ຫຼື ມີຄວາມບອບບາງ ເປັນຕົ້ນ: ຄົນພິການ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ແມ່ຍິງຖືພາ ຫຼື ແມ່ລູກອ່ອນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນ ຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ມີຄວາມທຸກຍາກ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 5.1 ສະໜັບສະໜູນ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ຂອງບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ລະບົບນໍ້າປະປາ, ຊົນລະປະທານ, ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຕຶກອາຄານຂອງລັດ, ສະຖານທີ່ທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ ແລະ ມໍລະດົກ, ອື່ນໆ;
- 5.2 ເກັບກໍາ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ແລະ ການຄົ້ນຄ້ວາດ້ານຄຸນນະພາບ ກ່ຽວກັບ ກຸ່ມທີ່ມີ ຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມີວິທີເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກ ເຂົາ;
- 5.3 ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ປົກປ້ອງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບ ຜິດຊອບ ຄົນພິການ;
- 5.4 ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນໄພພິບັດ, ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງຊາຍໃນສະພາບການເກີດໄພພິບັດ;
- 5.5 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງທີ 06: ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຈາກ ໄພພິບັດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ພາຍຸ, ແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຈື່ອນ ໂດຍຜ່ານມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການປັບປຸງລະບົບ ການພະຍາກອນ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ສະໜັບສະໜູນການກຽມຄວາມພ້ອມທຸກຂັ້ນ ແລະ ຂອງ ຊຸມຊົນ ໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຍົກຍ້າຍໄປບ່ອນປອດໄພຢ່າງວ່ອງໄວ ຫຼື ປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຮັບມືອື່ນໆ ເພື່ອ ຫຼີກລ້ຽງການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 6.1 ທົບທວນໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ອຸປະກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານບຸກຄະລາກອນ ໃນການເຕືອນໄພລ່ວງ ໜ້າສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ;
- 6.2 ພັດທະນາລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນ ດ້ວຍຂໍ້ຄວາມເຕືອນໄພ.

3.4.2. ຍຸດທະສາດທີ 02: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ

ຈຸດປະສົງ 07: ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທໍາທີ່ ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ການສູນເສຍຊີວິດ ຕະຫຼອດ ຮອດຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການທີ່ຕາມມາ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 7.1 ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການໃນການຕອບໂຕ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນໃສ່ອຸປະອຸ ກອນ, ພາຫະນະ, ເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ລັດ ທີ່ເປັນຜູ້ຕອບໂຕ້ທໍາອິດ;

- 7.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນພາຍໃນປະເທດ ໃນການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຮີບດ່ວນ ຫຼັງໄພພິບັດ;
- 7.3 ເພີ່ມທະວີການກຽມຄວາມພ້ອມດ້ານອາຫານ ໂດຍການສ້າງຄັງແຮອາຫານ ແລະ ເຂົ້າສຸກເສີນ.

3.4.3. ຍຸດທະສາດທີ 03: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ

ຈຸດປະສົງ 08: ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຂອງຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຕະຫຼອດຮອດການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸຄົນໃໝ່ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂທີ່ເພີ່ມຄວາມແຂງແຮງທົນທານໃນອະນາຄົດ ຕາມພັນທະຂອງຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ “ການກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ .

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 8.1 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການວາງແຜນພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ;
- 8.2 ທົບທວນກົນໄກດ້ານສະຖາບັນໃນການພື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນລະດັບຊາດ;
- 8.3 ວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກທີ່ມີຢູ່ ໃນການພື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່.

3.4.4. ຍຸດທະສາດທີ 04: ປັບປຸງການປະສານງານ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງ 09: ເພື່ອກໍານົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມຄວາມພ້ອມ, ການຕອບໂຕ້ກັບໄພພິບັດປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ການພື້ນຟູ ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 9.1 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ໃນການປະສານງານ ແລະ ຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການວາງແຜນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ;
- 9.2 ເຫດສຸກເສີນດ້ານສຸຂະພາບປະສານງານ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ຕອບໂຕ້ພະຍາດລະບາດ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ;
- 9.3 ການບໍລິຫານເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ແລະ ການເກີດອຸບັດເຫດປະສານງານໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ;
- 9.4 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າການປະສານວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ;
- 9.5 ວິກິດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ: ເຫດການມົນລະພິດ, ອຸບັດເຫດດ້ານອຸດສະຫະກຳ ແລະ ໄຟໄໝ້ປ່າ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ;
- 9.6 ການຄາດຄະເນ ຫຼື ການເກີດສັດຕູພຶດກະສິກຳ, ການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ ແລະ ພະຍາດສັດ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງຕ່າງໆ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.

3.4.5. ຍຸດທະສາດທີ 05: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

ຈຸດປະສົງ 10: ເພື່ອເພີ່ມທະວີຂີດຄວາມສາມາດ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃຫ້ແກ່ ລັດຖະກອນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນຮູບແບບທີ່ຍືນຍົງ ໂດຍນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກ ອົບຮົມທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ:

- 10.1 ສ້າງຂອບແຜນງານສຳລັບການສ້າງຄວາມສາມາດຢູ່ລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພ ພິບັດ;
- 10.2 ສະໜັບສະໜູນຂະແໜງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ ເພື່ອສະໜອງການສຶກສາດ້ານການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ;
- 10.3 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
- 10.4 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
- 10.5 ສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ນຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

3.4.6. ຍຸດທະສາດທີ 06: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທັງໝົດ

ຈຸດປະສົງ 11: ເພື່ອພັດທະນາກົນໄກໃໝ່ ສຳລັບ ການຮວມເອົາບັນດາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ໃນການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນວິທີການແບບລວມເອົາທຸກພາກສ່ວນທົ່ວສັງຄົມ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ, ລວມທັງ ພາກເອກະຊົນ ໂດຍສະເພາະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຈຸລະພາກ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດ ນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສະໜັບສະໜູນຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ/ບອບບາງ ຕໍ່ໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ:

- 11.1 ສ້າງກຸ່ມທີ່ປຶກສາ ກ່ຽວກັບ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພາກເອກະຊົນ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມ ຄອງທຸລະກິດ ຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ວິສາຫະ ກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໃນຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ລວມທັງ ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ເປັນຜູ້ນຳພາ;
- 11.2 ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາກຸ່ມທີ່ປຶກສາ ກ່ຽວກັບ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາກອນທີ່ມີ ຄວາມຄວາມສ່ຽງ/ບອບບາງ.

3.4.7. ຍຸດທະສາດທີ 07. ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

ຈຸດປະສົງ 12: ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານແຫ່ງລັດທີ່ພຽງພໍ ສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ບັນດາກະຊວງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມດ້ານງົບປະມານ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຈາກຂັ້ນສູນ ກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສາກົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ, ການສະໜອງດ້ານການເງິນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການປະກັນໄພ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ:

- 12.1 ການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ທ່າແຮງດ້ານແຫຼ່ງທຶນຂອງສາກົນ;
- 12.2 ການປະກັນໄພ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການເງິນ ສໍາລັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ວິສາຫະກິດ;
- 12.3 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມໄພພິບັດ.

IV. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ບັນລຸຜົນສໍາເລັດຢ່າງເປັນຮູບປະທໍາ, ຈະໄດ້ສຸມໃສ່ປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການ ທີ່ສໍາຄັນ ດັ່ງນີ້:

4.1. ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄພສ) ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ການປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ລວມທັງ ຮັບຜິດຊອບໃນການປະເມີນສະພາບການທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ກໍານົດໃຫ້ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄພສ) ເປັນອົງກອນທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ປະຈຳການ ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ພາກທີ VII ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ຄພສ ປະກອບດ້ວຍ: ທ່ານຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ; ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ; ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນຮອງປະທານ ແລະ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງການເງິນ ເປັນຮອງປະທານ; ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ເປັນກຳມະການ ເຊັ່ນ: ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ນອກຈາກນັ້ນ, ລັດຖະບານອາດແຕ່ງຕັ້ງກຳມະການເພີ່ມເຕີມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ມີຈຸດປະສານງານລວມ ແລະ ກອງເລຂາ ປະຈຳຢູ່ ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ມີພາລະບົດບາດໃນການສ້າງນະໂຍບາຍ ເພື່ອອະນຸມັດໂດຍ ຄພສ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອົງປະກອບຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລະ ປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄະນະກຳມະການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຍັງໄດ້ກໍານົດໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ (ຄພຂ) ປະກອບມີ: ທ່ານຮອງເຈົ້າແຂວງ ເປັນປະທານ, ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກ

ຈາກພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນເມືອງ (ຄພມ) ປະກອບມີ: ທ່ານທ່ານຮອງເຈົ້າເມືອງ ເປັນປະທານ, ຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກຈາກຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນເມືອງ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ (ຄພບ) ປະກອບມີ: ນາຍບ້ານ ຫຼື ຮອງນາຍບ້ານ ເປັນປະທານ ແລະ ປະກອບມີບັນດາຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຂອງບ້ານ, ລວມທັງຜູ້ຕາງໜ້າຈາກອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ເຊັ່ນ: ແນວໂຮມ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ແມ່ຍິງ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍມີ ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, ກະຊວງ ຮສສ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງປະສານງານລວມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງວາງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃຕ້ແຕ່ລະຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ຢ່າງລະອຽດ.

ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກຂອງ ຄພສ ແລະ ກອງເລຂາ ໃນການວາງແຜນ, ການປະສານງານ ແລະ ການຊີ້ນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍໃຫ້ລວມສູນຢູ່ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ສປປ ລາວບັນດາຂະແໜງການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ໂດຍເອົາເຂົ້າໃນແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຂອງຕົນເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

4.2. ງົບປະມານ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ຄາດຫວັງວ່າ ຈະໄດ້ຮັບການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາຈຸດປະສົງ ແລະ ກິດຈະກຳ ໃນແຜນການ 05 ປີ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ມີປະສິດທິຜົນ.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບຂະບວນການວາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ການວາງແຜນງົບປະມານ ເພື່ອຈັດສັນງົບປະມານ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສືບຕໍ່ລະດົມທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ເພື່ອພັດທະນາຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການກອງປະຊຸມໂຕະມົນຂອງລັດຖະບານ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ປະກອບມີແຜນການທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເງິນກູ້ຢືມ ທີ່ມີດອກເບ້ຍຕ່ຳ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສະໜອງທຶນສຳລັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຍຸດທະສາດຄວາມຍືນຍົງດ້ານການເງິນ ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງນີ້ ຍັງປະກອບມີ ການລະດົມໃຫ້ມີການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບສູງສຸດ ພ້ອມທັງຮັບປະການຄວາມໂປ່ງໃສ.

4.3. ການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ຜົນສຳເລັດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ. ການຮ່ວມມືແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ໃນໄລຍະການພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ແລະ ໃນໄລຍະການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ກໍ່ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ໃນຫຼາຍຂົງເຂດ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະມານ, ການຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ

ໝາກຜົນຕ່າງໆ. ທີມງານວິຊາການຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບໃນການປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາອີງຕາມພາລະບົດບາດ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ຈະນຳໃຊ້ກຸ່ມຍ່ອຍຂະແໜງໄພພິບັດ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃຕ້ກຸ່ມຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອເປັນກົນໄກໃນການປະສານງານ ແລະ ການຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືໃນລະດັບຕ່າງໆ ຮ່ວມກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລະດົມແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ກຸ່ມຍ່ອຍຂະແໜງການດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະສະໜັບສະໜູນກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນຈະໄດ້ຮັບການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະເທດ ສປປ ລາວ ສາມາດຕອບສະໜອງຕາມເງື່ອນໄຂ ຂອງຂອບແຜນງານເຊັນໄດ (Sendai) ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍ ແຜນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (AADMER).

ການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ຈະໄດ້ຮັບການເພີ່ມທະວີ. ບຸລິມະສິດຕົ້ນຕໍໃນການຮ່ວມມືແມ່ນການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (AADMER).

ການລິເລີ່ມການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະຖືກກຳນົດເພື່ອນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ເກັບກຳໂດຍຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສຳລັບກຸ່ມຄົນເປົ້າໝາຍ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທີ່ເໝາະສົມແກ່ກຸ່ມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ກຸ່ມແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ຄອບຄົວທຸກຍາກ, ຄົນພິການ ແລະ ກຸ່ມຄົນຜູ້ອາຍຸສູງ.

4.4. ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນໃຈກາງໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບ ເນື້ອໃນຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນສັງຄົມຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ໃຫ້ມີຄວາມຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ໃນຂັ້ນສູນກາງ, ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະມີຄວາມສາມາດໃນການສ້າງແຜນການ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນນວງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ສຳລັບ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນຈະສຸມໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໃນການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃນການສົ່ງເສີມຂີດຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ, ຄພສ ຈະປະສານງານ ກ່ຽວກັບ ການເຂົ້າເຖິງການຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ການປະຊຸມວິຊາການ ກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ການທັດສະນະສຶກສາ ໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ ແລະ ການແລກປ່ຽນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້. ກິດຈະກຳສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ຈະໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍໃຫ້ກວມເອົາມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ເຊິ່ງຍັງຈະໄດ້ຮັບການເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຕາມຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ ທີ່ອີງໃສ່ສະພາບການຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບ ຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດອັນຕະລາຍ ຕໍ່ກັບປະຊາຊົນໃນແຕ່ລະກຸ່ມອາຍຸ, ເພດ, ລາຍຮັບ ແລະ ຂົງເຂດ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຂອງ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງສາເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການສ້າງຈິດສໍານຶກຈະມີບົດບາດສໍາຄັນ ໃນການປັບປຸງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພະນັກງານ ແລະ ການນໍາ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍສະໝັກໃຈ. ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ກໍ່ຍັງຈະໄດ້ມີການວາງແຜນການໂຄສະນາ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ການສ້າງຈິດສໍານຶກ ຍັງມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງນີ້. ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຈະຖືກດໍາເນີນໄປ ໂດຍການຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ບັນດາໂຄງການ ຍັງຈະໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃນ ສປປ ລາວ.

ບຸກຄະລາກອນ ຈາກບັນດາກະຊວງ, ພະແນກການ ແລະ ຫ້ອງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄດ້ຖືກຮັບເຊີນເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫັດສະນະສຶກສາ ໃນບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ເພື່ອຮຽນຮູ້ການປະຕິບັດ ໃນການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ການພັດທະນາສື່ໂຄສະນາໃຫ້ເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນທົ່ວໄປ ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ໂດຍນໍາໃຊ້ສື່ມວນຊົນ ແລະ ສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ຮູ້ວິທີ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

4.5. ການທົບທວນ, ການລາຍງານ ແລະ ການປະເມີນຜົນ

ຄໍາແນະນໍາຂອງ ອົງການ ສປຊ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (UNDRR) ກ່ຽວກັບ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ຄວາມສໍາຄັນ ຂອງການຕິດຕາມ, ການລາຍງານ ແລະ ການທົບທວນ ໂດຍມີສອງອົງປະກອບຕົ້ນຕໍ ຄື: (1) ຄວາມຕ້ອງການໃນການເກັບກໍາ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຂະບວນການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ (2) ຄວາມຕ້ອງການໃນການນໍາໃຊ້ຕົວຊີ້ວັດ ເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ຕໍ່ຜົນກະທົບຂອງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ. ວິທີການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິເຄາະທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບ ການດໍາເນີນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການປັບປຸງນະໂຍບາຍ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ເປັນເອກະສານຍຸດທະສາດລະດັບສູງ ທີ່ກໍານົດວິໄສທັດ ແລະ ເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລວມທັງ ບັນດາຍຸດທະສາດ ແລະ ຈຸດສົ່ງທີ່ສໍາຄັນ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 12 ຈຸດປະສົງຍຸດທະສາດ ຈະໄດ້ກໍານົດລະອຽດໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສະເພາະ, ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ໃນລະຫວ່າງ ທົດສະວັດ ປີ 2021 - 2030 ໂດຍແມ່ນ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຜູ້ນໍາພາໃນການສ້າງ, ອົງປະກອບໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງປະກອບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຄັ້ງທີ 09 ແລະ 10 ທີ່ນໍາພາໂດຍ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021 - 2030.

ການລາຍງານ, ການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດນີ້ ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງປະເທດ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຍຸດທະສາດ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະໄດ້ຖືກດໍາເນີນ ໂດຍຜ່ານກົນໄກ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແຕ່ ປີ 2021 ຫາ 2030.
- 2) ການທົບທວນກາງໄລຍະ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສໍາເລັດໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2025.
- 3) ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສໍາເລັດ ພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2030.

4.5.1. ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແຕ່ປີ 2021 ຫາ 2030

ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະເປັນບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ທີ່ເປັນກິດຈະກຳປະຈຳປີແບບສັ້ນໆ ກະທັດຮັດ ທີ່ກະກຽມໂດຍ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ. ສະບັບທຳອິດ ຈະສໍາເລັດພາຍໃນໄຕມາດສຸດທ້າຍຂອງປີ 2021. ບົດລາຍງານນີ້ ຈະສະໜອງຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຄືບໜ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ແລະ ຂອບເຂດຈຸດສຸມທີ່ໄດ້ກຳກົດ ແລະ ຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດຢູ່ໃນຖານຂໍ້ມູນ LaoDi. ນອກຈາກນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ ຍັງຈະມີການແປ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ເປັນພາສາອັງກິດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ.

ບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ປະຈຳປີ ສໍາລັບ ປີ 2025 ຈະຖືກປ່ຽນແທນໂດຍ ການທົບທວນກາງໄລຍະ ແລະ ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ສະບັບສຸດທ້າຍ ຈະຖືກປ່ຽນແທນໂດຍ ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໃນ ປີ 2030.

4.5.2. ການທົບທວນກາງໄລຍະ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສໍາເລັດພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2025

ການທົບທວນກາງໄລຍະ ຈະພິຈາລະນາເຖິງຂອບເຂດ ກ່ຽວກັບ ແຜນການ 05 ປີ ຄັ້ງທຳອິດ ທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ລວມທັງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021 - 2025, ຂອບເຂດຂອງການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 09 ແລະ ແຜນການຂອງຂະແໜງການ ສໍາລັບປີ 2021 - 2025. ສິ່ງນີ້ຈະໃຫ້ຮູ້ເຖິງການພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດ 05 ປີ 2026 - 2030 ຕໍ່ໄປ ແລະ ອົງປະກອບຂອງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 10 ແຕ່ປີ 2026 - 2030 ແລະ ແຜນການຂອງຂະແໜງການຮອດປີ 2030.

ໃນການດໍາເນີນການທົບທວນດັ່ງກ່າວ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອດໍາເນີນການທາບທາມຄໍາຄິດເຫັນ ຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ. ບົດລາຍງານສະບັບສຸດທ້າຍ ພ້ອມດ້ວຍຜົນການທົບທວນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນໍາ ທີ່ເປັນສະບັບພາສາລາວ ຈະຖືກເຜີຍແຜ່ ແລະ ເອົາລົງອິນເຕີເນັດ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ກໍ່ຈະມີການແປເປັນພາສາອັງກິດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນໃນອະນາຄົດ.

4.5.3. ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສໍາເລັດພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2030

ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະພິຈາລະນາເຖິງຂອບເຂດ ກ່ຽວກັບ ແຜນການ 05 ປີ ແລະ ການເຊື່ອມສານ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ພິຈາລະນາວ່າ ຮູບແບບຂອງຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍການວາງແຜນ 05 ປີ ນັ້ນ ມີປະສິດທິຜົນ ຫຼືບໍ່. ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 10 ປີຕໍ່ໜ້າ (ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ), ຕະຫຼອດຮອດການກຳນົດຮູບແບບ ຂອງການວາງແຜນ ແລະ ການລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນທົດສະຫວັດທີ່ຈະມາເຖິງ ຄື ປີ 2031 - 2040. ໃນການດຳເນີນການທົບທວນດັ່ງກ່າວນີ້, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອດຳເນີນການທາບທາມຄຳຄິດເຫັນ ຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ. ຈະມີການທົບທວນເອກະສານ ແລະ ມີຂໍ້ແນະນຳສຳລັບ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບໃໝ່ ແຕ່ປີ 2031 - 2040. ບົດລາຍງານສະບັບສຸດທ້າຍ ພ້ອມດ້ວຍຜົນການທົບທວນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳທີ່ເປັນພາສາລາວ ຈະຖືກເຜີຍແຜ່ ແລະ ເອົາລົງອິນເຕີເນັດ, ຖ້າມີຖິ່ນອື່ນໄຂ ກໍ່ຈະມີການແປເປັນພາສາອັງກິດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ ໃນອະນາຄົດ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

**ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ຂົງເຂດຈຸດສຸມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
ສໍາລັບການວາງແຜນຂອງລັດຖະບານ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021 - 2030 ພາຍ
ໃຕ້ 12 ຈຸດປະສົງຂອງ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ**

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ ໄດ້ກຳນົດຂົງເຂດຈຸດສຸມການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ພາຍໃຕ້ 12 ຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການປຶກສາຫາລື ໃນການພັດທະນາຍຸດທະສາດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ຈະຖືກລວມເຂົ້າໃນແຜນການຂອງລັດຖະບານໃນໄລຍະປີ 2021 - 2030 ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

- (1) ເປັນພື້ນຖານໃນການເຊື່ອມສານ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 09 ແລະ ຄັ້ງທີ 10;
- (2) ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ທີ່ນໍາພາໂດຍ ກະຊວງຮສສ ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແລະ/ຫຼື ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນແຜນການ 05 ປີ ຂອງຂະແໜງການ ໂດຍອີງຕາມກະຊວງ ແລະ/ຫຼື ອົງການນໍາພາ ສໍາລັບແຕ່ລະຂອບເຂດຈຸດສຸມ.

ຍຸດທະສາດທີ 01: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ.		
ຈຸດປະສົງທີ 01: ເພື່ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ສ້າງລະບົບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ການປະສານງານດ້ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ລວມທັງ ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.		
ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
1.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ 2021 - 2025	1.1.1. ພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ແຕ່ປີ 2021 - 2025, ຊຶ່ງລວມມີ: 1) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 12 ຈຸດປະສົງຂອງ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້, ພ້ອມດ້ວຍ ຕົວຊີ້ບອກ, ກົນໄກການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ; 2) ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ ກົມກຽວກັບບັນດາຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ, ລວມທັງຍຸດທະສາດການປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ປີ 2025, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ວ່າວດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ປີ 2021 - 2025, ແຜນການແຫ່ງຊາດດ້ານໄພຊະ	ຮສສ / ບັນດາກະຊວງ ໃນ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄພສ)

	<p>ນາການ ປີ 2021 - 2025 ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເມື່ອສໍາເລັດ.</p>	
	<p>1.1.2 ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນສໍາລັບແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຂອງຂະແໜງການ.</p>	
	<p>1.1.3 ພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ 2026 - 2030</p>	
<p>1.2 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງ ດໍາລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ພ້ອມທັງ ຈັດຕັ້ງການເຜີຍແຜ່, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.</p>	<p>1.2.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ ທີ 45 - 47.</p>	<p>ຮສສ / ຄພສ</p>
	<p>1.2.2 ພັດທະນາແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ການຮ່ວມມືສາກົນໃນວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາທີ 08 ແລະ 17 ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຂົ້າມາ ແລະ ການປະສານງານ ກ່ຽວກັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອໄພພິບັດສາກົນ, ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 35 - 38. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ຈະນໍາມາຈາກຄູ່ມືແນະນໍາ ແລະ ລາຍການກວດກາຂອງ IFRC IDRL.</p>	<p>ຮສສ / ຄພສ ແລະ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ</p>
	<p>1.2.3 ຊຸກຍູ້ການບັບປຸງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ:</p> <p>1) ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ, ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ແລະ ແຜນການດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ປີ 2021 - 2025, ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີສະມາຊິກເປັນເພດຍິງຢ່າງໜ້ອຍ 30 % ຢູ່ໃນ ຄະນະກຳມະການທັງໝົດຂອງລັດຖະບານ;</p>	<p>ຮສສ / ຄພສ ສູນກາງ ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ/ ຄະນະກຳມະການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ</p>
	<p>1.2.4 ຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງປຸກຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ (ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ), ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (ເບິ່ງຈຸດປະສົງ ທີ 10).</p>	

<p>1.3 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ (SOPs) ໃນການກະກຽມຄວາມພ້ອມ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູໂດຍໄວ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.</p>	<p>1.3.1 ຈະພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານມາດຕະຖານ ຂອງຂະແໜງ ຮສສ ສຳລັບ ຂັ້ນສູນກາງ ຫາ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມ, ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນແລະການຟື້ນຟູເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍ:</p> <p>1) ການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຂັ້ນຕອນທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ເພື່ອກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບ ໄລຍະເວລາ ແລະ ສິດອຳນາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ວິທີການ ແລະ ໄລຍະເວລາໃນການລະດົມຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການເງິນ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍປະເພດໃດ ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຂະແໜງການອື່ນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນເປັນຜູ້ນຳພາ;</p> <p>2) ກຳນົດລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ພາລະບົດບາດ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ຈົນຮອດ ຂັ້ນບ້ານ, ຂະແໜງການ ແລະ ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດໄພອັນຕະລາຍທີ່ສຳຄັນ;</p> <p>3) ກຳນົດວິທີການໂດຍສະເພາະ ທີ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງ ເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ, ເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງ, ຄົນພິການ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າ, ຊຸມຊົນຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ຕົວເມືອງ, ໃນການກຽມພ້ອມ, ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການຍົກຍ້າຍ, ການຊ່ວຍເຫຼືອໄພພິບັດ, ສະຖານະການຂອງການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຟື້ນຟູໃນເບື້ອງຕົ້ນ ສຳລັບການບໍລິການປົກປ້ອງສັງຄົມ, ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການ.</p>	<p>ຮສສ / ຄພສ</p>
	<p>1.3.2 ການນຳໃຊ້ບັນຊີລາຍຊື່ບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 03 ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບວຽກ ສຳລັບການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 10.</p> <p>1) ໃນຂອບວຽກການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ, ຈະພັດທະນາແຜນງານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຝຶກຊ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ໂດຍອີງໃສ່ກົດໝາຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ນີ້ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ (SOP) ເພື່ອເປັນພື້ນຖານ;</p> <p>2) ຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຝຶກຊ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນ.</p>	<p>ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ</p>

	1.3.3 ໃນຂອບການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຝຶກຊ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ສໍາລັບບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງຄັດເລືອກພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 03.	
1.4 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງການຝຶກຊ້ອມແຜນຢ່າງເປັນປົກກະຕິເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນ	1.4.1 ປັບປຸງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດປະຈຳປີ ຂຶ້ນສູນກາງ ແລະ ຊຸກຍູ້ສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ.	ຮສສ, ຄພສ, ຄພຂ, ຄພມ
	1.4.2 ຈັດຕັ້ງການຝຶກຊ້ອມແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	
1.5 ສ້າງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແລະ ການທົບທວນຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດໄລຍະກາງ	1.5.1 ສະໜອງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.	ຮສສ, ຄພສ
	1.5.2 ດໍາເນີນການທົບທວນໄລຍະກາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.	

ຈຸດປະສົງ 02: ເພື່ອລວມເອົາ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
2.1 ເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຂະແໜງການ.	ກະຊວງ ຮສສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ກຳນົດຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄພພິບັດ ແລະ ດິນຟ້າອາກາດ ໃນໄລຍະສັ້ນ, ກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ແລະ ລວມເອົາການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ເຂົ້າໃນແຜນການປະຕິບັດຂອງຂະແໜງການ ສໍາລັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 09, ຄັ້ງທີ 10 ແລະ ຂອບການວາງແຜນການ 05 ປີ ຂອງຂະແໜງການ.	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
2.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການ ໃນການເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ	2.2.1 ໂດຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 10, ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານໃນການການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ພາຍໃນທຸກຂະແໜງການ, ໂດຍມີການຝຶກອົບຮົມບຸລິມະສິດ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ.	ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ຈຸດປະສົງ 03: ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ໂດຍຄຽງຄູ່ກັບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການສະໜອງຊັບພະຍາກອນ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
3.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ, ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.	3.1.1 ນໍາໃຊ້ແຜນທີ່ໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ, ກະຊວງ ຮສສ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ ເພື່ອ: 1) ກຳນົດບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ໄພພິບັດ ໃນການພັດທະນາຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ;	ກະຊວງ ຮສສ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ

	<p>2) ກຳນົດບັນຊີລາຍຊື່ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ເພື່ອພັດທະນາແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.</p> <p>3.1.2 ຮັບປະກັນງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນການຮ່ວມມືສາກົນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ແລະ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ (Sendai) ລວມທັງ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທັງອຸປະກອນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສະໜອງອຸປະກອນ ທີ່ເປັນພາສາລາວ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບວຽກ ເພື່ອເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10.</p> <p>3.1.3 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະທີ 01:</p> <p>1) ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນບັນດາແຂວງ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດທີ່ຖືກກຳນົດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10;</p> <p>2) ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໂຄງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ຊຸມຊົນໃນເມືອງ ແລະ ບ້ານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ.</p> <p>3.1.4 ແຜນການໄລຍະທີ 02: ພັດທະນາແຜນການ ແລະ ຮັບປະກັນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃນໄລຍະທີ 02 (2026 - 2030) ຢູ່ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ບຸລິມະສິດທີ່ຍັງເຫຼືອ.</p>	
<p>3.2 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.</p>	<p>ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ສຳລັບ:</p> <p>1) ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ;</p> <p>2) ວິເຄາະ ການປະເມີນຜົນ ຂອງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໂຄງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ຊຸມຊົນທີ່ຖືກພັດທະນາໂດຍການຮ່ວມມືກັບສາກົນ.</p>	

<p>ຈຸດປະສົງ 04: ເພື່ອພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງ, ລະຫວ່າງ ກະຊວງ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງປະຕິບັດໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂການລາຍງານຂອງສາກົນ.</p>		
<p>ຂົງເຂດຈຸດສຸມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ກະຊວງ / ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ</p>
<p>ໄລຍະປີ 2021 - 2030</p>		
<p>4.1 ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ, ກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.</p>	<p>ອີງຕາມວິທີການທີ່ກຳລັງຖືກພັດທະນາໂດຍ ກະຊວງ ຮສສ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍ ເພື່ອດຳເນີນການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ.</p>	<p>ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ</p>
<p>4.2 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄພພິບັດຂອງ ສປປ ລາວ (LaoDi).</p>	<p>1) ພັດທະນາແຜນການ ສໍາລັບການພັດທະນາຂໍ້ມູນໄພພິບັດ ແລະ LaoDi, ລວມທັງເປົ້າໝາຍໃນການປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຂໍ້ມູນໃນ LaoDi ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກຳລັງດຳເນີນໄປຢ່າງຕໍ່ເໜືອເພື່ອຮັກສາລະບົບ, ການວິເຄາະ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ;</p> <p>2) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຳຫຼວດຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດ ແລະ ສ້າງບື້ມແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ;</p> <p>3) ພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານການລາຍງານທີ່ຈຳເປັນ ພາຍໃຕ້ກອບວຽກການຕິດຕາມຂອງຂອບແຜນງານ Sendai ກ່ຽວກັບ ການສູນເສຍຊີວິດ, ບາດເຈັບ, ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍ;</p> <p>4) ພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດໃນການເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ທີ່ແຍກຕາມອາຍຸ, ເພດ ແລະ ປັດໃຈອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຄວາມພິການ ໃນຂອບເຂດທີ່ເປັນໄປໄດ້, ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງການສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ວາງແຜນການແຫ່ງຊາດ, ພ້ອມທັງຂໍ້ກຳນົດການລາຍງານ ພາຍໃຕ້ວາລະ 2030 (SDGs), ໂດຍສະເພາະ SDG ທີ 05 ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ - ຊາຍ ແລະ ການລາຍງານຂໍ້ມູນພາຍໃຕ້ຂອບການຕິດຕາມແຜນງານ Sendai.</p>	<p>ຮສສ, ຄພສ</p>
<p>4.3 ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ</p>	<p>ກຳນົດການຮ່ວມມືສາກົນ ແລະ ຕົກລົງກ່ຽວກັບບັນດາເປົ້າໝາຍເພື່ອລະບົບທີ່ມີການປະສົມປະສານຫຼາຍຂັ້ນ ເພື່ອແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນທົ່ວຂະແໜງການ ແລະ ລະຫວ່າງ</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ,</p>

<p>ການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.</p>	<p>ອົງການ ຈັດຕັ້ງລັດໃນລະດັບຕ່າງໆ, ໂດຍມີງົບປະມານສະເພາະໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ອາດປະກອບມີ:</p> <p>1) ການສ້າງເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ໃນການເກັບກຳ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານລະຫວ່າງ ຖານຂໍ້ມູນ LaoDi ແລະ ບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;</p> <p>2) ການສ້າງເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ໃນການເກັບກຳ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານລະຫວ່າງ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ;</p> <p>3) ການເຮັດວຽກເພື່ອປັບປຸງການວິເຄາະ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນປະຊາກອນພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.</p> <p>4) ການເຮັດວຽກເພື່ອປັບປຸງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຜົນເສຍຫາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ໂດຍມີການແບ່ງປັນໃນທົ່ວກະຊວງ ແລະ ລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຂະ ແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການກຳນົດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ.</p>	<p>ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ), ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ</p>
<p>4.4 ປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂະແໜງການ ແລະ ສະຖາບັນ</p>	<p>1) ຮັບຮອງເອົາວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບ ການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນ ແລະ ຄວາມແຂງແຮງທົນທານໃນລະດັບຊາດ, ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນແຫ່ງຊາດ;</p> <p>2) ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານສຳລັບ ແຂວງ ແລະ ເມືອງທີ່ມີບຸລິມະສິດສູງ;</p> <p>3) ສ້າງແຜນການ ສຳລັບການປະເມີນຜົນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດດ້ານສະຖາບັນ (ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2026 - 2030) ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10.</p>	<p>ຮສສ, ຄພສ</p>

<p>ຈຸດປະສົງ 05: ເພື່ອສ້າງ ແລະ ບຸລະນະ ບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃຫ້ມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ຮັບຮູ້ໄດ້ແຫຼ່ງທີ່ມາ ຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພພິບັດ, ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ຫຼື ມີຄວາມບອບາງ ເປັນຕົ້ນ: ຄົນພິການ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ແມ່ຍິງຖືພາ ຫຼື ແມ່ລູກອ່ອນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ມີຄວາມທຸກຍາກ.</p>		
<p>ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ກະຊວງ / ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ</p>
<p>ໄລຍະປີ 2021 - 2030</p>		
<p>5.1 ສະໜັບສະໜູນເພື່ອເພີ່ມຄວາມແຂງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດຂອງບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ລະບົບນໍ້າປະປາ, ຊົນລະປະທານ, ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຕຶກອາຄານຂອງລັດ, ສະຖານທີ່ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ມໍລະ ດົກ, ອື່ນໆ</p>	<p>5.1.1 ສ້າງຄະນະປະຕິບັດງານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍພາກສ່ວນກ່ຽວກັບ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານ ເພື່ອພັດທະນາກົນໄກ ແລະ ຂະບວນການລະຫວ່າງຂະແໜງ ເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ວາງແຜນ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຸລະນະພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການບຸລະນະພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ສີຂຽວ (ລັກສະນະທຳມະຊາດ ທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານກັບສະພາບອາກາດ, ເຊັ່ນ: ປ່າໄມ້ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ສາມາດປ່ຽນແທນຫຼື ປະສານສົມທົບກັບວິສະວະກຳ ແບບດັ່ງເດີມ ໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງແບບປະສົມ ສີເທົາ - ສີຂຽວ . ຄະນະດັ່ງກ່າວ ອາດພິຈາລະນາເຖິງ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເຕັກນິກ, ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດດ້ານວິສະວະກຳ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໂດຍອີງໃສ່ທຳມະຊາດ, ລວມທັງວິສະວະກຳໂຍທາ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງແບບທຳມະຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນແບບປະສົມ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບສິນທາງທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ: ປ່າໄມ້ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ; 2) ການກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ສໍາລັບ ຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງໃໝ່, ລວມທັງ ຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ; 3) ທົບທວນຄືນ ກົດລະບຽບການກໍ່ສ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນ ແມ່ນພັດທະນາ ຫຼື ຮັບຮອງເອົາກົດລະບຽບ ຫຼື ມາດຕະຖານໃໝ່; 4) ການວາງແຜນບົວລະບັດຮັກສາໃນຮອບວຽນ ແລະ ການກວດກາເສັ້ນທາງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. 5) ການພັດທະນານະໂຍບາຍແລະຂອບເຕັກນິກ ສໍາລັບ ວິທີແກ້ໄຂແບບປະສົມ ແລະ ແບບອີງໃສ່ທຳມະຊາດ; 	<p>ກະຊວງ ຍທຂ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ</p>

	<p>6) ການພັດທະນາຂໍ້ກຳນົດສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳລັບ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແລະ ການສັນຍາກັບພາກເອກະຊົນ ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງລັດ.</p> <p>5.1.2 [ຮອດປີ 2025] ຈະຕົກລົງເຫັນດີ ແລະ ສ້າງນິຕິກຳຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ການວາງແຜນ ແລະ ການປະສານງານ ສຳລັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ລວມທັງ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ລະບຽບການຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ (ເຊັ່ນ: ກົດໝາຍ, ດຳລັດ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ) ແລະ ຊັບພະຍາກອນດ້ານງົບປະມານ.</p>	
<p>5.2 ເກັບກຳ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ, ການຄົ້ນຄ້ວາດ້ານຄຸນນະພາບ ກ່ຽວກັບ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມີວິທີເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກເຂົາ.</p>	<p>5.2.1 ຊອກຫາຊັບພະຍາກອນ ຄູ່ຮ່ວມງານ, ສະຖາບັນການສຶກສາ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງວິຊາການ ແລະ ເປົ້າໝາຍໃນການຄົ້ນຄວ້າດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ກ່ຽວກັບ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ມີ ເພື່ອກຳນົດຊ່ອງຫວ່າງຄວາມຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແນວທາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມທົນທານ.</p> <p>5.2.2 ອີງໃສ່ຫຼັກຖານການຄົ້ນຄ້ວາ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ຮັບຜິດຊອບຖານຂໍ້ມູນ LaoDi ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ສ້າງລະບົບການເກັບກຳ ແລະ ການວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄພພິບັດ, ຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ລວມເອົາຂໍ້ມູນທີ່ແບ່ງແຍກເປັນອາຍຸ ແລະ ເພດ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ສຸດ ກ່ຽວກັບ ຄົນພິການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄົນທີ່ມີເພດ ທີ່ແຕກຕ່າງ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສ່ຽງໃນໄພພິບັດ.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ຄະນະກຳມະການເພື່ອຄົ້ນພິການ, ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ, ອົງການກາແດງລາວ.</p>
<p>5.3 ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ປົກປ້ອງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບຄົນພິການ</p>	<p>5.3.1 ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມພິການ ແລະ ໄພພິບັດ ແລະ ປະກອບມີເປົ້າໝາຍໃນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຄົນພິການ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຄົນພິການ ປີ 2014, ເຊິ່ງປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບ ສິດທິຄົນພິການ ແລະ ປະກອບມີຫົວຂໍ້ສະເພາະ ກ່ຽວກັບ ແມ່ຍິງພິການ, ເດັກພິການ ແລະ ຄົນພິການ ໃນສະຖານະການທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສຸກເສີນດ້ານມະນຸດສະທຳ (ມາດຕາ 6, 7, 11). ພາລະບົດບາດຂອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ອາດຈະປະກອບມີການວາງແຜນການເພື່ອ:</p> <p>1) ອອກແບບແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານເປົ້າໝາຍໃນການເຕືອນໄພ, ການອົບພະຍົບ ແລະ ດ້ານ</p>	<p>ຮສສ, ຄະນະກຳມະການເພື່ອຄົນພິການ</p>

	<p>ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດຂອງຄົນພິການ ແລະ/ຫຼື ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ;</p> <p>2) ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄົ້ນພິການ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ, ເພື່ອສຶກສາຄົ້ນຄວ້າວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໄດ້ມີການຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນພິການໃນການຕອບໂຕ້ແລະຟື້ນຟູໄພພິບັດ ໃນທ້ອງຖິ່ນ;</p> <p>3) ລະດົມອາສາສະໝັກໃນຊຸມຊົນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການອົບພະຍົບ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອອື່ນໆ ສຳລັບຄົນທີ່ມີຄວາມຈຳກັດໃນການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ພິການ.</p>	
<p>5.4 ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນໄພພິບັດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງຊາຍໃນສະພາບການເກີດໄພພິບັດ.</p>	<p>5.3.2 ຮອດປີ 2025 ຈະສະໜອງຄຳແນະນຳ ແລະ ສ້າງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ 05 ປີ ສຳລັບ ຄົນພິການ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ລວມທັງແຫຼ່ງງົບປະມານ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ.</p> <p>5.4.1 ຈະພັດທະນາພາລະບົດບາດທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນໄພພິບັດ ປະກອບມີເປົ້າໝາຍ ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້, ປ້ອງກັນ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ, ໃນຊຸມຊົນທີ່ຖືກຍົກຍ້າຍ ຫຼື ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ. ອີງໃສ່ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບລະ ຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ແລະ ໃນປີ 2017 ໄດ້ມີການປັບປຸງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທາງອາຍາ ເພື່ອປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ, ແຜນການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງທຸກຮູບແບບ ແລະ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ຄັ້ງທີ 02 (2021 - 2025) ແລະ ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການລົບລ້າງການຈຳແນກທຸກຮູບແບບຕໍ່ເພດຍິງ (CEDAW).</p> <p>ພາລະບົດບາດຂອງຄະນະກຳມະການ ອາດປະກອບມີ:</p> <p>1) ດັດປັບບັນດາມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໂດຍກຸ່ມປົກປ້ອງຂອງຄະນະກຳມະການພາຍໃນອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນການປົກປ້ອງທີ່ພັກອາໄສ, ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນມາດຕະຖານຂັ້ນຕໍ່າ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ຕໍ່ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ (GBV) ໃນເຫດສຸກເສີນ ແລະ ທີ່ພັກອາໄສສຸກເສີນ ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບທ້ອງຖິ່ນ;</p> <p>2) ພັດທະນາແຜນການ ແລະ ກຸ່ມປະຕິບັດງານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍພາກສ່ວນ ເພື່ອສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອເພີ່ມເຕີມ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນລະຫວ່າງ ເກີດໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ</p>	<p>ຮສສ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ກະຊວງຍຸດຕິທຳ, ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ</p>

	ຄວາມສ່ຽງຂອງຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ໃນໄລຍະເກີດເຫດການໄພພິບັດ ແລະ ການຟື້ນຟູ, ເພື່ອປູກຈິດສໍານຶກ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ທາງດ້ານກົດໝາຍ.	
	5.4.2 ລວມເອົາການປ້ອງກັນ ແລະ ການຕອບໂຕ້ຕໍ່ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ (GBV) ໃນໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ພັດທະນາໂຄງສ້າງທີ່ຈໍາເປັນ, ຂອບລະບຽບການຕ່າງໆ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແລະ ບັນດາແຫຼ່ງງົບປະມານ	
5.5 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງລ່າງພື້ນຖານມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ	ປະຕິບັດກົນໄກ ແລະ ຂະບວນຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ, ການວາງແຜນ ແລະ ການປະສານງານ ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ເບິ່ງຂໍ້ 5.1 ຂ້າງເທິງ).	ກະຊວງ ຮສສ, ຍທຂ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

<p>ຈຸດປະສົງ 06: ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ພາຍຸ, ແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຈື່ອນ ໂດຍຜ່ານມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການປັບປຸງລະບົບການພະຍາກອນ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ສະໜັບສະໜູນການກຽມຄວາມພ້ອມທຸກຂັ້ນ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນ ໃນການຕອບ ໂຕ້ສຸກເສີນຍົກຍ້າຍໄປບ່ອນປອດໄພຢ່າງວ່ອງໄວ ຫຼື ປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຮັບມືອື່ນໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການສູນເສຍຈາກ ໄພພິບັດ.</p>		
<p>ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ</p>	<p>ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ</p>
<p>ໄລຍະປີ 2021 - 2030</p>		
<p>6.1 ທົບທວນໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ອຸປະກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານບຸກຄະລາກອນໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ</p>	<p>6.1.1 ທົບທວນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອຸປະກອນ, ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນ, ການອອກແບບ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງລະບົບທີ່ກໍາລັງນໍາໃຊ້ ໃນການຕິດຕາມດິນຟ້າອາກາດ, ລະດັບນໍ້າ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍອື່ນໆ ແລະ ສະໜອງການພະຍາກອນໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະຍາວ, ກໍານົດການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການວາງແຜນປົດຊ່ອງຫວ່າງບຸລິມະສິດການທົບທວນດັ່ງກ່າວ ຈະປະກອບມີຂົງເຂດທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກໍານົດວ່າເປັນບຸລິມະສິດໃນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ນໍາໃຊ້ຮູບແບບມາດຕະຖານສາກົນ ສໍາລັບ ການແຈ້ງເຕືອນສຸກເສີນ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນປະຊາຊົນ, ອະນຸສັນຍາການເຕືອນໄພທົ່ວໄປ; 2) ເພີ່ມຈໍານວນ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ ໃນການຕິດຕາມສະພາບອາກາດ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນທົ່ວອານາເຂດ; 3) ຍົກລະດັບໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ອຸປະກອນການສົ່ງສັນຍານໂທລະພາບ ແລະ ສາມາດໃນການພະຍາກອນໃນຂັ້ນສູນກາງ; 4) ສ້າງແຫຼ່ງລວມສູນຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານໄອທີ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ລວມທັງການຮັບປະກັນໂຄງການຄູ່ຮ່ວມງານທັງໝົດ ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມດ້ານໄອທີ, ການວິເຄາະ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນໃນຂົງເຂດເຫຼົ່ານີ້ <p>6.1.2 ກະກຽມແຜນສໍາລັບການປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໂດຍອີງໃສ່ບັນດາຄໍາແນະນໍາຈາກການທົບທວນ ແລະ ກໍານົດຊັບພະຍາກອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.</p>	<p>ກະຊວງຊັບ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ຮສສ</p>
<p>6.2 ພັດທະນາລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນດ້ວຍຂໍ້ຄວາມເຕືອນໄພ</p>	<p>ສືບຕໍ່ພັດທະນາ ຫຼາກຫຼາຍວິທີເພື່ອແຈ້ງເຕືອນໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ແນໃສ່ລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າແບບອີງໃສ່ຄົນເປັນສູນກາງ ທີ່ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ພາສາຊົນເຜົ່າ, ຄວາມພິການ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່</p>	<p>ຮສສ, ກະຊວງຊັບ (ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ), ກະຊວງໄປ ສະນີ ໂທລະມ</p>

	<p>ການສື່ສານ (ເຊັ່ນ: ຄວາມຍິກຜ່ອງດ້ານການເບິ່ງເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ) ແລະ ການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.</p> <p>ອີງການນໍາພາ ຈະວາງແຜນພັດທະນາວິທີການທີ່ມີປະສິດຕິພາບ ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອເຕືອນຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບ ໄພອັນຕະລາຍ, ລວມທັງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ລະດັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງອອກແຈ້ງການການຍົກຍ້າຍທີ່ປະສົມກົມ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງຈິດສໍານຶກ ດ້ານການປຸກຈິດທີ່ອີງໃສ່ຊຸມຊົນ ແລະ ການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ຕາມແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ສິ່ງນີ້ຈະປະກອບມີ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ການນໍາໃຊ້ຜົນຂອງໂຄງການທົດລອງໃນປະຈຸບັນ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ໂທລະສັບມືຖືເພື່ອອອກແຈ້ງເຕືອນໄພ; 2) ໂດຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10, ແຜນການ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ໃນການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຊຸມຊົນສາມາດກຽມພ້ອມ ແລະ ຮັບມືກັບການເຕືອນໄພໃນການຍົກຍ້າຍ, ລວມທັງການສ້າງປຸກຈິດສໍານຶກ, ການຝຶກຊ້ອມອົບພະຍົບ ແລະ ແຜນການສຸກເສີນຂອງທ້ອງຖິ່ນ ສໍາລັບຄົນພິການ ຫຼື ຜູ້ສູງອາຍຸ ທີ່ມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການເຄື່ອນໄຫວ. 	<p>ມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ.</p>
--	--	-------------------------------

ຍຸດທະສາດທີ 02: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ		
ຈຸດປະສົງ 07: ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດດ້ານມະນຸດສະທໍາ ທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ການເສຍຊີວິດຢ່າງກະທັນຫັນ ຕະຫຼອດຮອດ ຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການ ທີ່ຕາມມາ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2025		
7.1 ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການໃນການຕອບໂຕ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນ ໃສ່ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດທີ່ເປັນຜູ້ຕອບໂຕ້ທໍາອິດ.	7.1.1 ຈະດໍາເນີນການທົບທວນ ເພື່ອກໍານົດຄວາມຕ້ອງການ, ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການວາງແຜນເພື່ອ: 1) ການຍົກລະດັບອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ຈໍາເປັນ, ລວມທັງຢູ່ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ໃນເມືອງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ; 2) ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນຜູ້ຕອບໂຕ້ທໍາອິດ ໃນການປະເມີນຄວາມປອດໄພຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະ ການສ້ອມແປງອາຄານ, ຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນທີ່ ທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດ. 7.1.2 ກະກຽມແຜນການ ແລະ ກໍານົດຊັບພະຍາກອນ ສໍາລັບ: 1) ການຍົກລະດັບອຸປະກອນ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ທີ່ສໍາຄັນ ເຖິງປີ 2030; 2) ການຝຶກອົບຮົມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງຜູ້ຕອບໂຕ້ທໍາອິດ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້. 7.1.3 ຈັດຕັ້ງການຝຶກຊ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	ຮສສ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງກາຕ່າງປະເທດ, ແລະ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ
7.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນພາຍໃນປະເທດ ໃນການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຮີບດ່ວນ ຫຼັງໄພພິບັດ.	7.2.1 ທີມງານວິຊາການຂອງບັນດາອົງການ ຈັດຕັ້ງນໍາພາຈະປະຕິ ບັດ ຄື: 1) ທົບທວນຮູບແບບຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ ແລະ ປະເທດຕ່າງໆ ທີ່ມີສະພາບຄ້າຍຄືກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງທີມງານ ປະເມີນຜົນແບບຮີບດ່ວນ ແລະ ກົນໄກຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການແບບຮີບດ່ວນ; 2) ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບທີມງານປະເມີນຜົນແບບຮີບດ່ວນ ໃນ ສປປ ລາວ, ລວມທັງສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນໃນການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການວາງແຜນ ເພື່ອເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດດ້ານນີ້, ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງ	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.

	<p>ຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້.</p> <p>7.2.2 ພາຍໃຕ້ຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້, ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເສີມສ້າງຂີດຄວາມ ສາມາດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕອບໂຕ້ທຳອິດຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບ:</p> <p>1) ການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍສຸມໃສ່ ຄວາມ ເສຍຫາຍຂອງຕິກອາຄານ, ຖະໜົນຫົນທາງ, ພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຂອງສາທາລະນະ ແລະ ການຟື້ນຟູສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ ຈຳເປັນ;</p> <p>2) ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍສຸມໃສ່ ຄວາມດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ທີ່ຮີບດ່ວນ ຂອງຊຸມຊົນທີ່ຖືກກະທົບ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບສະ ໜອງ ຕໍ່ຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການ ຂຶ້ນສອງ ເຊັ່ນ: ການລະບາດຂອງພະຍາດ, ການຂາດແຄນອາຫານ, ຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ແລະ ອຸປະຕິເຫດຍ້ອນການນຳ ໃຊ້ຖະໜົນຫົນທາງ ຫຼື ໂຄງສ້າງທີ່ບໍ່ປອດໄພ.</p>	
<p>7.3 ເພີ່ມທະວີການກຽມ ຄວາມພ້ອມດ້ານອາຫານ ໂດຍການສ້າງຄັງແຮອາ ຫານ ແລະ ເຂົ້າສຸກເສີນ.</p>	<p>ບັນດາຂະແໜງທີ່ນຳພາ ຈະໄດ້ຮ່ວມກັນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທົບຄວນ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ:</p> <p>1). ເຄື່ອງມືດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ກົນໄກການບໍລິຫານຄັງແຮເຂົ້າ ແລະ ອາຫານທີ່ມີຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ບາງປະເທດໃນອາຊຽນ ແລະ ນອກອາຊຽນ;</p> <p>2). ສ້າງເຄື່ອງມືມາດຕະຖານໃນການປະຕິບັດງານ ໃນການປະຕິ ບັດຄັງແຮອາຫານ ແລະ ເຂົ້າສຸກເສີນ ເພື່ອສະດວກໃນການປະ ສານງານ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄັງແຮອາຫານ ແລະ ເຂົ້າ ທີ່ວິກິດການ ໄພພິບັດສຸກເສີນ ແລະ ອື່ນໆ.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ກະຊວງ ການເງິນ, ກະຊວງກະສິ ກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະ ຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການ ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.</p>

ຍຸດທະສາດທີ 03: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ		
ຈຸດປະສົງ 08: ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຂອງຊຸມຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຕະຫຼອດຮອດການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸຄົນໃໝ່ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ທີ່ເພີ່ມຄວາມແຂງແຮງທົນທານໃນອະນາຄົດ ຕາມພັນທະຂອງຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ ການກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ .		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2025		
8.1 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການວາງແຜນພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ.	ບັນດາອົງການນໍາພາ ຈະສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນຢ່າງເປັນລະບົບສໍາລັບການພື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ ໃນທຸກຂະແໜງການໂດຍ: 1) ທົບທວນເອກະສານທີ່ເປັນເຄື່ອງມື ສໍາລັບ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຕ່າງໆຫຼັງໄພພິບັດ (PDNA) ທີ່ນໍາໃຊ້ຜ່ານມາ, ເຄື່ອງມືດ້ານສຸຂະພາບຂອງອົງການອະນາໄມໂລກ, ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ວິທີການທີ່ປັບປຸງການປະສານງານ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວ ສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຕ້ອງການປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ຄວາມບອບບາງໃນຊຸມຊົນທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດ; 2) ພັດທະນາວິທີການ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງລະບຽບການດ້ານບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການ ໃນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິເຄາະ ແລະ ການກະກຽມການປະເມີນຫຼັງໄພພິບັດ (PDNA), ສິ່ງນີ້ ລວມທັງການວິເຄາະຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ທີ່ແຍກຕາມອາຍຸ ແລະ ເພດ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອື່ນໆ ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ພ້ອມທັງຜົນກະທົບດ້ານບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ແລະ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການ.	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຍທຂ, ກະສິກໍາ, ສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຊັບພະຍາກອນທໍ່ມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມ, ກະຊວງກ່ຽວ ຂ້ອງ.

<p>8.2 ທົບທວນກົນໄກດ້ານສະຖາບັນ ໃນການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ຫຼັງໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນລະດັບຊາດ.</p>	<p>8.2.1 ບັນຊີການຈັດຕັ້ງນໍາພາ ຈະພິຈາລະນາປະສົບການຈາກໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຕໍ່ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບ ກົນໄກດ້ານສະຖາບັນ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ສໍາລັບການປະສານງານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນໃນການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ຫຼັງໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນລະດັບຊາດ. (ຕົວຢ່າງ: ເພື່ອພິຈາລະນາວ່າມີຄວາມຕ້ອງການ ທີ່ຈະສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອການຟື້ນຟູໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນ ຫຼືວ່າໂຄງສ້າງທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ມີຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ແລະ ການຍົກລະດັບຄວາມສາມາດໃຫ້ສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ).</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຍທຂ, ກະສິກໍາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງ ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.</p>
<p>8.3 ວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກທີ່ມີຢູ່ໃນການຟື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່.</p>	<p>ອີງຕາມ ຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງການທົບທວນ (ເບິ່ງຂໍ້ 8.2 ຂ້າງເທິງ), ວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກໄລຍະຍາວນານ ສໍາລັບການວາງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຍທຂ, ກະສິກໍາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ</p>

ຍຸດທະສາດທີ 04: ປັບປຸງການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.		
ຈຸດປະສົງ 09: ເພື່ອກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມຄວາມພ້ອມ, ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດປະເພດຕ່າງໆ, ການຟື້ນຟູ ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
9.1 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ໃນການປະສານງານ ແລະ ຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດໃນການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການວາງແຜນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ.	ການປະສານງານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂອງຂະແໜງການ: 1) ກະຊວງ ຮສສ ແລະ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປະສານງານໃນການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງຂະແໜງການ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບພາລະບົດບາດ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 51, 58 ແລະ 59; 2) ກະຊວງ ຮສສ ແລະ ກຜທ ຈະສະໜັບສະໜູນການວາງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂອງຂະແໜງການ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້; 3) ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແມ່ນຈະມີການທົບທວນ ຫຼື ພັດທະນາແຜນ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ແຜນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ແລະ ຂັ້ນຕອນມາດຕະຖານການດຳເນີນງານ (SOPs) ສຳລັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນຂະແໜງການຂອງພວກເຂົາ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້; 4) ບັນດາກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ພາຍໃນກະຊວງຂຶ້ນເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຮັດວຽກ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ເປັນສູນກາງໃນການປະສານງານ ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 52.	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
9.2 ເຫດສຸກເສີນດ້ານສຸຂະພາບ - ປະສານງານໃນການກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ຕອບໂຕ້ພະຍາດລະ	ຈະພັດທະນາ ຄູ່ມືຄຳແນະນຳ ແລະ ກົນໄກ ສຳລັບການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມຕໍ່	ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງ ຮສສ

<p>ບາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ດ້ານສຸຂະພາບຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ.</p>	<p>ໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນດ້ານສຸຂະພາບ, ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ສໍາລັບ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການປິ່ນປົວພະຍາດລະບາດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດ; 2) ການຕອບໂຕ້ທາງການແພດສຸກເສີນ ຕໍ່ການບາດເຈັບກະທັນຫັນ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກໄພອັນຕະລາຍຈາກທໍາມະຊາດ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍອື່ນໆ; 3) ຄວາມສາມາດ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ໃນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານສຸຂະພາບແບບຮີບດ່ວນໃນໄພພິບັດ (ຕົວຢ່າງ: ການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືຂອງ WHO); 4) ການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານການແພດ ແລະ ດ້ານຈິດຕະສາດ - ສັງຄົມ ໃນໄລຍະການຟື້ນຟູ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ລວມທັງ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານໂພຊະນາການ, ການຮັກສາພະຍາດຊໍາເຮື້ອຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຄວາມຕ້ອງການພິເສດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົນພິການ, ສຸຂະພາບໄວຈະເລີນພັນຂອງແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸ; 5) ການສ້າງແຜນທີ່ GPS ຂອງສະຖານທີ່ຕັ້ງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານສຸຂະພາບ, ການສໍາຜັດກັບໄພອັນຕະລາຍ ຈາກທໍາມະຊາດ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານການຂົນສົ່ງ ສໍາລັບການຕອບສະໜອງດ້ານການແພດໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບຊາດ; 6) ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ, ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບ ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາຄວາມລັບຂອງຄົນເຈັບ ໃນຂັ້ນຕອນການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ; 7) ການສຶກສາຂອງລັດ ກ່ຽວກັບ ສຸຂະພາບ ແລະ ການປ້ອງກັນພະຍາດ ແລະ ການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບຕົນເອງທໍາມາກາງໄພພິບັດ. 	
<p>9.3 ການບໍລິຫານເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ແລະ ການເກີດອຸບັດເຫດ - ປະສານງານໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.</p>	<p>ຈະພັດທະນາຄູ່ມືແນະນໍາ, ກົນໄກ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສໍາລັບໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ປະເດັນຄວາມປອດໄພອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການດໍາເນີນງານຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ໂດຍການນໍາໃຊ້ລະບຽບການທີ່ເປັນທໍາແຮງ, ຂໍ້ກໍານົດໃນສັນຍາ ແລະ ມາດຕະຖານການດໍາເນີນງານ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການເຂື່ອນ, ບໍລິສັດກໍ່ສ້າງ ແລະ ຜູ້ດໍາເນີນງານ ຄື:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ດໍາເນີນການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງດ້ານສະຖານທີ່ ແລະ ຜົນກະທົບຢ່າງພຽງພໍ ລວມທັງ ການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບຊຸມຊົນພາຍ 	<p>ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ ຮສສ.</p>

	<p>ໃຕ້ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກົດໝາຍ, ດໍາລັດ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;</p> <p>2) ເປີດເຜີຍປະເດັດຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ໄພຂົ່ມຂູ່ ທີ່ສາມາດກໍານົດໄວ້ກ່ອນ ຫຼື ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການດໍາເນີນງານ, ລວມທັງຄວາມສ່ຽງຂອງເຂື່ອນແຕກ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນກາງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ;</p> <p>3) ຮັກສາລະບົບການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍເຊື່ອຕໍ່ກັບການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບ ອຸບັດຕິເຫດ, ເຫດການ ຫຼື ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສະພາບອາກາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເຂື່ອນ ແລະ/ຫຼື ຊຸມຊົນເຂດລຸ່ມເຂື່ອນ, ລວມທັງຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການແຕກຂອງເຂື່ອນ;</p> <p>4) ໃນລະຫວ່າງການດໍາເນີນງານປົກກະຕິ, ສະໜອງການແຈ້ງເຕືອນຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ທັນເວລາ ໃຫ້ແກ່ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນເຂດລຸ່ມເຂື່ອນ ໃນການປ່ອຍນໍ້າຈາກເຂື່ອນ.</p>	
<p>9.4 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ - ການປະສານວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ.</p>	<p>ຈະທົບທວນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານ ສໍາລັບ ຂອບນະໂຍບາຍທີ່ສະໜອງໃຫ້ແກ່:</p> <p>1) ການດຸ່ນດ່ຽງຄວາມຕ້ອງການນໍ້າໃນໄລຍະສັ້ນ, ກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ລວມທັງ ການຄາດຄະເນ ຕາມລະດູການໄລຍະຍາວ ເພື່ອຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການ ໃນການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ດ້ວຍການສະໜອງນໍ້າຊົນລະປະທານ ສໍາລັບການກະສິກໍາ, ຄົວເຮືອນ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ ໃນລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ;</p> <p>2) ການຄຸ້ມຄອງພື້ນທີ່ອ່າງເກັບນໍ້າ ເພື່ອການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນສູງໃນການກະສິກໍາ;</p> <p>3) ປະເດັດອື່ນໆທີ່ໄດ້ກໍານົດ ລະຫວ່າງ ການທົບທວນຄືນຈະດໍາເນີນການທົບທວນ ເພື່ອກໍານົດຂົງເຂດບູລິມະສິດເພື່ອແກ້ໄຂ ແລະ ພັດທະນາ ຄູ່ມືແນະນໍາ ສໍາລັບ ການປະສານງານລະຫວ່າງ ຫຼາຍຂະແໜງການ ກ່ຽວກັບ ເຫດການໄພພິບັດສະເພາະ ແລະ ເຫດການສຸກເສີນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ທັງຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ລວມທັງການພິຈາລະນາ ຄື:</p>	<p>ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງ ຮສສ</p>

<p>9.5 ວິກິດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມລວມມີ ເຫດການມົນລະພິດ, ອຸບັດເຫດດ້ານອຸດສະຫະກຳ ແລະ ໄຟໄໝ້ປ່າ, ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.</p>	<p>1). ກິດຈະກຳຫຼັກ ສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການກຽມພ້ອມລວມມີ: i) ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຢ່າງເປັນລະບົບ; ii) ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຂໍ້ມູນການຕິດຕາມການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການປັບຕົວ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ; iii) ມາດຖານສຳລັບການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ອນການອະນຸມັດການພັດທະນາຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຫຼຸດຜ່ອຍຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ ກ່ຽວກັບ ອ່າງຮັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ; iv) ການຈັດປະເພດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເພື່ອປ້ອງກັນການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ; v) ການຈັດປະເພດເຂດອ່າງຮັບນ້ຳປ່າໄມ້, ອ່າງແມ່ນ້ຳ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ, ລວມທັງ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສະຖານີອຸທິກກະສາດ ແລະ ການປ້ອງກັນການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ ແລະ vi) ການຕິດຕາມກວດກາແຜ່ນດິນໄຫວລະດັບຊາດ;</p> <p>2). ກິດຈະກຳຫຼັກໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ລວມມີ: (i) ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ; (ii) ມາດຕະຖານການດຳເນີນງານ ສຳລັບການປະສານງານໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ (iii) ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຫຼັງໄພພິບັດ.</p> <p>3) ພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຕ່ປີ 2026 - 2030.</p>	<p>ກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງຮສສ</p>
<p>9.6 ການຄາດຄະເນ ຫຼື ການເກີດສັດຕູພືດກະສິກຳ, ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ, ພະຍາດສັດ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ ການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງຕ່າງໆ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.</p>	<p>ຈະພັດທະນາ ຄູ່ມືແນະນຳ ສຳລັບການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂອງຂະແໜງກະສິກຳ, ທີ່ປະກອບມີ:</p> <p>1) ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ເຫດການ ແລະ ປະກົດການດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສະພາບອາກາດ, ລວມທັງໄພແຫ້ງແລ້ງ;</p> <p>2) ການປັບຕົວດ້ານການກະສິກຳ ຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຂອງໄພອັນຕະລາຍ ຈາກການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ;</p> <p>3) ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ການຄວບຄຸມບັນຫາສັດຕູພືດຕ່າງໆ, ລວມທັງ: i) ການສົ່ງເສີມການຄວບຄຸມພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍການພັດທະນາສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ໃນການຈັດການພະຍາດພືດ, ສັດຕູພືດ ແລະ ວັດສະພືດ; ii) ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຫ້ອງທົດລອງ ໃນການວິເຄາະຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າຫຍ້າ; iii)</p>	<p>ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ ຮສສ</p>

	<p>ກຳນົດລະບົບຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ມາດຕະຖານສຳລັບຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ສານເຄມີປ້ອງກັນພືດອື່ນໆ ແລະ iv) ການສົ່ງເສີມການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ແລະ ການຍື່ນຈາກພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ;</p> <p>4) ການປັບປຸງສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພາບສັດ ໂດຍ: i) ການສຳຫຼວດການລະບາດຂອງພະຍາດສັດເປັນປະຈຳ ເພື່ອກຳນົດການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດຕ່າງໆ; ii) ການສ້າງແຜນສຸກເສີນ ແລະ ຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ສຳລັບໄພອັນຕະລາຍດ້ານສຸຂະພາບສັດ; iii) ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານລະບົບຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມຊຸ່ວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດ; iv) ຍົກສູງຂີດຄວາມສາມາດໃນການສັກຢາວັກຊີນກັນພະຍາດສັດ ແລະ ການຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ຢາປິ່ນປົວສັດ; v) ການພັດທະນາເຂດການຜະລິດເພື່ອການຄ້າ ທີ່ບໍ່ປາສະຈາກພະຍາດສັດ; vi) ການກຳນົດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ສຳລັບການລ້ຽງສັດ ແລະ ຜະລິດອຸປະກອນສັດຕະວະແພດ;</p> <p>5) ການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ການກັກກັນ ໂດຍ: i) ການກວດກາສຸຂະພາບສັດ ແລະ ອອກໃບຍື່ນສຸຂະພາບກ່ອນທີ່ຈະຍົກຍ້າຍສັດ ໂດຍພະນັກງານສັດຕະວະແພດທ້ອງຖິ່ນ; ii) ພັດທະນາເສັ້ນທາງການຂົນສົ່ງສັດລ້ຽງ ດ້ວຍລົດບັນທຸກທີ່ເໝາະສົມ ທີ່ມີການລະບາຍອາກາດໄດ້ດີ ແລະ ມີພື້ນທີ່ພຽງພໍ ແລະ iii) ການພັດທະນາ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການກັກກັນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕາມຊາຍແດນ;</p> <p>6) ສ້າງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະປີ 2026 - 2030.</p>	
--	---	--

ຍຸດທະສາດທີ 05: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ		
ຈຸດປະສົງ 10: ເພື່ອເພີ່ມທະວີຂີດຄວາມສາມາດ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະກອນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນຮູບແບບທີ່ຍືນຍົງ ໂດຍນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
10.1 ສ້າງຂອບແຜນງານ ສຳລັບ ການສ້າງຄວາມສາມາດຢູ່ລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ	<p>10.1.1 ພັດທະນາຂອບວຽກ ສຳລັບ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບພື້ນທີ່ຈຸດສຸມ ສຳລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ກຳນົດໃນ ຈຸດປະສົງທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ຈຸດປະສົງອື່ນໆຂອງຍຸດທະສາດ ແລະ ອົງປະກອບອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນໄລຍະການປົກຄອງສາທາລິນີເພື່ອການພັດທະນາຂອບດັ່ງກ່າວ, ລວມທັງ:</p> <p>1) ສະໜັບສະໜູນຫຼັກສູດການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ອາຊີວະຄວາມສາມາດໃນການສິດສອນ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ/ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ;</p> <p>2) ເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ/ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການສຶກສາ ຢູ່ໂຮງຮຽນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ;</p> <p>3) ຈັດຕັ້ງການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສະເພາະ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດ ຈາກລະດັບສູນກາງເຖິງຂັ້ນບ້ານ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ) ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.</p> <p>10.1.2 ກຳນົດງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນການຮ່ວມມືສາກົນ ແລະ ກຳນົດບຸລິມະສິດ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນໄລຍະທີ 01 ໃນປີ 2021 - 2025 ແລະ ໄລຍະທີ 02 ໃນປີ 2026 - 2030.</p>	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

<p>10.2 ສະໜັບສະໜູນຂະແໜງການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ອາຊີວະສຶກສາ ເພື່ອສະໜອງການສຶກສາດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ</p>	<p>ພາຍໃຕ້ຂອບວຽກ ສໍາລັບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ບັນດາອົງການນໍາພາ ຈະສ້າງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຂະຫຍາຍແຜນງານການສຶກສາ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສຶກສາ ລະບົບອາຊີວະ, ມີການກຳນົດຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເປັນທ່າແຮງ ແລະ ແຫຼ່ງງົບປະມານ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.</p> <p>1) ຮ່ວມກັບມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກສູດປະລິນຍາຕີ ສາຂາການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ລວມທັງ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານວິຊາການ ແລະ ອົງປະກອບຕ່າງໆ ໃນການວິເຄາະບົດບາດຍິ່ງ - ຊາຍ, ການກຳນົດ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ;</p> <p>2) ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບກົມອະຊີວະສຶກສາ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການລວມເອົາ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດລວມທັງສ່ວນປະກອບໃນການວິເຄາະບົດບາດຍິ່ງ - ຊາຍ, ການກຳນົດ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ;</p> <p>3) ສະໜັບສະໜູນການຮຽນພາສາອັງກິດ ຂອງຄູອາຈານສອນວິຊາຊີບ ໃນມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ນັກສຶກສາ ມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາທີ່ສາມາດໄປຮຽນຕໍ່ ໃນລະດັບເໜືອມະຫາ ຢູ່ສະຖາບັນຊັ້ນນໍາຕ່າງໆຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃນສາຂາການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຂົງເຂດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;</p> <p>4) ຮັບປະກັນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຍິ່ງ - ຊາຍ ທີ່ມີໂອກາດໃນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສຶກສາໃນສາຂາການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ລວມທັງການສະໜັບສະໜູນ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າຈາກເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາເພື່ອສ້າງຄວາມຕ້ານທານ;</p> <p>5) ສ້າງແຜນການໄລຍະທີ 02 ເພື່ອຂະຫຍາຍການສຶດສອນຫຼັກສູດ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນໄລຍະປີ 2026 - 2030);</p>	<p>ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງ ຮສສ</p>
---	---	---

	<p>6) ສ້າງແຜນການ ແລະ ກຳນົດຊັບພະຍາກອນ ສຳລັບ ການລວມເອົາຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ (ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2026 - 2030).</p>	
<p>10.3 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ</p>	<p>ພາຍໃນຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ຂະແໜງການນຳພາ ຈະກຳນົດ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຫຼັກສູດ, ງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ຊັບພະ ຍາກອນການຮ່ວມມືສາກົນ ເພື່ອ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ສ້າງຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມລັດຖະກອນ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດ ຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສຳລັບພະນັກງານ ຈາກລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ; 2) ເລີ່ມຕົ້ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມຂັ້ນ ພື້ນຖານ ໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ສຳລັບ ທຸກຂະແໜງການ; 3) ພັດທະນາການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອເປັນຄູຝຶກໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ເອກະສານວິຊາການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທີ່ເປັນພາສາລາວ, ສຳລັບການນຳໃຊ້ພາຍໃນລັດຖະກອນ ໃນ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ ແຕ່ສູນກາງຈົນຮອດທ້ອງຖິ່ນ; 4) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄລຍະທີ 01 ຂອງໂຄງການຝຶກອົບຮົມການ ຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃຫ້ແກ່ຄູຝຶກຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຢູ່ ບັນດາແຂວງ ແລະ/ຫຼື ເມືອງ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ. 	<p>ກະຊວງ ຮສສ , ກະ ຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ມະຫາວິທະຍາ ໄລແຫ່ງຊາດ</p>
<p>10.4 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ</p>	<p>ພາຍໃນຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມ ຄອງໄພພິບັດຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ. ສິ່ງ ນີ້ຈະແນ່ໃສ່ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເປັນຄູຝຶກ ທີ່ຖືກພັດທະນາພາຍໃນ ລັດຖະກອນ ພາຍໃຕ້ ຈຸດປະສົງທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດນີ້ (ເບິ່ງຂໍ້ 10.3 ຂ້າງເທິງ).</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ກະ ຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ</p>

<p>10.5 ສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢ່າງຕໍ່າເໝືອງ</p>	<p>ພາຍໃຕ້ຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ກະຊວງ ຮສສ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ລະດັບຊາດ ແລະ ໂຄງການຮ່ວມມືສາກົນໃນລະດັບຊຸມຊົນ ເພື່ອ:</p> <p>1) ກຳນົດຊັບພະຍາກອນ ແລະ ມາດຕະຖານ ແລະ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ພິຈາລະນາເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງການເພີ່ມທະວີການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງແມ່ຍິງ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນພາລະບົດບາດການຕັດສິນໃຈ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສ້າງຄວາມຕ້ານທານໃນຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ສຸດ;</p> <p>2) ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ໄລຍະທີ 01 ໃນການຝຶກອົບຮົມຜູ້ນຳຊຸມຊົນ (ແມ່ຍິງ, ຜູ້ຊາຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ) ໃນຊຸມຊົນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄະນະກຳມະການຂັ້ນບ້ານ, ອົງການກາແດງລາວ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານລະດັບຊຸມຊົນອື່ນໆ</p>
---	--	--

ຍຸດທະສາດທີ 06: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ

ຈຸດປະສົງ 11: ເພື່ອພັດທະນາກົນໄກໃໝ່ ສໍາລັບ ການລວມເອົາບັນດາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນວິທີການ ແບບລວມເອົາທຸກພາກສ່ວນທົ່ວສັງຄົມ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ, ລວມທັງ ພາກເອກະຊົນ ໂດຍສະເພາະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຈຸລະພາກ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສະໜັບສະໜູນຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ/ບອບບາງ ຕໍ່ໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
<p>11.1 ສ້າງກຸ່ມທີ່ປຶກສາກ່ຽວກັບ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພາກເອກະຊົນເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ ຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໃນຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ລວມທັງ ເຂດຊົນນະ ບົດ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ເປັນຜູ້ນໍາພາ.</p>	<p>11.1.1 ດຳເນີນການທາຍທາມ ຄຳຄິດເຫັນຈາກພາກເອກະຊົນ ເພື່ອສ້າງຂໍ້ກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ກຸ່ມທີ່ປຶກສາດ້ານການສ້າງຄວາມທົນທານ ໃນຂະແໜງຂອງເອກະຊົນ ທີ່ມີສະມາຊິກປະມານ 10 ຄົນ.</p> <p>ຈຸດປະສົງໂດຍລວມຂອງກຸ່ມນີ້ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກຸ່ມໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ກຸ່ມປະຕິບັດງານຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນການສ້າງຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃນຂະແໜງເອກະຊົນ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການສືບຕໍ່ທຸລະກິດທີ່ປະເຊີນໄພອັນຕະລາຍຈາກໄພພິບັດ, ໂດຍສະເພາະ ສໍາລັບວິສາຫະກິດຈຸລະພາກ, ວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ; 2) ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ປ້ອງກັນການສ້າງຄວາມສ່ຽງໃໝ່ ຈາກການກໍ່ສ້າງທຸລະກິດ ຫຼື ການກິດຈະກຳອື່ນໆ; 3) ຈັດຕັ້ງການສະໜັບສະໜູນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ຈາກພາກເອກະຊົນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ດ້ານຄວາມຊ່ຽວຊານ, ຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ງົບປະມານຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 46. 	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ສະພາອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.</p>

	<p>11.1.2 ກຸ່ມໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ພາກເອກະຊົນ ຈະທົບທວນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ກ່ຽວກັບ ການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດແກ່ທຸລະກິດຈຸລະພາກ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ຈາກໂຄງການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປະຈຸບັນ ແລະ ກ່ອນໜ້ານີ້ ເພື່ອ:</p> <p>1) ປັບໃຊ້ ແລະ ແປເອກະສານການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີຢູ່ໃນພາກ ພື້ນອາຊຽນ ແລະ ຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງ ພາກເອກະຊົນ ພັດທະນາຂອບສໍາລັບການສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ ທຸລະກິດຈຸລະພາກ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ກ່ຽວກັບ ການຈັດການເພື່ອສືບຕໍ່ທຸລະກິດ ລວມທັງຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ;</p> <p>2) ໂດຍການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງພາກເອກະຊົນ ສະໜອງການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ທີ່ລວມເອົາບົດບາດ ຍິງ - ຊາຍ ສໍາລັບທຸລະກິດຈຸລະພາກ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ທຸລະກິດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ ການສະໜອງ ທີ່ເກີດຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ, ລວມທັງໂອກາດເປົ້າໝາຍສໍາລັບທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວຊົນນະບົດ, ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງທີ່ ນໍາພາໂດຍເພດຍິງ.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ກະຊວງ ອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ສະພາອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ.</p>
<p>11.2 ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ກຸ່ມທີ່ ປຶກສາ ກ່ຽວກັບ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາກອນທີ່ ມີ ຄວາມຄວາມສ່ຽງ/ບອບ ບາງ.</p>	<p>ບັນດາອົງການທີ່ເປັນຜູ້ນໍາພາ ຈະດໍາເນີນການທາບທາມຄໍາຄິດ ເຫັນ ເພື່ອສ້າງຂໍ້ກໍານົດພາລະບົດບາດ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງສະມາຊິກ ກຸ່ມໃຫ້ຄໍາປຶກສາປະຈໍາການ 10 ທ່ານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມ ເຂັ້ມແຂງຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ. ສິ່ງ ນີ້ ຈະປະກອບດ້ວຍ ລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມທົນທານ ຕໍ່ໄພພິບັດ ແກ່ ແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ຊຶ່ງລວມມີທັງ ຄົນພິ ການ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ຊຸມຊົນໃນຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.</p> <p>ຈຸດປະສົງລວມຂອງກຸ່ມທີ່ປຶກສາ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ຮ່ວມລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ຊຸມຊົນ ແລະ ກຸ່ມປະຕິບັດງານ ເພື່ອສ້າງຄວາມຊຳນານງານແຫ່ງຊາດ ໃນການເພີ່ມຄວາມທົນ</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ສູນກາງ ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອ ຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຄະນະກຳມະການປົກ ປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ເດັກ, ຄະນະກຳມະ ການເພື່ອຄົນພິການ</p>

	<p>ທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ກ່ຽວກັບ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ມາດຕະຖານສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ໄພພິບັດ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາກອນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ; 2) ວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບ ສຳລັບການລວມເອົາ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ໃນບົດບາດການຕັດສິນໃຈ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ; 3) ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ທີ່ພົບເຫັນໃນເວລາເຮັດວຽກ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນ. 	
--	---	--

ຍຸດທະສາດທີ 07. ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

ຈຸດປະສົງ 12: ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານແຫ່ງລັດທີ່ພຽງພໍ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມດ້ານງົບປະມານ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຈາກຂັ້ນສູນກາງ ລົງຮອດ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສາກົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການສະໜອງດ້ານການເງິນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການປະກັນໄພ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
<p>12.1 ການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ສໍາລັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ທ່າແຮງດ້ານແຫຼ່ງທຶນຂອງສາກົນ.</p>	<p>12.1.1 ຈະທົບທວນຄືນການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ກິດໜາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2030 ແລະ ໃຫ້ມີງົບປະມານທີ່ກຽມພ້ອມ ສໍາລັບການຕອບໂຕ້ຢ່າງຮີບດ່ວນ ຈາກສູນກາງເຖິງລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ອີງຕາມດໍາລັດສະບັບທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ກ່ຽວກັບກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທີ່ກໍານົດໂດຍກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (ເບິ່ງຈຸດປະສົງ 01). ການທົບທວນດັ່ງກ່າວອາດຈະພິຈາລະນາ ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິ ບັດຂອງລັດ ໃນລະດັບສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໂດຍອີງໃສ່ເປີເຊັນຂອງການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານ ປະຈໍາປີ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃນແຕ່ລະລະດັບ.</p> <p>12.1.2 ກໍານົດຊັບພະຍາກອນໃນການຮ່ວມມືກັບສາກົນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກິດໜາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ແຜນດໍາເນີນງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ, ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ຮອດປີ 2030.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ</p>

<p>12.2 ການປະກັນໄພ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການເງິນ ສໍາລັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ວິສາຫະກິດ.</p>	<p>12.2.1 ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງນໍາພາ ຈະທົບທວນ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບກົນໄກປັດຈຸບັນ ແລະ ທາງເລືອກສໍາລັບການປັບປຸງການປະກັນໄພ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການເງິນ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນພາລະໃນການແກ້ໄຂໄພພິບັດ ທີ່ມີຕໍ່ລາຍຮັບຂອງລັດ, ວິສາຫະກິດ ແລະ ບຸກຄົນ, ລວມທັງການຜະລິດກະສິກໍາ, ສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່. ການທົບທວນ ອາຈະພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ຜົນຂອງການທົດລອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປະກັນໄພຂອງລັດໃນ ສປປ ລາວ ຂອງການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (SEADRIF); 2) ທາງເລືອກອື່ນໆ ສໍາລັບການປະກັນໄພຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ກ່ຽວກັບ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງລັດ, ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ, ຊົນລະປະທານ, ອາຄານ ແລະ ອື່ນໆ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຈາກດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ; 3) ວິທີການເພື່ອພັດທະນາ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນການສະໜອງການປະກັນໄພ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທາງການເງິນ ເພື່ອການຟື້ນຟູ ທີ່ມີໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ແລະ ວິສາຫະກິດ, ຊຶ່ງລວມເອົາຊາວກະສິກອນ, ທຸລະກິດຄົວເຮືອນ ແລະ ທຸລະກິດຈຸລະພາກ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ອື່ນໆ. 	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງ ການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ</p>
<p>12.3 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມໄພພິບັດ</p>	<p>12.2.2 ອົງການນໍາພາ ຈະສ້າງແຜນການ ແລະ ລະດົມຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອສະໜອງທຶນ ສໍາລັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ເຊິ່ງປະກອບມີການປະກັນໄພ, ການສະໜອງທຶນ ໂດຍອີງໃສ່ການຄາດຄະເນ, ທຶນໃນການຝຶນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ແລະ ເຄື່ອງມືດ້ານການເງິນທີ່ມີນະວັດຕະກໍາອື່ນໆ, ສໍາລັບຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແລະ ວິສາຫະກິດ, ລວມທັງການນໍາໃຊ້ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບສະຖາບັນ ແລະ ແຜນງານການເງິນທີ່ມີຢູ່.</p> <p>12.3.1 ສ້າງບົດແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ທີ່ສອດ ຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (ມາດຕາ 45ຫາ 47).</p> <p>12.3.2 ກະຊວງ ຮສສ ແລະ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຊຸກຍູ້ໃນການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໃນດໍາລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ. ຄພສ</p>

ເອກະສານອ້າງອີງ

- ¹ Sustainable Environment and Ecological Development Society Report, 2020
- ² UNFCCC COP 21, “Paris Agreement,” in *Report of the Conference of the Parties on Its Twenty-First Session, Held in Paris from 30 November to 13 December 2015. Addendum Part Two.*, Decision 1/CP.21, FCCC/CP/2015/10/Add.1 (Paris, France: United Nations, n.d.), 21–36, <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/10a01.pdf>.
- ³ United Nations, *Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. Resolution Adopted by the General Assembly on 25 September 2015 (A/RES/70/1)*, A/RES/70/1, 2015, https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.
- ⁴ United Nations, *New Urban Agenda (A/RES/71/256)* (New York, NY, USA: United Nations, 2017), <http://habitat3.org/wp-content/uploads/NUA-English.pdf>.
- ⁵ United Nations, “Addis Ababa Action Agenda of the Third International Conference on Financing for Development (Addis Ababa Action Agenda),” Third International Conference on Financing for Development (New York, NY, USA: United Nations, 2015), https://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf.
- ⁶ United Nations, “Agenda for Humanity, Annex to the Report of the Secretary-General for the World Humanitarian Summit (A/70/709, 2 February 2016)” (New York, NY, USA, 2016), <https://www.agendaforhumanity.org/sites/default/files/AgendaforHumanity.pdf>.
- ⁷ ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response (AADMER) Work Programme 2021-2025, p.14
- ⁸ MPI, 19 November 2018, Pre-Final Draft Mid-Term Review of the Eighth National Socio-Economic Development Plan, 2016—2020
- ⁹ The Government of the Lao PDR, 2018, Post-Disaster Needs Assessment 2018 Floods, Lao PDR
- ¹⁰ National Round Table Process, <https://rtm.org.la/>
- ¹¹ Sysaneth. S, 2019, Community Participation In Flood Risk Management Along The Mekong River In Lao PDR-A Case Study in Champasak Province
- ¹² Christel Rose et al., “Words into Action Guideline: Developing National Disaster Risk Reduction Strategies,” Words into Action Guidelines (Geneva, Switzerland: United Nations Office for Disaster Risk Reduction (UNDRR)), accessed July 16, 2019, http://www.unisdr.org/files/65095_wianationaldrrstrategies10052019.pdf.

Lao People's Democratic Republic
Peace Independence Democracy Unity Prosperity

**National Strategy on
Disaster Risk Reduction (NSDRR)
2021 - 2030**

August 2021

**Lao People's Democratic Republic
Peace Independence Democracy Unity Prosperity**

Prime Minister

No. 510 /PM
Vientiane Capital, dated 26 July 2021

Decree

**on Adoption and Promulgation of the National Strategy on Disaster Risk
Reduction 2021-2030**

- According to the Law on the Government of Lao PDR (Revised), No. 04/NA, dated 08 November 2016;
- According to the Labor Law No. 43/NA, dated 24 December 2016;
- According to the proposal of the Ministry of Labor and Social Welfare, No. 2178/MLSW, dated 18 June 2021.

The Prime Minister issues the Decree to:

Article 1: Official adoption and promulgation of the National Strategy on Disaster Risk Reduction 2021-2030 based on the agreement at the Ordinary Government Meeting Session in May 2021, which has been officially approved.

Article 2: Assign the Ministry of Labor and Social Welfare to take leadership, in coordination with the concerned sectors to translate this National Strategy on Disaster Risk Reduction into effective and efficient actions and implementation.

Article 3: Ministries, agencies equivalent to Ministries, provinces, Vientiane Capital and other concerned sectors acknowledge, cooperate and implement this Decree effectively and efficiently.

Article 4: This Decree is effective from the date of signature.

**Government of Lao PDR
Prime Minister**

Signed and stamped

Phankham Viphaphanh

Table of Contents

TABLE OF CONTENTS	I
FOREWORD	III
ACKNOWLEDGEMENTS	IV
GLOSSARY OF TERMS	V
ACRONYMS & ABBREVIATIONS	VII
I. INTRODUCTION	1
1.1. Disaster Risk Situations in Lao PDR	1
1.2. Role and Significance of a National Strategy on Disaster Risk Reduction	2
1.3. Scope of the Strategy	2
1.4. Development Process of the National Strategy on Disaster Risk Reduction	3
II. DISASTER RISK REDUCTION IN THE GLOBAL, REGIONAL AND NATIONAL CONTEXT	4
2.1. DRR in the International Context	4
2.2. DRR in the Regional Context	5
2.3. DRR in the National Context	6
2.3.1. Historical Disaster Situations and Impacts	6
2.3.2. Related Laws and Regulations	9
2.3.3. National Socio-Economic Development Plans (NSED).....	10
2.3.4. Sectoral Development Plans Related to Disaster Management.....	11
2.3.5. Achievements in Disaster Management for Lao PDR.....	11
2.3.6. Key Challenges and Lessons learned.....	14
III. NATIONAL STRATEGY FOR DISASTER RISK REDUCTION	17
3.1. Vision	17
3.2. Principles	17
3.3. Overall Goal	17
3.4. Strategies	17
3.4.1. Strategy 1: Develop and strengthen the disaster prevention system, disaster risk reduction, disaster preparedness and response.....	17
3.4.2. Strategy 2: Strengthen disaster response and emergency assistance.....	19
3.4.3. Strategy 3: Develop and strengthen post-disaster recovery.	19
3.4.4. Strategy 4: Strengthen sectoral coordination on disaster risk reduction, emergency response and recovery.	19
3.4.5. Strategy 5: Enhance national and local DRR education and training.....	20
3.4.6. Strategy 6: Promote participation and stakeholder engagement and inclusion.	20
3.4.7. Strategy 7: Budget and disaster risk financing.....	21
VI. IMPLEMENTATION MEASURES	22
4.1. Multi-Sector Coordination and Cooperation Mechanism	22
4.2. Financial Budget and Resource Mobilization to Support the Implementation	23
4.3. Cooperation with Development Partners	23

4.4. Awareness Raising and Capacity Building	23
4.5. Review, Reporting and Evaluation	24
4.5.1. NSDRR Annual Progress Reports to the Government between 2021 and 2030.....	25
4.5.2. NSDRR Mid-Term Review to be completed by July 2025	25
4.5.3. NSDRR Final Review to be completed by July 2030.....	25
ANNEX: DRR FOCUS AREAS FOR GOVERNMENT PLANNING IN 2021-2030	
UNDER THE 12 OBJECTIVES OF THE NSDRR.....	26
Strategy 1: Develop and strengthen the disaster prevention system, disaster risk reduction, disaster preparedness and response.	26
Strategy 2: Strengthen disaster response and emergency assistance.	37
Strategy 3: Develop and strengthen post-disaster recovery.....	39
Strategy 4: Strengthen sectoral coordination on disaster risk reduction, emergency response and recovery.....	40
Strategy 5: Enhance national and local DRR education and training.....	44
Strategy 6: Promote participation and stakeholder engagement and inclusion.	47
Strategy 7: Budget and disaster risk financing	49
REFERENCES	51

Foreword

This National Strategy on Disaster Risk Reduction (NSDRR) had been researched and developed through nation-wide consultations, and has applied international principles on disaster risk reduction (DRR), particularly the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030. This NSDRR was developed under the guidance of the NSDRR Drafting Committee, led by the Ministry of Labor and Social Welfare, and consisting of concerned government sectors, mass organizations, and the Asian Development Bank (ADB). ADB provided both financial and technical support, conducting research and assessments through collecting and analyzing related data/information, organizing many technical consultation sessions at both central and local levels, and also organizing a consultation with development partners to seek feedback on the draft NSDRR.

This strategy was also presented to the Central and Provincial Disaster Management Committees. Therefore, the structure and contents of this strategy are appropriate to the different contexts of Lao PDR, clear and in line with the policies and the National Socio-Economic Development Plans, and development plans of concerned sectors, and it links to regional and global levels. The NSDRR consists of a vision and goals for 2030, seven key strategies and twelve objectives. Each of these objectives also sets out the priority focus areas for implementation from 2021-2030.

This NSDRR illustrates the efforts, commitments and responsibilities of the Government of Lao PDR in connection with the regional and international levels, especially cooperation with international organizations and development partners, to enhance the roles and obligation to continue cooperation in implementing disaster management and disaster risk reduction in Lao PDR and to integrate with regional and international policies, strategies and conventions progressively and effectively in the future.

Vientiane Capital, date:.....

Minister

Ministry of Labour and Social Welfare

Deputy Chairperson and Standing Person, CDMC

Acknowledgements

The Ministry of Labor and Social Welfare, on behalf of the Central Disaster Management Committee (CDMC) and the Government of Lao PDR, would like to express our sincere gratitude to those who were involved in and contributed to the research and development of this National Strategy on Disaster Risk Reduction (NSDRR). We gratefully acknowledge the Drafting Committee of the NSDRR, comprising representatives from different ministries and agencies such as Ministry of Planning and Investment (MPI), Ministry of Labor and Social Welfare (MLSW), Ministry Natural Resources and Environment (MONRE), Ministry of Agriculture and Forestry (MAF), Ministry of Public Works and Transport (MPWT), Ministry of Education and Sports (MOES), Ministry of Health (MOH), Ministry of Finance (MOF), Ministry of Defense (MOD), Ministry of Public Security (MOPS), Ministry of Foreign Affairs (MOFA), Ministry of Energy and Mines (MEM), Ministry of Industry and Commerce (MOIC), Ministry of Science and Technology (MOST), Ministry of Post, Telecommunications and Communications (MPTC), Ministry of Information, Culture and Tourism (MICT), Lao Women's Union (LWU), Lao Trade Union (LTU), Lao Youth Union (LYU), Lao Red Cross, Bank of Lao PDR and other organizations. Their valuable contributions in both wisdom and time have resulted in the success of the NSDRR.

We would like to express our special sincere appreciation to Asian Development Bank (ADB), especially Ms. Takako Morita, Senior Counsel, Office of the General Counsel, Mr. Steven Goldfinch, Disaster Risk Management Specialist, Sustainable Development and Climate Change Department, Dr. Mary Picard, International Consultant, and Dr. Souklaty Sysaneth, National Consultant, for providing both technical and financial support on research, consultations and drafting of this NSDRR.

The Ministry of Labor and Social Welfare, on behalf of the CDMC and the Government of Lao PDR, is also grateful to the United Nations Office for Disaster Risk Reduction in Bangkok, Thailand (UNDRR) and other UN network organizations in Lao PDR, development partners, and civil society organisations for their cooperation, sharing ideas and comments to the contents of the NSDRR.

Glossary of Terms

Disaster is defined as a man-made or natural catastrophe that causes severe danger and extensive damage to health, life, assets, the economy and livelihoods of the people in society, both in short-term and long-term horizons.

Natural disaster refers to a natural event, phenomenon or change, such as flood, drought, storms, frost, earthquake, landslide, outbreak of pest and disease.

Man-made Disaster refers to an emergency event or environmental hazard caused by human activities, such as urban fires, forest fire, dust, radiation, chemical leakages, unexploded ordnance, or accidents.

Disaster Risk refers to the possibility of the occurrence of a natural and/or man-made event leading to loss.

Disaster Risk Reduction (DRR) means the measures and mobilization to prevent or protect against possible events, whether natural and/or man-made, which may result in impacts and damage to health, lives, assets, the economy or the environment, which are based on the strategies and maps of identified disaster risks and include the application of engineering techniques for infrastructure construction that is resilient to disasters, as well as public awareness campaigns.

Disaster Management (DM) is defined as the implementation of outlined principles, regulations and measures related to effective prevention, control and recovery after disaster incidents that are in compliance with the law.

Disaster Prevention is defined as the outlining of plans and measures for preventing and reducing disaster risk.

Resilience refers to the ability to tolerate, respond to, and quickly recover from a disaster.

Risk Assessment is defined as evaluating the level of risk, damage, danger, historical disaster occurrence and prediction of potential risk, which could damage health, life, assets, the economy and the environment.

Disaster Preparedness and Response is defined as a process of preparing, planning and setting up measures for preventing and/or responding to a disaster event to reduce damage through actions such as surveillance, danger warning, overseeing and commanding operations, search and rescue, warehousing systems for storage of supportive equipment, providing emergency relief, temporary shelters, medical services, using the military forces, police and civilian, equipment, transportation equipment, communications and facilities, coordinating and cooperating with all stakeholders, and requesting assistance from other countries based on regional and international cooperation frameworks of the Government.

Disaster Control refers to the limitation of an ongoing disaster, so it won't cause serious harm or damage to health, human life, and property of the state, communities and people.

Post Disaster Recovery is defined as the restoration of the livelihoods of people affected by disaster, repairing and reconstructing the infrastructure affected and/or damaged by disaster to the same standard, or better than before.

Construction or New Construction refers to the use of materials to make a building on a vacant plot of land or on the land with demolished buildings or destroyed by a disaster.

Build Back Better is defined as the implementing actions during rehabilitation and reconstruction phase, after a disaster to increase the resilience of the nations and communities by integrated disaster risk reduction measures to restore physical infrastructure and societal systems, revitalization of livelihoods, economies and the environment that are secure and safe in the future.

Restoration refers to improving, modifying, remodeling of the external structure, repairing of a broken or dilapidated part, or demolishing some parts of a building.

Renovation is defined as the process of repairing, maintaining the original form, design, and details of the building by adding and supplementing the missing original parts.

Humanity refers to mercy and compassion toward other people.

Humanitarian Work is defined as the implementation of material and psychological relief aids to protect people's life and health, and to respect for human rights, including the promotion and development of human sustainability.

Victim refers to those who is physically, mentally, emotionally and materially affected by a natural and man-made disaster.

Insurance refers to the management of a risk by purchasing an insurance policy, under which the insurer pays the agreed value of the insured person's property, goods or services when they are damaged or lost as agreed in the insurance contract.

Acronyms & Abbreviations

AADMER	ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response
ADB	Asian Development Bank
ASEAN	Association of South East Asian Nations
CDMC	Central Disaster Management Committee
CEDAW	Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women
DM	Disaster Management
DM Law	Law on Disaster Management
DRM	Disaster Risk Management
DRR	Disaster Risk Reduction
GBV	Gender-based Violence
Lao-Di	Lao disaster management data system
LWU	Lao Women's Union
MAF	Ministry of Agriculture and Forestry
MEM	Ministry of Energy and Mines
MICT	Ministry of Information Culture and Tourism.
MLSW	Ministry of Labour and Social Welfare
MOD	Ministry of Defence
MOES	Ministry of Education and Sports
MOF	Ministry of Finance
MOH	Ministry of Health
MOHA	Ministry of Home Affairs
MOIC	Ministry of Industry and Commerce
MONRE	Ministry of Natural Resources and Environment
MPI	Ministry of Planning and Investment
MPS	Ministry of Public Security (Police)
MPWT	Ministry for Public Works and Transport
MST	Ministry of Science and Technology
NSDRR	National Strategy for Disaster Risk Reduction
NSEDP	National Socio-Economic Development Plan
PDNA	Post Disaster Needs Assessment
SDGs	Sustainable Development Goals
SFDRR	Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030
SOPs	Standard Operating Procedures
TWG	Technical Working Group
WHO	World Health Organization
UXO	Unexploded ordinance

I. Introduction

1.1. Disaster Risk Situations in Lao PDR

Lao PDR is a landlocked country, with a number of unique geographical regions. About two-thirds of the land area is mountainous. The country has a tropical climate with two seasons. The dry season is between mid-October and mid-May and is influenced by the northeast monsoon, mainly during October to February. The coolest period of this season is November to January while the hottest period is from March to May. The rainy season is from mid-May to mid-October, when the southwest monsoon winds from the Indian Ocean and the Gulf of Thailand bring high humidity into Lao PDR. Between July and September there are heavy rainfalls, especially very frequent rainfalls in August. The average annual rainfall across the country is between 1,900 to 3,500 mm. The wet season is generally hot to extremely hot.

Due to its geographical conditions and the location of the country, Lao PDR has a high risk from natural disasters and climate change, such as floods, droughts, storms, and landslides, as well as epidemics, etc. The country still relies on natural resources and agricultural production and has limited and insufficient disaster prevention, preparedness and response capabilities, and this is partly why it remains a least developed country. Climate change is also a risk factor for Lao PDR, as more people will be affected by natural disasters. Increasing rainfall and temperatures are expected to alter the Mekong hydrological system, and flood and drought risks are expected to increase.

The National Disaster Risk Report 2010 indicated the situations of risk and vulnerable areas affected by major disasters such as floods, landslides, storms and droughts as follows:

+ **Flood risk areas:** 8 rivers are risky for flooding, include: Nam Ou, Nam Ngum, Nam Ngiep, Nam Xan, Xe Bang Fai, Xe Bang Hieng, Xedon and Xe Kong. The data analysis indicated that many districts located along the eight rivers are vulnerable to floods in different areas and depths. It was estimated that a total of 115,322 people in the eight flood-prone areas are unable to help themselves or still dependent on other people, who are at risk of being affected by the floods, of which 77% are in floodplains with a depth of more than 2 meters. In addition, the infrastructure that is at risk and may be affected by floods, includes: residential buildings and housing, agriculture, hospitals / clinics (health centers), schools, clean water sources etc.

+ **Storm risk areas:** This includes typhoons or cyclones, and tropical storms, which cause strong winds and heavy rain as well as hailstorms that may cause death or injury and affect or damage property of people, residential houses, public buildings, schools, hospitals, agricultural production areas etc. It was estimated that approximately 67.96% of the population may be affected by these storms with intensity of 63.17 km/h about 28.45% will be affected by tropical low pressure in the range of 0-62 km/h; about 3.53% will be affected by Type 1 storms with the intensity of between 119-153 km/h; and about 0.06% will be affected by Type 2 storms with the wind speeds of between 154-177 km/h, mainly in Khammouane province.

+ **Drought risk areas:** Droughts mostly have direct impacts on agriculture and food security, people's livelihoods, clean water sources, and sanitation. The data analysis indicated the common drought risk areas in different provinces with moderate and severe levels as follows:

- The dry season, between October and March, may occur in Oudomxay, Vientiane, Khammouane, Bolikhamxay and Savannakhet provinces;

- The rainy season, between April and September, is likely to occur in Xiengkhouang province, mainly in Xaysomboun province, the area adjacent to Bolikhamxay province, Dongheng area in Savannakhet province;
- The rainy season, between June and September, is likely to occur in Xiengkhouang, most of Houaphanh and Xaysomboun provinces, and the northern part of Bolikhamxay province, the eastern part of Savannakhet province, and the northern part of Salavane province;
- In one-year period, between April and March, drought may occur in Xiengkhouang and surrounding areas.

1.2. Role and Significance of a National Strategy on Disaster Risk Reduction

It is well known that natural and man-made disasters have direct impacts on the health, life and property of people, cause damage to the economic, social and environmental infrastructure, livelihoods, business opportunities and supply chains. For over 10 years, more disaster events have occurred every year and have increased in intensity, causing significant impacts and damage to the health, life, property, economy, society and environment of the country, especially the catastrophic floods in 2018 that were caused by both natural and man-made hazards, resulting in many deaths and disappearances, and severe economic, social and environmental damage, estimated at 3,166.9 billion kip (approximately US\$ 371 million) or about 2.1 percent of GDP. The impacts of the Covid-19 virus outbreak also forced the Government to revise and adjust its 2020 economic growth target from 6.5 percent to 3.3 to 3.6 percent, based on macroeconomic projections.

The Government has recognized the importance and necessity of continuing to reduce poverty and promote better living standards and opportunities for the Lao people through sustainable development, especially in terms of operational capacity and resource availability for disaster risk reduction, preparedness, emergency response and recovery. The DM Law in 2019, and the changes in the legal framework and the institutional arrangement it brings, are aimed at addressing this issue. This National Strategy on Disaster Risk Reduction to 2030 is significantly important and has the goal to strengthen disaster management in prevention and reduction of disaster impacts, preparedness emergency response and recovery after a disaster, including resilient reconstruction. The intention is to extend the implementation of the DM Law adopted in 2019, and also to implement regional and global policies and strategies on DRR, including the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030 (SFDRR), the Paris Agreement on climate change, the ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response, the ASEAN Action Plan on Disaster Management and Emergency Response for 2021-2025, the ASEAN Declaration on Unity in Disaster Response, and the 2030 Agenda for Sustainable Development (the Sustainable Development Goals, or SDGs).

1.3. Scope of the Strategy

The NSDRR aims to prevent and reduce disaster risks, to prepare and coordinate for emergency response, and to restore economic, social, economic and environmental infrastructure after a disaster. This includes:

- Socio-economic development management to prevent the creation of new disaster risks, and strengthening the economic, social, health and environmental resilience of the Lao people;

- Effective DRR cannot be done by the Government alone, but Government leadership, resources and coordination mechanisms are needed to ensure that the different stakeholders can contribute to DRR; and
- There is a need to strengthen community resilience and capacity to respond to disasters. The severe impacts of disasters in vulnerable communities, especially in remote rural areas, highlight how important it is to improve community resilience through the Government's ongoing efforts in poverty reduction and sustainable development, as well as community based disaster risk reduction (CBDRR).

1.4. Development Process of the National Strategy on Disaster Risk Reduction

This strategy was developed by the Ministry of Labor and Welfare Society (LSW) with technical and financial support from the Asian Development Bank (ADB), which initiated the research from 2019 to 2020. The basic information and data used to research and determine the content of the strategy came from the Disaster Risk Data Reports in 2010 and 2012, the PDNA Report in 2018, disaster data in Lao-Di database, and related legislation documents, such as DM Law adopted and promulgated in 2019.

The drafting of this strategy was conducted with extensive consultations, with the organization of several technical workshops, consultation workshops to obtain feedbacks from multi-stakeholders in central and local levels, and a consultation workshop with international development partners through video conference. The revised draft NSDRR to addressing the comments from central and local levels as well as development partners was sent to concerned sectors in different ministries and equivalents for further comment.

This strategy is appropriately developed according to the structural model of Lao PDR, which consists of four sections: Part I. Introduction; Part II. Disaster risk reduction in the global, regional and national context; Part III. National Strategy on Disaster Risk Reduction; and Part IV. Implementation Measures.

II. Disaster Risk Reduction in the Global, Regional and National Context

2.1. DRR in the International Context

Over the past decade, climate related disaster events have seen an increasing frequency and intensity of disasters such as floods, droughts, storms, and landslides, in addition to earthquakes and volcanic eruptions in many countries, which have caused significant damage and loss of life, property, economy, society and environment. In 2019, there were 115 emergency events in 31 countries of the Asia-Pacific region, including floods, storms, earthquakes, wildfires, volcanic eruptions and epidemics, affecting more than 54.9 million people, killing 5,338 people.¹

Recognizing the dangers and impacts of disasters, disaster risk reduction is seen as a significant issue and a top priority in global and regional arenas to jointly seek all means for serious and systematic prevention to address the issues, as seen by the adoption of the Paris Agreement on climate change at the 70th UN Summit in New York in 2015; and the adoption of the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction at the 3rd World Conference on Disaster Risk Reduction in Japan in 2015, which provides an important direction and basis for coordination and joint action to reduce disaster risk alongside the SDGs in the 2030 Agenda.

The NSDRR supports Lao PDR's implementation of the goal and priorities under the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction (SFDRR). These include:

- Adopting a goal to prevent the creation of risk, reduce existing risk, and strengthen economic, social, health and environmental resilience;
- Understanding the disaster risks facing Lao PDR, using risk knowledge and assessments to identify risks at the local and national level, with attention to the technical, financial and administrative capacity to manage disaster risk (Priority 1);
- Strengthening disaster risk governance, including integrating DRR within and across all sectors, and defining sector roles and responsibilities (Priority 2);
- Investing in DRR for resilience, by allocating the necessary resources for the development and the implementation of DRR strategies at all levels of government and in all relevant sectors (Priority 3); and
- Enhancing disaster preparedness for effective response and to “Build Back Better” in recovery, rehabilitation and reconstruction, integrating DRR at all stages, to make communities and the country as a whole more resilient to disasters (Priority 4).

In addition to the Sendai Framework, a broad national approach to risk management in development is part of implementing Lao PDR's commitments under other key international agreements, especially the Paris Agreement 2015 on climate change,² and the Sustainable Development Goals (SDGs) which are part of the United Nations *2030 Agenda*.³ Other relevant international agreements focus on reducing risk creation and vulnerability in urban development,⁴ financing for development⁵ and humanitarian response that supports resilience.⁶

The seventeen (17) global SDGs address a range of challenges and all of them are relevant, but for DRR in Lao PDR, particular attention needs to be paid to nine (9) of the global SDGs, as well as Lao PDR's own 18th SDG on UXO, as set out in the table below.

Table 1: The 10 Most Relevant Sustainable Development Goals for DRR in Lao PDR

SDG No.	The 9 Goals that are most relevant for the DRR Strategy in Lao PDR
1	End poverty in all its forms everywhere
2	End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture
3	Ensure healthy lives and promote wellbeing for all, at all ages
4	Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all
5	Achieve gender equality and empower all women and girls
6	Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all
9	Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation
11	Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable
13	Take urgent action to combat climate change and its impacts
18	Lives Safe from UXO (<i>Lao PDR's national 18th SDG</i>)

The Paris Agreement, the Sendai Framework, the SDGs and the supporting cooperation through a range of international agencies, are an important source of goals, standards, technical guidance and information sharing. All of these agreements support countries seeking to reduce climate and disaster risk and losses, and to build sustainable development.

2.2. DRR in the Regional Context

This NSDRR supports country-level implementation of the ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response (AADMER), the regional agreement that sets the foundation for regional cooperation, coordination, technical assistance, and resource mobilization in all aspects of disaster management and emergency response.

The NSDRR supports implementation of the five priority programmes of the AADMER Work Programme 2021-2025. Endorsed by the ASEAN Committee on Disaster Management at its 37th meeting on 25 November 2020, the new programme was adopted by the ASEAN Ministerial Meeting on Disaster Management at its 8th meeting on 27 November 2020. The Work Programme vision is to “build a region of disaster-resilient nations, mutually assisting and complementing one another, sharing a common bond in minimizing adverse effects of disasters in pursuit of safer communities and sustainable development”. Its mission is to “enhance and support ASEAN’s disaster risk reduction and disaster management capabilities through inter-sectoral cooperation, capacity building, scalable innovation, resource mobilization, new partnerships, and stronger coordination among ASEAN Member States”.⁷

The five AADMER Work Programme priority programmes and their sub-priorities include:

1. Risk Assessment and Monitoring (including: risk assessment, early warning, and risk communication);
2. Prevention and Mitigation (including: disaster risk reduction and climate change adaptation resilient cities and human settlements, resilient economy, resilient

infrastructure, vulnerable groups and community-based disaster risk management (CBDRM), and disaster risk governance);

3. Preparedness and Response (including: advance planning and diversification of instruments for regional preparedness, strengthen coordination and capacity building for effectiveness of regional response);
4. Resilient Recovery (pre-disaster programmes on resilient recovery and preparedness for regional recovery assistance for large-scale disasters); and
5. Global Leadership (knowledge management for regional resilience building and sharing of regional knowledge and experiences to demonstrate global leadership in disaster management).

The implementation process of the priority programmes and sub-priorities consists of six building blocks and drivers, which are: (i) institutionalization of AADMER; (ii) partnership strategies; (iii) resource mobilization; (iv) outreach and mainstreaming; (v) training and knowledge management systems; and (vi) information management and communication technology.

In addition, the Work Programme incorporates the main provisions of other key ASEAN agreements and documents, including ASEAN Vision 2025 on Disaster Management, ASEAN Declaration on One ASEAN One Response (OAOR), ASEAN ICT Roadmap on Disaster Management for 2025 and beyond, and other regional agreements.

The Work Programme also expressly aligns regional arrangements with the main post-2015 global agreements on DRR, climate change and sustainable development, in particular the Sendai Framework, the Paris Agreement, and the 2030 Agenda for Sustainable Development.

2.3. DRR in the National Context

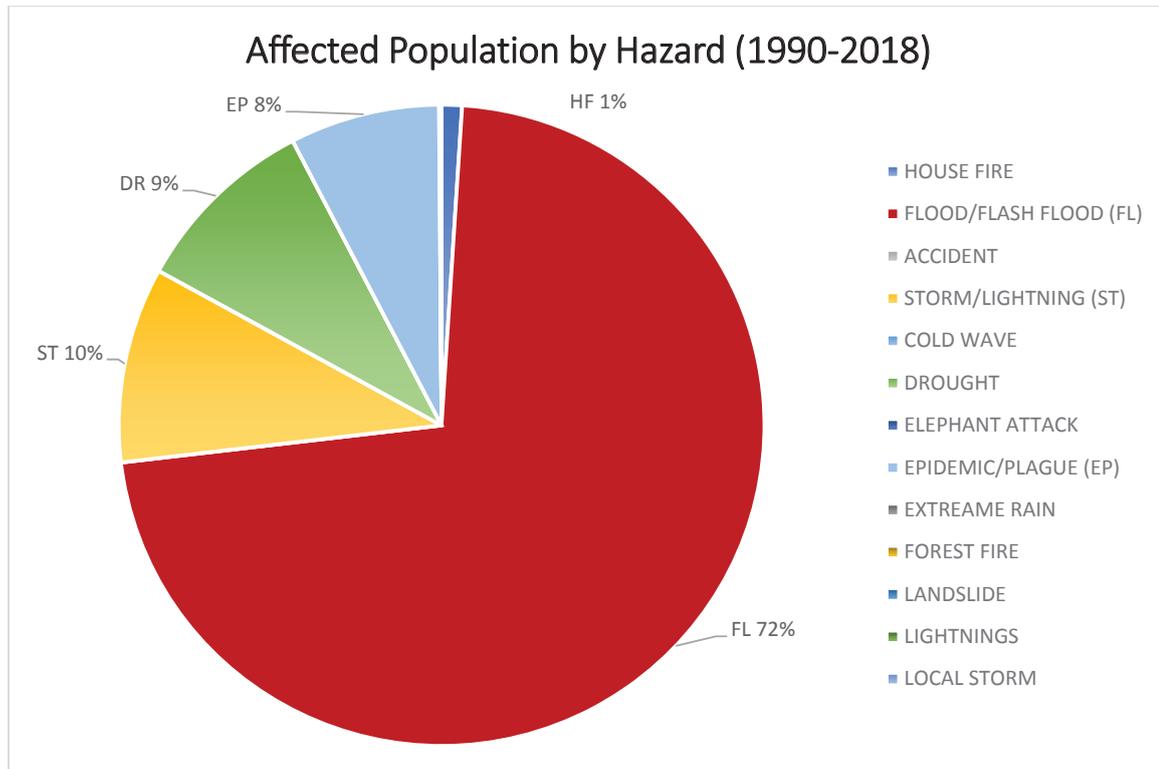
2.3.1. Historical Disaster Situations and Impacts

In the past, Lao PDR has faced increasing losses from severe climate and climate-related disasters, especially floods, droughts, landslides, summer storms and cyclones, in addition to epidemics, earthquake, and large areas of the land being contaminated with UXO. From 1970 to 2010, there were 33 significant natural disasters (mostly floods and droughts) that affected nearly 9 million people and caused economic damage of more than \$400 million. Flood is the major natural disaster in Lao PDR, with the Mekong river and its tributaries the main sources of regular floods. The development of hydropower projects generates more impacts on the hydrological system of the Mekong River with discharge of water from the dams. Without proper water management, the flood risk from such projects will increase.

Lao PDR has experienced a number of major flood disasters, including the floods caused by Typhoon Ketsana in 2009 and Typhoon Haima-Nokten in 2011, which caused damage of US\$ 248 million. There was also a significant flood in 2013 that caused damage of more than US\$ 270 million. The most notable floods were those caused by Typhoon Son-Tinh and the collapse of the Xe Pian-Xenam Noi Dam in Attapeu Province in 2018, and Typhoon Bebinca and severe floods in 2019, all of which had a significant impact on socio-economic development. The estimated total flood damage in 2018 was LAK 3,166.9 billion (approximately US\$ 371 million) or about 2.1 percent of GDP. The impacts of the Covid-19 virus outbreak have also forced the Government to revise and adjust its 2020 economic growth targeted from 6.5 percent to 3.3 to 3.6 percent, based on macroeconomic projections.

Figure 1 shows that floods accounted for 72% of those affected by disasters, during 1990-2018. Storms, droughts, and epidemics affected 10 percent, 9 percent, and 8 percent of the population respectively.

Figure 1: Affected Population by Hazard (1990-2018)

Source: MLSW, Government of Lao PDR, 2020, using data from Lao-Di (1990-2018)

In 2018 floods affected each economic and social sector differently, with the agriculture and forestry sector, including crops, livestock, fisheries, forestry and irrigation, facing severe losses, up to 57 percent of the total losses. The transport sector, including roads, bridges, transport services and government buildings, accounted for up to 65.5 percent of the total damage. Overall, the state sector faced severe effects in terms of loss and damage, especially in the areas of production and infrastructure. The damage to the private sector is due to declining incomes of farmers, individual people engaged in small and medium enterprises, and those who provide services in the cultural and tourism sector. Smallholder farmers, workers and owners of small and medium enterprises were directly burdened by the disasters, as shown in Table 2.

Figure 2 summarizes the major hazards according to their impacts over the period according to multiple criteria. This indicates that floods are the highest risk in all criteria for assessing disaster losses, including impacts on the population (people affected, deaths, injuries), houses (destroyed or damaged) and overall economic loss. Epidemics significantly impact population deaths and injuries. Storms affect large numbers of people and cause significant damage and substantial destruction of houses, which also causes significant economic loss.

Table 2: Economical Damage and Losses by Floods in 2018

Sector	Damage)billion LAK(Loss)billion LAK(Total)billion LAK(
Social sector:			
Housing and settlement	21.12	0.57	21.69
Education	18.73	1.68	20.41
Health and Nutrition	8.58	3.32	11.89
Culture	10.11	0.25	10.36
Production sector:			
Agriculture: Crops, Livestock, Forestry, Irrigation	139.80	1,087.60	1,227.30
Industry and Commerce	0.80	2.99	3.78
Tourism	21.87	9.59	31.46
Infrastructure sector:			
Transport	822.02	785.80	1,607.82
Electricity	42.20	3.20	45.40
Water and sanitation	50.96	19.02	69.98
Waterway	116.90		116.90
Total)billion LAK(1,253	1,914.02	3,166.99
Total) million USD(147	224.5	371.5

Source: PDNA Report 2018

Figure 2: Major hazards of Lao PDR, identified in terms of Multiple Damage and Loss Indicators (1990-2018)

Hazards	Death	Injured Population	Affected Population	Destroyed Houses	Damaged Houses	Economic Loss
Flood	1	1	1	1	1	1
Drought	3	3	3	2	3	3
Storm	4	2	2	3	2	2
Epidemic	2	2	3	3	3	3
House Fire	4	4	4	4	4	4
Accidents	3	3	3	3	3	3

Key: 1 Red = high impact (> 30%). 2 Brown = Moderate impact (10-30%). 3. Gold = Low impact (5-10%). 4 Blue = Very low impact (1-5%). White = Zero impacts.

Source: MLSW, Government of Lao PDR, 2020, using data from Lao-Di (1990-2018)

2.3.2. Related Laws and Regulations

The DM Law 2019 sets out disaster management principles and measures to make implementation efficient, effective and modern, ensuring information is provided quickly and clearly, and aiming at surveillance, reduction of disaster impacts on health, life, property of the state, communities and people, the environment and infrastructure, including recovery, restoration and rebuilding after a disaster. It can be linked to regional and international cooperation, contributions to green and sustainable socio-economic development and national security. The Government policy considers the importance of disaster management by formulating the strategy, measures, action plans, programs/projects, education, awareness raising, staff allocation, information, budget, equipment, vehicles, and mobilizing assistance to ensure peaceful, safe, efficient and effective work and a reduction of risks to life, health, property, rights and legitimate interests of citizens. The DM Law identifies three main tasks as follows:

- 1) Disaster prevention tasks aim to prevent and mitigate disaster risks, such as data collection and inventory of risk areas, risk zoning, risk mapping, risk information system development, access and use of information, risk assessment and mitigation, disaster preparedness and response, early warning, and announcement of evacuation;
- 2) Disaster management tasks aim to limit the disasters that are occurring so that they won't cause serious harm or significant damage to health, life, property of the state, community and people, which needs actions such as ensuring safety, emergency assistance, search and rescue, initial impact and need assessments, repairing essential infrastructure, declaration of a disaster area, and cancellation of the declared disaster area; and
- 3) Post-disaster rehabilitation tasks are aimed at rehabilitation of livelihoods of disaster victims, restoration and rebuilding the infrastructure that was affected and/or damaged by a disaster to the same standard or better than before, requiring actions such PDNA, post-disaster recovery planning, implementing the post-disaster recovery, and monitoring and evaluating the recovery.

The Lao Red Cross Law in 2017 sets out the goal of providing first aid to those affected by disasters, poor, destitute, disadvantaged, orphans, disabled and those living in remote areas. Emergency rescue is the emergency assistance to rescue victims from natural or man-made disasters such as accidents on roads, air, water, floods, fires, catastrophic incidents, landslides, earthquakes, and epidemic.

The amendment to the Law on Water and Water Resources in 2017 defines the principles, regulation and measures on management, administration, protection, development, use of water and water resources, prevention of damages from water, restoration of impacted areas to ensure the quality, quantity and sustainability of water resources, aimed at meeting the needs of people's livelihoods in agricultural production, industry and services. It ensures the protection of the natural and social environment, green and sustainable development, and national security, is linked to regional and international cooperation, and contributes to socio-economic development and protection. In addition, it identifies emergency response measures in case of problems caused by a dam, which the project developer or operator must immediately report to the Natural Resources and Environment sector, the concerned offices and local government in order to respond to the urgent situation, such as warning, assistance and evacuation. If the emergency event has a serious impact, the Government, through the Prime Minister, will declare a state of emergency and take remedial measures and recovery throughout the country.

The Law on Meteorology and Hydrology No. 36/NA sets out principles, regulation and measures to manage and monitor meteorology and hydrology activities to ensure the development, modernization, efficient and effective services, aimed at surveillance, reduction of the natural disaster impacts on life and property of the state, communities and individuals, ensuring the provision of information quickly and precisely, is linked with regional and international cooperation, and contributes to green and sustainable socio-economic development and national security.

The Climate Change Decree identifies measures on climate change adaption for people, animals, plants, ecosystems, infrastructure, urban planning, etc. to ensure they are resilient to climate change and to minimize the impacts by implementing suitable measures to reduce vulnerability, risk and potential damage.

The Decree on Social Welfare sets out principles, regulations and measures for implementing social welfare policies for disaster victims and other disadvantaged people in order to ensure they receive assistances and services in an efficient, effective, fair and comprehensive manner.

2.3.3. National Socio-Economic Development Plans (NSEDP)

1). 8th Five-Year National Socio-Economic Development Plan (2016-2020):

The Government has implemented resolutions of the 10th Party Congress, which aimed to lead the country to become a middle-income country, to integrate with regional and international cooperation, and to build the society with fairness and solidarity that allows all people to access quality social services. In order to achieve the goal, the NSEDP sets out the direction to ensure green and sustainable development, which uses economic development as the center for country development, ensuring consistency and harmony between the development of the economy, social-cultural and environmental protection, as well as responding to natural disasters in a timely manner and ensuring comprehensive rural development in close connection with poverty alleviation of the people: the “Three Build Policy”. The objectives and targets related to DRR were also identified, with a focus on effective preparedness for natural disasters and climate change, as well as restoration of disaster damage to build back better. The tasks and key areas are as follows:

- The key areas related to DRR include to: establish and improve station networks and warning systems in priority river basins; improve earthquake warning stations; develop an effective and efficient natural disaster management and prevention plan (warning, response, emergency assistance, evacuation of people and property, rehabilitation system) throughout the country; establish a disaster prevention and control system to ensure the safety of people in a timely manner throughout the country; establish mechanisms and capacity building for disaster impact reduction, emergency response to natural disasters in the areas of land use change and forestry, agriculture, energy, industry and environment, including integration of climate change adaptation into the priority areas (agriculture and forestry, water and health); establish a disaster prevention fund as an important financial mechanism for coping with impacts; studying climate change and disaster-prone areas, promoting research and applying new innovations; develop national and local DRR and preparedness plans; set up a National Disaster Emergency Coordination and Command Center and an ICT-Disaster Statistics System.

- The key areas related to policies and legislation include: develop NSDRR and programs; implement disaster response policies, such as the protection of wetlands and forests in steep slope areas in order to reduce the risk to communities and unpredictable impact of natural disasters; develop a disaster law; develop a Decree on the National Disaster Prevention and Control Fund; develop a guideline on integrating/mainstreaming the disaster impact

mitigation activities into NSEDPs, strategies, programs and plans of concerned sectors, especially in agriculture and forestry, water, and health sector.

2). 9th Five-Year National Socio-Economic Development Plan for 2021-2025 identifies a goal and targets on disaster management by focusing on strengthening prevention, control and post-disaster recovery as follows:

- Systematically integrate adaptation to climate change and mitigation of the impacts of climate change and natural disasters into relevant sector and local development plans; develop SOPs on early warning for meteorological and hydrological hazards; implement management plans, prevention measures and mitigation of the effects of climate change and natural disasters effectively and efficiently (warning, prevention, and emergency assistance system); build forecasting capacity on floods, droughts and earthquakes in high-risk areas throughout the country; continue to improve and expand the meteorological and hydrological station network throughout the country; improve and expand the National Early Warning Center as well as the network for receiving and transmitting disaster information, forecasting and early warning effectively; improve the quality of reporting, warning of extreme temperature, weather, earthquakes and water levels effectively.

- Enhance the prevention, control and recovery of natural and man-made disasters by strengthening the capacity of the Disaster Management Committees at both central and local levels in DRR and preparedness; promote the establishment and capacity building on emergency reserves for national, provincial, district and village level in order to provide timely and effective relief to disaster victims; and at the same time, strengthen the coordination between central government agencies and local authorities in addressing damage and loss, provide effective assistance to those affected by a natural disaster, and promote participation of all sectors of society, as well as both domestic and international organizations.

2.3.4. Sectoral Development Plans Related to Disaster Management

The National Social Protection Strategy sets out the goal for developing and strengthening the social welfare system to be strong and effective in providing relief services to disaster victims.

The 5th Five-Year Labor and Social Welfare Development Plan from 2021 to 2025 outlines the goal to strengthen the prevention, control and post-disaster recovery to be strong and effective, focusing on disaster prevention, control and post-disaster recovery and rehabilitation through capacity building on DRR and disaster preparedness for Disaster Management Committees in both central and local level; coordination between government agencies and local government in addressing disaster losses effectively; promote all sectors in society, including both domestic and international organizations, for disaster prevention, control and recovery.

The draft National Program for Contributing to Climate Change Mitigation (December 2020) identifies key areas for climate change adaptation that focus on strengthening resilience to climate change to reduce damage and loss from disasters, such as in agriculture and forestry, water resources, transport and urban planning, health, and energy sectors.

2.3.5. Achievements in Disaster Management for Lao PDR

In the recent past, Lao PDR has experienced more natural disasters, more impacts and losses, so the Government has focused on strengthening disaster prevention, preparedness and mitigation of the effects of disasters, as well as post-disaster recovery. It has focused on developing and improving legislation for disaster impact management and mitigation, such as DM Law No. 71/NA, the Law on Meteorology and Hydrology No. 36/NA, the Decree on

Climate Change No. 321/GOL, the Decree on Disaster Management Fund No. 631/GOL, the Decree on Organisation and Roles of Disaster Management Committee No. 239/PM, the Draft NSDRR, and the National Action Plan on Climate Change Adaptation.

Disaster management and climate change were mainstreamed into the NSEDP and concerned sectoral development plans under the framework of Sustainable Development and Poverty Alleviation, for example: in public works and transport and agriculture and forestry sector, the annual drought and flood prevention action plan was prepared, as well as a plan to deal with pest outbreaks.

The disaster management mechanism has also been improved and strengthened by improving and establishing Disaster Management Committees in central, provincial, district and village level. Awareness-raising activities on disaster risks and impacts as well as appropriate prevention and disaster loss reduction measures for the community and society were also widely implemented. Disaster preparedness plans were developed and updated annually, as well as disaster response exercises were implemented at the national, provincial, district and village levels. Disaster impact assessment, emergency needs assessment and post disaster recovery assessment tools were developed for concerned sectors, with capacity building for application of the tool to responsible staff in both central and local levels.

Weather forecasting and early warning were also developed and strengthened through modernizing weather forecast methods, mechanisms and reporting, establishing the National Water Resources Information Center, upgrading and constructing 163 meteorological and hydrological stations, setting up the National Earthquake Information Center and building 15 new earthquake monitoring stations across the country and also upgrading 2 stations. A community-based alert system was developed and improved by launching a pilot project to use mobile alert messaging tools through Lao Telecom, Lao Telecommunications Enterprise, UNITEL and Beeline network; messages were also further broadcast by using sound systems and loudspeakers (village loudspeakers).

Logistics to support emergency disasters was enhanced by improving the MLSW's warehouse in Km 17, equipped with materials and systematic placement of supplied and consumption goods. The responsible social welfare warehouse management staff in both central and provincial level received trainings on logistics and management of supplied and consumption goods, providing the training and handing over 8 mobile warehouses (1 unit per province) for using for emergency response to Oudomxay, Xayabouly, Bokeo, Luangnamtha, Khammouane, Savannakhet, Sekong and Attapeu provinces.

Climate resilient crop production was promoted to improve food security and nutrition in communities with high disaster risks in 6 provinces, Phongsaly, Luangnamtha, Oudomxay, Houaphanh, Savannakhet and Salavan provinces, by working with farmers to improve their production system through the use of climate and weather information, improved appropriate production techniques, enhancing value chain, and enabling them better access to markets.⁸

During the emergency assistance and response, the Government had advised and assigned the Disaster Management Committees in each level and concerned sectors in both central and local levels to implement the assistance effectively and efficiently, ensuring that all disaster affected people receive assistance quickly, timely, and with safe life during emergencies. Many central party-state leaders also visited to motivate the affected people, to encourage and direct the responsible parties to provide assistances in the disaster affected provinces.

The Government had issued national disaster declaration areas and welcomed international supports through the Central Disaster Management Committee. In the aftermath of the national disaster, the Government had coordinated with development partners and international

organizations to ensure immediate humanitarian assistance, including search-and-rescue, distribution of relief supplies, use of medical and emergency assistance supplies, construction of shelters and temporary evacuation centre, victim assistance and evacuation activities.⁹

Post-disaster rehabilitation: The Government had allocated many billions LAK of the state budget to use for post-disaster rehabilitation, by allocating to concerned departments at the central and local levels, such as public works and transport, agriculture and forestry, health, education and sports. Concerned sectors in central and local level (provincial) also seek support from international partners to implement emergency aid and recovery programs after a disaster, including strengthening disaster and climate change management projects, so the impacted people received assistance and recovered to their normal living conditions. Their houses were repaired or newly constructed, basic infrastructure such as roads and bridges, irrigation systems, public buildings and facilities, health services, clean water, electricity, etc. had been restored.

Important outstanding disaster recovery work was seen in Sanamxay district Attapeu province, which had been successfully implemented. Success such as social welfare works, impact assessments and compensation, restoration of basic infrastructure and job allocations, especially land clearing and allocation, promoting and setting up production groups, construction of irrigation, building permanent houses, electricity work, construction of a hospital, health centers, etc. The total value of the compensation for the damage and post disaster recovery was LAK 828,516 billion.

International Cooperation: Under the leadership of the Ministry of Investment and Planning, the Government has established a Round Table process, which brings together governments and national development agencies, United Nations agencies, civil society organizations and the private sector to ensure funds, time and knowledge have the maximum impact in development across the country. It consists of 10 Sector Working Groups to coordinate actions among various stakeholders by theme, covering: health, education, governance, infrastructure, macroeconomics, trade and the private sector, mine action, illicit drug control, agriculture and rural development, and natural resource management and the environment. A number of Sub-Sector Working Groups provide additional platforms for coordination around specific priorities within these sectors. Disasters, Climate Change & Environment is one of the Natural Resources & Environment Sub-Sector Working Groups, chaired by Department of Climate Change, Ministry of Natural Resources and Environment, and Co-Chaired by UNDP.¹⁰

Budget and Disaster Risk Financing: The Government has the main financial tools for Disaster Risk Management, including 1). State Reserve Fund (SRF) (State Budget Department, Ministry of Finance), 2). National Contingency Fund (State Budget Department, MOF), 3). Social Welfare and Emergency Fund (Department of Social Welfare, MLSW), 4). Road Maintenance Fund (RMF) (Ministry of Public Work and Transport), and 5). Provincial Emergency Funds (Provinces). In 2016 the total resources allocated to these various funds include approximately LAK 800.6 billion for FY2014/15 (LAK 300 billion to the SRD, LAK 100 billion to the National Contingency Fund, LAK 0.5 billion to the Social Welfare Fund, LAK 400 billion to the Road Maintenance Fund and LAK 0.1 billion to the Provincial Emergency Funds.¹¹

In recent years, the Government has participated in a pilot project on the first regional catastrophe risk pool under the Southeast Asia Disaster Risk Insurance Facility (SEADRIF). The proposed catastrophe risk pool is designed as a reinsurance-backed disaster liquidity facility, based on an upfront premium and providing quick payouts when eligible disaster events occur. Lao PDR had purchased the disaster insurance under the SEADRIF project in the value of US \$5 million in the three-year term beginning from 2021, including two components: Parametric Insurance with the value of US\$ 3.5 million and Soft Trigger with the value of US\$

1.5 million. This project will be an important financial potential for Lao PDR to provide emergency assistance in a disaster event.

2.3.6. Key Challenges and Lessons learned

Although the disaster management in the past were positive progress and success, there were also many problems, challenges and lessons to be addressed in the future.

2.3.6.1. Key Problems and Challenges

- Although the Government has made great efforts to provide emergency assistance and post-disaster recovery, due to the limited budget and lack of available disaster funds, the implementation of such work was delayed and unable to meet the actual needs, such as the implementation of social welfare policy and relief, social rehabilitation, infrastructure and production, etc. For example, during 2018 and 2019, many provinces were affected by floods, which caused damage to housing and production areas, damage to socio-economic infrastructure such as roads, bridges, irrigation, schools, electricity, etc., which need the budgets for both emergency response and post-disaster recovery;

- The structural protection measures were not able to be implement to the extent needed. for example, the investment in construction of flood protection banks, riverbank landslide protection, and roadside landslide protection;

- The information and early warning transmission system to the communities in some areas is still limited, people receive the information late or cannot access the information quickly and in time, especially in remote rural areas, due to lacking and outdated essential facilities and equipment;

- Disaster risk zoning identification and mapping, especially in high risk provinces, districts, and villages is still not available. This resulted in the development of disaster risk prevention and mitigation plans facing difficulty, due to the lack of data/information for sector development projects to avoid disaster damages and losses, including to avoid generating new problems, for example: the flood disaster caused by Xe Pian Xe Namnoi dam development project;

- The established local Disaster Management Committees in most provinces, districts and villages still have limited knowledge of disaster management and disaster risk mitigation, which leads to lack of initiatives in planning to prevent and respond to emergencies in advance, and this creates difficulty in emergency response during a disaster event;

- Emergency response teams have limited capacity in some areas to provide assistance during an emergency event, including lacking suitable and appropriate tools, vehicles, and equipment in accordance with the situation and condition of the actual disaster, for example: rescue tools and equipment, rescue boats, equipment and tools for cleaning and keeping of corpses;

- Large and medium warehouses to store relief materials and equipment for response during a large disaster emergency are still limited (only available in the central level), while they are not available in local, province, and district levels. Transportation systems and logistics management are not systematic, which leads to difficulty receiving large relief supply and consumption goods, some of which were expired, low quality, etc. for example: during the flood event in Attapeu province in 2018, the facilities such as offices and meeting halls in the province and districts were used to store the relief aid;

- Zoning for evacuation centers, temporary shelters or emergency shelters are not yet identified. This resulted in disaster impacted people not receiving suitable temporary shelter or they were not safe, for example: during the flood disaster event in Sanamxay district in 2018, many thousands of disaster impacted people had moved into the shelters that were very crowded, humid, limited toilet and bathroom facilities and insufficient clean water, some had diarrhea and flu, the disadvantage groups such as children, new mothers, pregnant women, people with physical disability, mental illness and depression, etc. suffered the most;
- Data collection and initial need assessments are not yet systematic, unified and centralized. Different government sectors and international aid organizations implement their own aspects. The impact and assessment for recovery after a disaster must be unified;
- Most of the disaster risk reduction works focus on post-disaster emergency response, which still does not yet focus on investing in resilient infrastructure of critical infrastructure due to insufficient budget;
- Basic sector data/information for emergency response is limited and the data/information recording is not systematic; and capacity building on supporting implementation of DRR activities at the national, provincial, and district levels is also limited.

2.3.6.2. Lessons learned

- Increase the investment in disaster prevention, emergency response preparedness and DRR, as well as post-disaster recovery that ensures safety and resilience to future disasters;
- Mainstream DRR into priority tasks in socio-economic development plans in each period, strategies, programs and projects of government at all levels, institutions, business sector and local communities under the frameworks of sustainable development, socio-economic development and poverty reduction;
- Strengthen information and early warning transmission systems to ensure that people have access to and receive early warning information quickly and in time, especially in remote rural areas, as well as using modern equipment to facilitate the system;
- Conduct studies on risk identification and disaster risk mapping in high risk areas at provincial, district and village levels, to be used in the development of disaster prevention and mitigation plans and to provide information to concerned sectors for project developments to avoid disaster losses and creating of new disaster problems;
- Build the capacity of the Disaster Management Committees from the central to local level, including provincial, district and village levels, in order to enhance their knowledge on DM and DRR, and enable them to initiate disaster prevention plans and prepare for emergency response in advance;
- Strengthen the emergency response teams, for example, search-and-rescue teams, medical assistance teams, emergency shelter assistance, as well as procurement and provision of adequate and appropriate vehicles, materials and equipment;
- Setup and improve the warehouse system for emergency equipment at the central, provincial and district levels that have high disaster risk, as well as strengthen the logistics system to be ready for effective implementation during a disaster event;
- Identify zoning for evacuation centers, temporary shelters or emergency shelters to accommodate the disaster victims who will be evacuated during emergencies, and to ensure

that they have all the facilities, such as safety in temporary shelters, sanitation facilities, clean water, etc.;

- Strengthen the coordination mechanism for emergency assistance and post-disaster recovery, including impact and needs assessments for emergency assistance and disaster recovery in a systematic, unified and centralized manner;

- All sectors must increase their ownership in collection and creation of disaster risk data/information related to their sector in a systematic manner and share with all parties, including the Disaster Management Committee Secretariat to record in a national disaster integration database;

- Enhance climate change adaptation in different sectors, such as agriculture, cropping, etc. to build resilience to the risks from climate change;

- Both public and private investment projects should consider social and environmental impacts to ensure that they won't create a new risk and adversely impact the people in the project development areas;

- Raise awareness and build understanding of the public, society, private sector, as well as other entrepreneurs on disaster impacts and the need to change the concept of disaster risk and impact prevention, mitigation, and disaster preparedness to increase their contribution and participation to disaster risk reduction, as well as responsibility for their activities;

- Prevention, control and post-disaster recovery measures for the periods during, and after a disaster, should be clearly identified;

- Increase cooperation and seek assistance from international partners to enhance capacity, develop and transfer technology, support the implementation of disaster prevention, preparedness response, and post-disaster recovery.

III. National Strategy for Disaster Risk Reduction

3.1. Vision

By 2030 Lao PDR will be strong in disaster management, able to reduce the damage and loss from disasters to the society, economy and environment, and able to integrate DRR in National Socio-Economic Development Plans and sectoral plans in each period.

3.2. Principles

The NSDRR will be implemented in compliance with policies, the constitution, laws, strategies, NSEDPs, national defense and security, and international treaties and agreements, to cover all types of disasters, to ensure equality, justice, transparency, disclosure and accountability, to ensure the participation of all social sectors and coordination between ministries, agencies, organizations and local authorities.

3.3. Overall Goal

By 2030 the Disaster Management and Risk Reduction System will be strengthened and more effectively developed, with the goal of strengthening disaster prevention, control and post-disaster recovery.

The NSDRR sets out the strategies, objectives and priority focus areas. It is fundamental for the implementation of the Disaster Management Law, the development and implementation of national disaster risk reduction plans, and also for integrating disaster risk reduction into the development plans over the next decade from 2021 to 2030, in line with the Sendai Framework.

3.4. Strategies

3.4.1. Strategy 1: Develop and strengthen the disaster prevention system, disaster risk reduction, disaster preparedness and response.

Objective 1: To disseminate and implement the Disaster Management Law and establish a disaster risk reduction system at the central and local levels, coordinate disaster management, and regional and international cooperation.

Focus areas:

- 1.1 Develop and implement 5-Year National DRR Action Plan 2021-2025;
- 1.2 Develop Decrees related to the DM Law, and undertake dissemination, awareness raising, implementation and enforcement of the related laws and regulation;
- 1.3 Develop Standard Operating Procedures (SOPs) for coordination of preparedness, early warning, emergency response and early recovery according to the DM Law;
- 1.4 Develop disaster preparedness and response plans at both central and local levels, and conduct regular planning exercises to ensure the effectiveness and efficiency of emergency response; and
- 1.5 Prepare Annual Reports and the Mid-Term Review of the NSDRR

Objective 2: To integrate DRR into development planning and implementation by mainstreaming DRR into sector plans and the National Socio-Economic Development Plans (NSEDP).

Focus areas:

- 2.1 Mainstream DRR into the NSEDP and sector development plans in each period; and
- 2.2 Build sectoral capacity on mainstreaming DRR.

Objective 3: To progressively develop and implement Provincial DRR Strategies and Plans, and Local DRR plans in high risk areas, alongside the provision of capacity building and resources for implementation.

Focus areas:

- 3.1 Develop and implement Provincial DRR Strategies and Plans, and Local DRR Plans in selected high risk provinces, districts and/or villages; and
- 3.2 Monitor and evaluate the provincial and local DRR strategies and plans.

Objective 4: To develop capacity, undertake risk mapping and assessments, manage and share disaster risk data and information efficiently within and between ministries and agencies, while also meeting international reporting requirements.

Focus areas:

- 4.1 Identify risk areas and conduct risk mapping and risk assessments in high risk areas;
- 4.2 Strengthen the Lao disaster information system (Lao-Di);
- 4.3 Develop a risk data/ information system, access and use the information/data; and
- 4.4 Undertake institutional capacity and resilience assessments.

Objective 5: To build and maintain infrastructure that is more resilient to disasters and understand the sources of vulnerability in disasters, in order to increase resilience of the identified vulnerable groups and communities: people living with disabilities, children, the elderly, women who are pregnant or nursing mothers, women and girls at risk of gender-based violence, members of remote rural communities and people living in poverty.

Focus areas:

- 5.1 Support to enhance disaster resilience of infrastructure such as roads, bridges, water supply systems, irrigation, hydropower projects, schools, hospitals, government buildings, cultural and heritage sites, etc.;
- 5.2 Collect and analyze quantitative data and conduct qualitative research on vulnerable groups and ways to increase their resilience;
- 5.3 Reduce risk, protect and support families and organizations of people living with disabilities;
- 5.4 Prevent violence against women and girls in disasters, for prevention and response to sexual and gender-based violence in a disaster; and
- 5.5 Set up and implement cross-sectoral mechanisms and processes for resilient infrastructure.

Objective 6: To reduce loss of life, property and livelihoods from disasters, such as floods, storms, drought, and landslides through prevention actions, continued improvement to early warning systems, and to support community preparedness for rapid evacuation or other coping strategies to avoid disaster losses.

Focus areas:

- 6.1 Review the infrastructure, equipment and personnel capacity for Early Warning of Weather Hazards and disasters; and
- 6.2 Develop Early Warning Systems (EWS) that can reach all the people with warning messages.

3.4.2. Strategy 2: Strengthen disaster response and emergency assistance.

Objective 7: To expand national capacity for rapid and effective humanitarian response to disasters to reduce immediate suffering and loss of life as well as secondary health and welfare impacts.

Focus areas:

- 7.1 Enhance technical capacity for early response through investment in equipment, vehicles, communications technology and capacity building for Government first responders;
- 7.2 Build national personnel capacity on rapid impact assessments and needs assessments after a disaster; and
- 7.3 Enhance the availability of food by establishing food and emergency rice stocks.

3.4.3. Strategy 3: Develop and strengthen post-disaster recovery.

Objective 8: To ensure that the socio-economic needs of affected communities, as well as physical reconstruction, are addressed in ways that increase future resilience in accordance with the Sendai Framework commitment to “Build back better”.

Focus areas:

- 8.1 Enhance post-disaster recovery planning based on post-disaster need assessments (PDNAs);
- 8.2 Review the institutional mechanism for recovery and reconstruction following major national disasters; and
- 8.3 Plan and implement recovery and reconstruction mechanism.

3.4.4. Strategy 4: Strengthen sectoral coordination on disaster risk reduction, emergency response and recovery.

Objective 9: To clarify roles and responsibilities of the sectors in DRR, preparedness and response to different hazard types, and recovery in accordance with the DM Law and sector mandates.

Focus areas:

- 9.1 Develop Standard Operating Procedures for coordination and enhance the capacity for sectoral DRR and emergency response planning;
- 9.2 Health emergencies - Preparedness and response coordination on pandemics, epidemics and health consequences of different disasters;
- 9.3 Hydropower dam operations and accidents - Early warning and emergency response coordination;
- 9.4 Strengthen watershed and water resource management - Cross-sectoral DRR coordination;
- 9.5 Environmental crises, including pollution events, industrial accidents, and wildfires - Cross-sectoral coordination in DRR, preparedness and emergency response; and
- 9.6 Predictions or occurrence of agricultural pests, plant or animal disease outbreaks and drought - Cross-sectoral coordination in DRR, preparedness and emergency response.

3.4.5. Strategy 5: Enhance national and local DRR education and training

Objective 10: To increase DRR capacity for civil servants and community leaders in a sustainable way by using training and education resources within Lao PDR.

Focus areas:

- 10.1 Develop a Framework for National Capacity Building on DRR;
- 10.2 Support vocational and higher education sectors to provide accredited national DRR and disaster management education;
- 10.3 Build capacity to educate local authorities and communities on DRR continuously;
- 10.4 Enhance the capacity of Disaster Management Committees; and
- 10.5 Enhance the knowledge and capacity of local and community leaders on DRR continuously.

3.4.6. Strategy 6: Promote participation and stakeholder engagement and inclusion.

Objective 11: To develop new mechanisms for engagement of non-governmental stakeholders in DRR, to support a whole-of-society approach in accordance with the Sendai Framework, including the private sector, especially micro, small and medium enterprises (MSMEs), organizations that support women’s socio-economic resilience and those that represent the needs of vulnerable groups.

Focus areas:

- 11.1 Set up an Advisory Group on Private Sector Resilience (AG-PSR) to build the capacity for business continuity management against climate and disaster risk, especially for micro, small and medium enterprises (MSMEs) in agriculture and tourism, including rural areas and female leaders; and
- 11.2 Set up an Advisory Group on Resilience of Women and Vulnerable Populations (AG-RWVP).

3.4.7. Strategy 7. Budget and disaster risk financing

Objective 12: To ensure sufficient State budget for regular DRR and disaster management activities within MLSW and other concerned ministries, to make readily available funds for quick response from central to local level, and to enhance access to international support for DRR, disaster risk financing and insurance, and recovery and reconstruction after a major disaster.

Focus areas:

- 12.1 State budget allocations for DRR and disaster management and potential sources of international funding;
- 12.2 Insurance and disaster risk financing for State and private assets and enterprises; and
- 12.3 Strengthen Disaster Management Funds for disaster management application at both central and local levels.

VI. Implementation Measures

In order to implement this National Strategy on Disaster Risk Reduction successfully, the following key measures will be the focus.

4.1. Multi-Sector Coordination and Cooperation Mechanism

As stated by the DM Law, the Central Disaster Management Committee (CDMC) is responsible for the general implementation of DRR and disaster management, coordination of the various implementing bodies, coordination with development partners, and assessment of the overall situation of DRR in the country. The NSDRR designates the CDMC as the responsible body for implementation, monitoring and evaluation of the NSDRR throughout the country.

The CDMC is a non-standing statutory body established under Part VII of the DM Law and is constituted by the Deputy Prime Minister as the Chairperson, the Minister of MLSW as the Deputy Chairperson and Standing Person, Deputy Ministers of MOD and MOF as Deputy Chairpersons, the Director of the Office of the Prime Minister and Deputy Ministers of other relevant ministries such as MOH, MAF, MPWT, MOES, MICT, and MONRE as committee members. The Government may assign additional members based on the disasters that occur.

Under the CDMC mandate it has responsibilities to the Government on disaster risk reduction and disaster management in the country. The central coordination body of the CDMC is the Secretariat, located in the Department of Social Welfare, Ministry of Labour and Social Welfare. The Secretariat has the roles to formulate policies and plans for CDMC approval, implement the elements within its responsibilities and coordinate with other departments and sectors, local level committees, development partners, and other roles.

The DM Law also requires establishment of local level committees. The Provincial Disaster Management Committee (PDMC) consists of Provincial Vice Governor as chairperson, Provincial Department of Labour and Social Welfare as Deputy Chairperson and Standing Person, and other concerned provincial departments as members. The District Disaster Management Committee (DDMC) is chaired by the District Vice Governor, with the Office of Labour and Social Welfare as Deputy Chairperson and Standing Person, and constituted of members from concerned district offices. The Village Disaster Management Committee (VDMC) is chaired by the Head or Deputy Head of the Village, and consists of deputy heads of the village units, including the local representatives of the mass organizations for the elderly, youth and women.

The CDMC has the Department of Social Welfare, MLSW as the central coordination body for implementation of the NSDRR and detailed planning of implementation plans under each objective of the NSDRR.

A management and information system (MIS) is also being established to facilitate the work of the CDMC and its Secretariat in planning, coordinating and supervising the implementation of the NSDRR. The MIS is hosted by the Ministry of Labour and Social Welfare and will centralize all the information produced during the implementation of the NSDRR and other information relevant to disaster management and disaster risk reduction in Lao PDR.

The concerned sectors will implement this strategy by incorporating it into their development plans, programs and projects for implementation.

4.2. Financial Budget and Resource Mobilization to Support the Implementation

The NSDRR is expected to use government funding and resources mobilized from development partners and international organizations for effective implementation of its objectives and the activities arising in the five-year action plans to be formulated under the NSDRR.

The NSDRR will benefit from its integration with the NSEDP planning and budgeting process to allocate budget to the various implementing ministries, and to continue to mobilize official development aid grants and loans utilizing the roundtable meeting channel. This includes plans to access low-interest and long-term credit from international organizations for the purposes of DRR and disaster risk financing.

The NSDRR resource mobilization and financial sustainability strategy also includes seeking private sector investment, using resources at maximum efficiency and ensuring transparency.

4.3. Cooperation with Development Partners

Development partners are of central importance to the success of the NSDRR. Partnerships are critical during the development of the action plans and their implementation, and in the evaluation phases. It is expected that development partners will add value to the NSDRR implementation in multiple areas, including technical assistance, capacity building, budgetary support, monitoring of its implementation and evaluation of the outcomes and outputs. Relevant sector technical teams will be responsible for coordinating with development partners in accordance with their mandates.

The CDMC will use the Disasters, Climate Change & Environment sub-sector working group under the Natural Resource and Environmental and Sector Working Group as a coordination mechanism with development partners to mobilize funds and resources to implement DRR activities. This sub-sector working group will support effective implementation mechanisms.

Cooperation with global and regional organizations will be strengthened to ensure the country meets the conditions of the Sendai Framework and the AADMER Agreement and Work Programme.

Cooperation with ASEAN countries will be strengthened. Priority will be given to sharing lessons with neighboring countries, in line with the AADMER.

Cooperation initiatives with development partners will be mapped to better utilize the relevant data gathered by development partners that are supporting and working on DRR for each of the target vulnerable groups, and to provide tailored support to the groups, such as women, children, poor households, persons with disabilities, and elderly persons.

4.4. Awareness Raising and Capacity Building

The CDMC will be the focal point for ensuring a good understanding and effective implementation of DRR interventions in all relevant sectors and levels of government, at central, provincial, district and village levels.

While the planning capacity of the central level of the Government will benefit from a more strategic understanding of DRR, local levels will increase their capacity to implement interventions using approaches more specific to the tasks they are required to perform.

Under the capacity building Objective 10 of the NSDRR, the CDMC Secretariat and members of concerned line ministries will be supported to increase their technical capacity and understanding of DRR. To achieve this, the CDMC will coordinate access to training, technical meetings with development partners, study tours to ASEAN countries, and dissemination of lessons learned. Capacity-building activities will be expanded to reach the National University of Laos and the Lao Statistics Bureau, which will also be invited to participate in relevant consultative meetings.

Evidence-based research on how disasters affect population groups, with data disaggregated by age, sex, income level, and geographic area is critical to reaching the goals of the NSDRR successfully. Development partners and relevant research institutions will play an essential role in increasing the understanding of the causes and consequences of disasters in Lao PDR.

Awareness raising campaigns will have an important role in improving employers' and leaders' awareness of DRR, reminding them of its compulsory nature and encouraging their voluntary participation. Likewise, campaigns will be planned to improve the general public's awareness of DRR.

Awareness raising plays an important role in implementation of the NSDRR. Research studies will be produced through collaboration between research institutions and development partners to increase the understanding of DRR related issues in Lao PDR. Evidence will also be produced regarding the implementation of DRR programmes and projects in Lao PDR.

Personnel will be invited from relevant ministries, departments and offices to participate in capacity-building activities, including training and study tours to ASEAN countries, to learn the best practices in implementing DRR interventions.

Awareness campaigns utilizing mass media and social media will be developed so the general public will have a better understanding and improved awareness of disaster risks and their impacts and how to participate in reducing disaster risk.

4.5. Review, Reporting and Evaluation

UNDRR guidance on National DRR Strategies emphasizes the importance of monitoring, reporting and review, with two key elements: (1) the need to collect and report information on the strategy implementation process; and (2) the need to use indicators to monitor progress on the impacts of a national strategy.¹² This approach is designed to provide the data and analysis needed for national decision-making and policy adjustment, with the ultimate vision and goal of effective reduction of disaster risk and disaster impacts.

This NSDRR is a high-level national strategy that sets out the national vision and goal on DRR and a series of national objectives. Implementation of these twelve Objectives will be detailed in specific action plans, in particular the MLSW-led 5-Year National DRR Action Plans during the decade 2021-2030, the DRR components of sector plans, and the DRR elements of the MPI-led 9th and 10th National Socio-Economic Development Plans during 2021-2030. The Annex to this NSDRR sets out a series of focus areas for the action plans that were identified during the development of this strategy. Each of these plans is to include specific actions, indicators of progress, and a monitoring and evaluation framework.

Reporting, monitoring and evaluation under this NSDRR has the objective of providing oversight of national progress and effectiveness in DRR and disaster management as set out in this NSDRR. This will be done through the following mechanisms:

- 1) NSDRR Annual Progress Reports to the Government between 2021 and 2030.

- 2) NSDRR Mid-Term Review to be completed by July 2025.
- 3) NSDRR Final Review to be completed by July 2030.

4.5.1. NSDRR Annual Progress Reports to the Government between 2021 and 2030

The NSDRR Annual Progress Reports will be short, routine information reports prepared by MLSW, with the first to be provided in the last quarter of 2021. They will provide an update on progress in the development and implementation of the action plans needed to implement the strategy objectives and identified focus areas, and an update on the data in Lao-Di. If possible they will also be translated and made available in English, to facilitate international partner engagement.

The fifth annual NSDRR Annual Progress Report for 2025 will be replaced by the mid-term review, and the final NSDRR Annual Progress Report will be replaced by the NSDRR Final Review for 2030.

4.5.2. NSDRR Mid-Term Review to be completed by July 2025

The Mid-Term Review will consider the extent to which the first set of 5-year action plans have been formulated, implemented, monitored and evaluated, including the MLSW-led 5-Year National DRR Action Plan during 2021-2025, and the extent of mainstreaming DRR into the 9th NSEDP and sector plans for 2021-2025. This will inform the development of the next 5-Year National DRR Action Plan 2026-2030, the DRR components of the 10th National Socio-Economic Development Plan 2026-2030 and sector plans until 2030.

In undertaking this review, MLSW will work closely with MPI to undertake consultations with sectors, provincial authorities, non-governmental stakeholders and international partners. The final report with findings and recommendations will be published and made available online in Lao language and, if possible, in English, to facilitate international partner engagement.

4.5.3. NSDRR Final Review to be completed by July 2030

This final review will consider the extent to which the 5-year action plans and mainstreaming DRR into the NSEDPs have been formulated, implemented, monitored and evaluated, and whether this model of a 10-year strategy supported by 5-year planning has been effective. The review will inform the development of a new 10-Year NSDRR (or similar), as well as determine the form of ongoing planning and reporting on DRR in the following decade 2031-2040. In undertaking this review, MLSW will work closely with MPI to undertake consultations with sectors, provincial authorities, non-governmental stakeholders and international partners. It will review documents and make recommendations towards a new NSDRR from 2031-2040. The final report with findings and recommendations will be published and made available online in Lao language and, if possible, in English, to facilitate future international partner engagement.

Annex

Annex: DRR Focus Areas for Government Planning in 2021-2030 under the 12 Objectives of the NSDRR

This annex consists of the DRR focus areas in the 12 objectives of the NSDRR that were identified during the consultation process. These will be included in the government plans for 2021-2030 as follows:

- (1) To be the basis for mainstreaming DRR into the 9th and 10th NSEDPs; and
- (2) To be included in the five-year National Disaster Risk Reduction Plan (NDRRP) led by the Ministry of Social Welfare, as stated in this strategy and/or to integrate into the five-year plans of sectors, according to the ministries and/or the lead agency in each focus area.

Strategy 1: Develop and strengthen the disaster prevention system, disaster risk reduction, disaster preparedness and response.		
Objective 1: To disseminate and implement the Disaster Management Law and establish a disaster risk reduction system at the central and local levels, coordinate disaster management, and regional and international cooperation.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2030		
1.1 Develop and implement 5-Year National DRR Action Plan 2021-2025	1.1.1 Develop the Labor and Social Welfare (LSW) sector 5-Year National DRR Action Plan 2021-2025, including 1) Actions to implement the 12 objectives of this NSDRR, with indicators, monitoring and evaluation mechanisms; and 2) Ensure harmonization with other relevant national strategies and plans, including the National Social Protection Strategy 2025, the National Strategy and Action Plan on Gender Equality 2021-2025, the National Plan of Action on Nutrition 2021-2025, and the National Strategy on Climate Change when finalized.	MLSW / Member ministries in CDMC
	1.1.2 Design and implement a monitoring and evaluation framework for the sector 5-Year National DRR Action Plans.	
	1.1.3 Develop 5-Year National DRR Action Plan 2026-2030	

1.2 Develop Decrees related to the DM Law, and undertake dissemination, awareness raising, implementation and enforcement of the related laws and regulation	1.2.1 Develop and implement a Decree on the Disaster Management Fund to be established at Central, Provincial and District levels according to the DM Law Articles 45-47	MLSW / CDMC
	1.2.2 Develop and implement a Decree on International Cooperation in DRR and disaster management, according to DM Law Articles 8, 17, and in particular to facilitate the entry and coordination of international disaster assistance, according to DM Articles 35-38. These will draw on the IFRC IDRL Guidelines and checklist.	MLSW/CDMC and MOFA
	1.2.3 MLSW to recommend and Prime Minister appoint all members of the Central, Provincial, District and Village level disaster management committees, according to the DM law, the Law on Gender Equality and the National Action Plan on Gender Equality 2021-25, which requires a minimum of 30% women in all government committees.	MLSW / CDMC LWU/ Committee for Advancement of Women and Children
	1.2.4 Undertake awareness-raising on the DM Law and the NSDRR within provincial and district level administration and village level in selected high risk communities, as part of the Framework for National Capacity Building on DRR (see Objective 10).	
1.3 Develop Standard Operating Procedures (SOPs) for coordination of preparedness, early warning, emergency response and early recovery according to the DM Law	1.3.1 Develop and implement new LSW Standard Operating Procedures (SOPS) for central to local level and cross-sector coordination of preparedness, early warning, emergency response and early recovery, to: 1) Formalize and revise existing procedures to align with the DM Law roles and responsibilities, to clarify when authority for action lies at national, provincial or district level, how and when human and financial resources are mobilized, and which types of hazards require a lead role by other sectors or agencies; 2) Set out in detail the roles of the Disaster Management Committees from Central to Village levels, the Sectors, and Provincial, District and Village level officials in each phase and for each type of major hazard; and 3) Specifically set out how to take account of the different needs of women and men, boys and girls, people with disabilities, older persons, ethnic communities, remote rural and urban communities, in preparedness, EWS , evacuations, disaster relief,	MLSW/ CDMC

	situations of displacement and early recovery needs for social protection, health and welfare services.	
	<p>1.3.2 Using the list of high risk priority provinces agreed under Objective 3, and as part of the Framework for National Capacity Building on DRR under Objective 10:</p> <p>1) Within the Framework for National Capacity Building, develop a programme of training and simulation exercises using the DM law, this NSDRR and the SOPs as the base; and</p> <p>2) Seek regional cooperation on development and implementation of simulation exercises.</p>	MLSW, CDMC, MOND, MOPS
	1.3.3 Within the Framework for National Capacity Building on DRR under Objective 10, implement the programme of training and simulation exercises in the first group of priority high risk provinces agreed under Objective 3.	
1.4 Develop disaster preparedness and response plans at both central and local levels, and conduct regular planning exercises to ensure the effectiveness and efficiency of emergency response	1.4.1 Update the annual National Disaster Preparedness and Respond Plan and support the development of local Disaster Preparedness and Response Plans at provincial, district and village levels.	MLSW, CDMC, PDMC, DDMC
	1.4.2 Organize exercises on Disaster Preparedness and Response at national and local levels	
1.5 Prepare Annual Reports and the Mid-Term Review of the NSDRR	1.5.1 Provide annual reports on implementation of the NSDRR.	MLSW, CDMC
	1.5.2 Undertake the Mid-term review of the NSDRR.	

Objective 2: To integrate DRR into development planning and implementation by mainstreaming DRR into sector plans and the National Socio-Economic Development Plans (NSEDP).		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2030		
2.1 Mainstream DRR into the NSEDP and sector development plans in each period	MLSW, MPI and the sectors to identify short, medium and long-term disaster and climate-related risks and include risk reduction in sectoral action plans for the 9 th and 10 th NSEDPs and the sector 5-year planning frameworks.	MLSW, CDMC, MPI
2.2 Build sectoral capacity on mainstreaming DRR	As part of the capacity building plan under Objective 10, develop and implement a programme for DRR capacity building within all sectors, with priority training and support for those with responsibility for implementing the NSDRR in the sectors.	MLSW, CDMC, MPI

Objective 3: To progressively develop and implement Provincial DRR Strategies and Plans, and Local DRR plans in high risk areas, alongside the provision of capacity building and resources for implementation.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2030		
3.1 Develop and implement Provincial DRR Strategies and Plans, and Local DRR Plans in selected high risk provinces, districts and/or villages	3.1.1 Using hazard mapping and data on vulnerable communities, MLSW to work with other sectors, provincial authorities, stakeholders and international cooperation to: 1) identify a group of high priority provinces for development of Provincial DRR Strategies and Plans; and 2) identify a list of high-risk districts and/or villages to develop Local DRR Plans.	MLSW, CDMC, PDMC, DDMC
	3.1.2 Secure the necessary State budget and international cooperation resources to support development and implementation of Provincial DRR Strategies and Plans and Local DRR Plans aligned with this NSDRR and the Sendai Framework in the identified high-risk provinces, districts and/or, villages, as well as associated training and support	

	materials in Lao language as part of the Framework for National Capacity Building on DRR under Objective 10.	
	3.1.3 Implement Phase 1: 1) Progressively develop and implement Provincial DRR Strategies and Plans, and capacity building in the identified priority Provinces in accordance with the Framework for National Capacity Building on DRR under Objective 10; and 2) Coordinate international cooperation to develop and implement Local DRR Plans and community based DRR projects in the selected high-risk districts and/or villages.	
	3.1.4 Plan for Phase 2: Develop the plan and secure State budget and international cooperation for the Phase 2 (2026-2030) implementation in the remaining priority provinces, districts and/or villages .	
3.2 Monitor and evaluate the provincial and local DRR strategies and plans	Design and implement a monitoring and evaluation framework for: 1) Provincial DRR Strategies and Plans; and 2) Analysis of evaluations of Local DRR Plans and community based DRR projects developed with international cooperation.	

Objective 4: To develop capacity, undertake risk mapping and assessments, manage and share disaster risk data and information efficiently within and between ministries and agencies, while also meeting international reporting requirements.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2030		
4.1 Identify risk areas and conduct risk mapping and risk assessments in high risk areas	Based on the methodology currently being developed by MSLW, include in the 5-Year National DRR Action Plan targets to progressively undertake risk mapping and risk assessments at national level and in identified priority provinces.	MLSW, CDMC, concerned ministries
4.2 Strengthen the Lao disaster information system (Lao-Di)	1) Develop a roadmap for Lao-Di and disaster data development, including targets to update information and data in Lao-Di and ensure there is ongoing personnel capacity and information technology to maintain it and to analyze and use the data;	MLSW, CDMC

	<p>2) Conduct the National Risk Census and produce an updated Disaster Risk Atlas;</p> <p>3) Develop the capacity to meet the essential reporting requirements under the Sendai Framework Monitor on disaster deaths, injuries, damage and loss;</p> <p>4) Develop the capacity to collect and analyze disaster impact data disaggregated by age and sex (at a minimum), and other factors such as disability to the extent possible, to meet the needs of national policy making and planning, as well as the reporting requirements under the 2030 Agenda (SDGs), especially SDG 5 on gender equality, and the optional data reporting under the Sendai Framework Monitor.</p>	
4.3 Develop a risk data/ information system, access and use the information/data	<p>Identify international cooperation and agree targets to develop a more integrated system for sharing disaster risk data across sectors and between different levels of Government, with specific budgets for information management . This can potentially include:</p> <p>1) The establishment of compatible technology and agreed protocols to collect and share data and information between the Lao-Di database and all relevant ministries;</p> <p>2) The establishment of compatible technology and agreed protocols to collect and share data and information between central, provincial, district and village levels;</p> <p>3) Working to enhance analysis and access to baseline population data relevant to disaster risk; and</p> <p>4) Working to enhance collection of data on economic losses in disasters and socio-economic data collection, with sharing across ministries and between national and local levels, to support sectors and local administrations in identifying and reducing socio-economic risks.</p>	MLSW, CDMC, MPI, National Bureau of Statistics, MONRE (DOMH), concerned ministries
4.4 Undertake institutional capacity and resilience assessments	<p>1) Adopt a suitable methodology for institutional capacity and resilience assessments at national level, and undertake a national institutional capacity assessment;</p> <p>2) Conduct institutional capacity and resilience assessments for identified high priority provinces and districts; and</p> <p>3) Develop a plan for further assessments and capacity building (for implementation during 2026-2030) as part of the Framework for National Capacity Building on DRR under Objective 10.</p>	MLSW, CDMC

Objective 5: To build and maintain infrastructure that is more resilient to disasters and understand the sources of vulnerability in disasters, in order to increase resilience of the identified vulnerable groups and communities: people living with disabilities, children, the elderly, women who are pregnant or nursing mothers, women and girls at risk of gender-based violence, members of remote rural communities and people living in poverty.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2030		
5.1 Support to enhance disaster resilience of infrastructure such as roads, bridges, water supply systems, irrigation, hydropower projects, schools, hospitals, government buildings, cultural and heritage sites, etc.	<p>5.1.1 Convene a multi-sector Taskforce on Resilient Infrastructure to develop a cross-sector mechanism and process for advice, planning, construction and maintenance of disaster and climate change-resilient built infrastructure and maintenance of the “green” infrastructure (the natural features that contribute to disaster and climate resilience, such as forests and water catchments, and which can complement or combine with conventional engineering in “grey-green” hybrid infrastructure).</p> <p>The Taskforce may consider:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Technical support, capacity building in engineering and nature-based risk reduction, including for civil engineering, hybrid environmental and constructed infrastructure, and the use of natural assets such as forests and water catchments; 2) Inspection and quality control for climate and disaster resilience of new constructions, including their impacts on and use of natural resources; 3) Review of relevant building and construction codes and, if necessary, development or adoption of new codes or standards; 4) Planning for cyclical maintenance and inspection of existing roads and built infrastructure. 5) Development of a policy and technical framework for hybrid and nature-based solutions; and 6) Development of relevant contract provisions for Public Private Partnerships and private sector contracts for the construction and maintenance of public infrastructure. 	MPWT, MAF, MONRE, MEM, MOIC, MOH, MOES
	5.1.2 By 2025 agree and establish the ongoing institutional arrangements for ensuring advice, planning, and coordination for resilient infrastructure, including monitoring and evaluation, any regulatory requirements to put the arrangements into effect (e.g.	

	laws, decrees, orders, guidelines) and budget resources.	
5.2 Collect and analyze quantitative data and conduct qualitative research on vulnerable groups and ways to increase their resilience	5.2.1 Seek partner resources, academic and technical expertise and targets to commission quantitative and qualitative research on the sources of vulnerability and the available data, to identify knowledge gaps and recommend a range of potential policy responses to increase resilience.	MLSW, CDMC, MOES, Education Institutions, LWU, National Committee for Persons with Disabilities, Commission for women and children's affairs, and Lao Red Cross
	5.2.2 Based on the research evidence, working with Lao-Di database and Lao Bureau of Statistics, establish systematic collection and analysis of disaggregated quantitative data on vulnerable groups in relation to disasters, at a minimum including age and gender-disaggregated data, and as soon as possible data on people with disabilities and their needs, and people of diverse sexual orientations and gender identities, due to their vulnerability in disasters.	
5.3 Reduce risk, protect and support families and organizations of people living with disabilities	5.3.1 Convene a National Taskforce on Disability and Disasters and include targets to undertake research, increase awareness and support resilience of people living with disabilities and their families. In accordance with the Decree on Persons with Disabilities 2014, which implements the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities, and includes specific articles on women with disabilities, children with disabilities, and people with disabilities in situations of risk and humanitarian emergencies (Articles 6,7,11)). The role of the Taskforce may include developing plans to: <ul style="list-style-type: none"> 1) Design and implement ways to provide targeted information on warning, evacuation and other aspects of disaster response to people with disabilities and/or their families; 2) Work with the National Committee for Persons with Disabilities and stakeholder groups, to explore ways to ensure that the needs of people with disabilities are considered in local disaster response and recovery; and 3) Mobilize community volunteers to support evacuation and provide other assistance for people with limited mobility or disabilities. 	MLSW, National Committee for Persons with Disabilities
	5.3.2 by 2025 provide recommendations and develop a 5-year plan on DRR for people living with disabilities and their families, including budget resources, monitoring and evaluation.	

<p>5.4 Prevent violence against women and girls in disasters, for prevention and response to sexual and gender-based violence in a disaster</p>	<p>5.4.1 Develop clear terms of reference and convene a National Taskforce on the Prevention of Violence Against Women and Girls in Disasters and include targets to undertake research, increase awareness, prevent and provide support to victims of sexual and gender-based violence, in communities displaced or affected by disaster. To be based on the Law on Gender Equality, the 2017 changes to the criminal law and procedure to prevent violence against women, the Second National Plan of Action on Eliminating Violence and Against Women (2021-2025), and the Convention on the Elimination of All forms of Discrimination Against Women (CEDAW).</p> <p>The role of the Taskforce may include to:</p> <p>1)Adapt for local use published standards from the UN Inter-Agency Standing Committee clusters on protection, shelter, health and social welfare, in particular minimum standards to prevent and mitigate gender-based violence (GBV) in emergencies and emergency shelter; and</p> <p>2) Develop a multi-agency contingency plan and action group to provide additional support and/or surge capacity during disasters to reduce the risk of sexual and gender-based violence during disaster events and recovery, to raise awareness and to provide psychosocial and legal support.</p>	<p>MLSW, LWU, MOJ, Commission for women and children’s affairs</p>
<p>5.5 Set up and implement cross-sectoral mechanisms and processes for resilient infrastructure</p>	<p>5.4.2 Include prevention and response to GBV in disasters in the National Plan of Action to End Violence Against Women and establish any necessary structures, regulatory frameworks, monitoring and evaluation and budget resources.</p> <p>Implement the cross-sector mechanism and process for ensuring advice, planning, and coordination for construction and maintenance of disaster and climate change-resilient infrastructure (see 5.1 above).</p>	<p>MLSW, MPWT, MONRE, MAF</p>

Objective 6: To reduce loss of life, property and livelihoods from disasters, such as floods, storms, drought, and landslides through prevention actions, continued improvement to early warning systems, and to support community preparedness for rapid evacuation or other coping strategies to avoid disaster losses.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2030		
6.1 Review the infrastructure, equipment and personnel capacity for Early Warning of Weather Hazards and disasters	<p>6.1.1 Review and make recommendations on the infrastructure and equipment, personnel capacity, design and coverage of the systems currently in use to monitor weather, river levels and other hazards and provide short range and long range forecasting, and identify resource allocation and planning to fill the priority gaps.</p> <p>The review will include areas the Government has identified as initial priorities, being to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Make use of the international standard format for emergency alerting and public warning, the Common Alert protocol (CAP); 2) Increase the number and technical capacity of weather monitoring facilities throughout the territory; 3) Upgrade telecommunications and television broadcasting equipment and forecasting capacity at central level; and 4) Create a pool of qualified IT experts, including by ensuring all partner projects include IT and data analysis training and capacity building of local staff. <p>6.1.2 Prepare a plan for EWS systems upgrade and expansion based on the recommendations from the review, and identify resources for its implementation.</p>	MORE, DOMH, MLSW
6.2 Develop Early Warning Systems (EWS) that can reach all the people with warning messages	Continue development of a variety of methods to inform the population in high-risk areas, aiming for end-to-end people-centered early warning systems that take account of different needs, ethnic languages, disabilities that affect communications (e.g. sight and hearing impairments), and differing access to communications technology. Lead agencies to plan for the development of more effective methods to warn communities of approaching hazards, including information on the level of risk and likely impacts on them, as well as issue evacuation notices that harmonize with community-based awareness-raising	MLSW, MORE (DOMH), MOPT

	<p>and evacuation drills under Local DRR Plans. This will include:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Using the results of current pilot projects on use of mobile phones to issue warnings; and2) As part of the Framework for National Capacity Building on DRR under Objective 10, a plan and targets for community capacity building in priority high risk areas, to ensure communities are able to prepare for and respond to evacuation warnings, including awareness-raising, evacuation drills, and local contingency plans for people with disabilities, or elderly people with limited mobility.	
--	---	--

Strategy 2: Strengthen disaster response and emergency assistance.		
Objective 7: To expand national capacity for rapid and effective humanitarian response to disasters to reduce immediate suffering and loss of life as well as secondary health and welfare impacts.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2025		
7.1 Enhance technical capacity for early response through investment in equipment, vehicles, communications technology and capacity building for Government first responders	7.1.1 Undertake a review to identify needs, resource allocation and planning for: 1) Necessary upgrades to equipment and vehicles, including at local level in high-risk districts; and 2) Training of first responder personnel for rapid safety assessment and repair of disaster affected buildings, roads and other infrastructure.	MLSW, MOND, MOPS, MOFA, MPWT
	7.1.2 Prepare a plan and identify resources for: 1) Essential equipment upgrades to 2030; and 2) Training and capacity building of first responders as part of the Framework for National Capacity Building on DRR agreed under NSDRR Objective 10	
	7.1.3 Organize exercises on emergency response at both national and local level.	
7.2 Build national personnel capacity on rapid impact assessments and needs assessments after a disaster	7.2.1 A technical working group of the lead agencies will: 1) Review different ASEAN or similarly situated countries' models for rapid assessment teams and/or mechanisms to undertake rapid damage assessments and rapid needs assessments; and 2) Make recommendations on an appropriate model for rapid assessment teams in Lao PDR, including the necessary resourcing and planning to increase the capacity as part of the Framework for National Capacity Building on DRR agreed under NSDRR Objective 10.	MLSW, CDMC, MOH, MPWT, MAF, other concerned ministries

	<p>7.2.2 Under the Framework for National Capacity Building on DRR agreed under NSDRR Objective 10, implement capacity building for Government first- responders on:</p> <p>1) Rapid damage assessments focusing on damage to buildings, roads, infrastructure, and the environment, with a view to ensuring public safety and restoration of essential utilities; and</p> <p>2) Rapid needs assessments focusing on the immediate health and social welfare needs of affected communities, and measures for prevention and response to secondary health and welfare impacts such as disease outbreaks, food scarcity, violence against women and girls, and accidents due to use of unsafe roads or structures.</p>	
<p>7.3 Enhance the availability of food by establishing food and emergency rice stocks</p>	<p>Leading agencies will jointly research and review the relevant legislation, such as:</p> <p>1). legislation tools and mechanisms for managing available reserved rice and food stocks in Lao PDR and in some ASEAN and non-ASEAN countries;</p> <p>2). Development of Standard Operating Procedures (SOP) for implementation of food stocks and emergency rice to facilitate the coordination and use of food stocks and reserved rice during disaster emergencies</p>	<p>MLSW, MOF, MAF, MOIC, other concerned sectors</p>

Strategy 3: Develop and strengthen post-disaster recovery.		
Objective 8: To ensure that the socio-economic needs of affected communities, as well as physical reconstruction, are addressed in ways that increase future resilience in accordance with the Sendai Framework commitment to “Build back better”.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2025		
8.1 Enhance post-disaster recovery planning based on post-disaster need assessments (PDNAs);	The lead agencies to support systematic planning for recovery and reconstruction across the sectors by: 1) Reviewing the various post-disaster needs assessments used in previous disasters - PDNA, WHO tool for health, and environmental needs assessments - and make recommendations on how to enhance coordination and information exchange on the different types of needs and vulnerabilities in communities affected by disasters; and 2) Develop a methodology and facilitate an agreed protocol on sector roles and responsibilities in data gathering and analysis and preparation of PDNAs. This would include analysis of data disaggregated by age and sex and other characteristics of affected persons where possible, as well as gender impacts and needs assessments.	MLSW, CDMC, MPI, MPWT, MAF, MOH, MOES, MONRE, other concerned ministries
8.2 Review the institutional mechanism for recovery and reconstruction following major national disasters	The lead agencies to consider recent experience of major disasters and make recommendations to the Government on the most effective institutional mechanisms for coordination and resource management in recovery and reconstruction following major national disasters (e.g. to consider whether there is a need to set up a special recovery institution or body for major national disasters, or whether current structures need more resources and capacity).	MLSW, CDMC, MPI, MPWT, MAF, MOH, MOES
8.3 Plan and implement recovery and reconstruction mechanism	Based on the recommendations of the review (see 8.2 above), plan and implement a long-term standing mechanism for recovery and reconstruction planning and implementation.	MLSW, CDMC, MPI, MPWT, MAF, MOH, MOES

Strategy 4: Strengthen sectoral coordination on disaster risk reduction, emergency response and recovery.		
Objective 9: To clarify roles and responsibilities of the sectors in DRR, preparedness and response to different hazard types, and recovery in accordance with the DM Law and sector mandates.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2030		
9.1 Develop Standard Operating Procedures for coordination and enhance the capacity for sectoral DRR and emergency response planning	<p>Coordination and support for sector DRR:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) MLSW and the central and local Disaster Management Committees to coordinate sector DRR planning and capacity building in accordance with their assigned roles under the DM Law Articles 51 and 58 and 59; 2) MLSW and MPI to support sector DRR planning and capacity building in accordance with the Framework for National Capacity Building on DRR agreed under NSDRR Objective 10; 3) Each sector is to revise or develop multi-hazard DRR and disaster preparedness and response plans and standard operating procedures (SOPs) for disaster risks in their sector that align with this NSDRR; and 4) Sector Ministries may establish a Ministerial Disaster Management Committee as an agency supporting the work of the Central Disaster Management Committee and as a focal point for coordination, or another focal point, in accordance with DM Law Article 52. 	MLSW, CDMC, MPI
9.2 Health emergencies - Preparedness and response coordination on pandemics, epidemics and health consequences of different disasters	<p>Develop guidelines and a mechanism for cross-sectoral coordination in disaster preparedness and response to health emergencies, responsibility and resource allocations for:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Disaster management, control and treatment in epidemics and pandemics; 2) Emergency medical response to immediate injuries and impacts of natural and other hazards; 3) Capacity and process for rapid health needs assessments in disasters (e.g. using the WHO tool); 4) Medical and psycho-social support during recovery for people affected by disasters, including sexual and gender-based violence, nutrition support, continuity 	MOH, MLSW

	<p>of treatment for chronic illnesses, special needs related to people living with disabilities, women's reproductive health, children and the elderly;</p> <p>5) GPS mapping of health facilities locations, their exposure to natural hazards and their logistics capacity for local and national medical response;</p> <p>6) Data management, enabling health sector data to remain accessible to health professionals, while maintaining patient confidentiality in procedures for health and data sharing; and</p> <p>7) Public education on health and disease prevention and health self-care in disasters.</p>	
9.3 Hydropower dam operations and accidents - Early warning and emergency response coordination	<p>Develop guidelines, a mechanism and action plan for coordination across sectors and with the private sector in early warning and disaster response for floods and other safety issues related to construction or operation of hydropower dams, potentially using regulations, contractual requirements and SOPs to ensure that dam project developers, construction companies and operators :</p> <p>1) Undertake sufficient site risk and impact analysis including community consultations under the Law on Environmental Protection and other relevant laws, decrees and policies;</p> <p>2) Immediately disclose a safety issue, risk or threat identified before or during construction or operation, including the risk of the dam breaking, and work with the local and central authorities to ensure the safety of communities at risk;</p> <p>3) Maintain effective early warning systems linked to the local administration and EWS system to notify of accidents, incidents, or relevant weather and climate conditions that pose a risk to a dam and/or downstream communities, including the likelihood of the dam breaking; and</p> <p>4) During normal operations, provide adequate and timely warnings for the local government and downstream communities of scheduled water releases from dams.</p>	MEM, MPI, MONRE, MLSW.
9.4 Strengthen watershed and water resource management - Cross-sectoral DRR coordination	<p>Review watersheds and water resources management as the basis for a policy framework to provide for:</p> <p>1) Balancing short, medium and long term water needs, including long-term seasonal forecasts to estimate the demand for hydropower production with irrigation water supply for agriculture, household and</p>	MONRE, MEM, MAF, MLSW

	<p>industrial supplies across the dry season and the wet season, and environmental needs;</p> <p>2) Water reservoir area management for high efficiency water use in agriculture; and</p> <p>3) Other issues identified during the review.</p>	
<p>9.5 Environmental crises, including pollution events, industrial accidents, and wildfires - Cross-sectoral coordination in DRR, preparedness and emergency response</p>	<p>Conduct a review to identify the priority areas to address and develop guidelines for multi-sectoral coordination of single incidents and complex environmental emergency events in both urban and rural areas including consideration of:</p> <p>1) Key issues for environmental DRR and preparedness including: i) Systematic environmental risk mapping and risk reduction; ii) Climate change monitoring and adaptation information and data to inform DRR; iii) criteria for environmental assessments prior to development approvals under the Law on Environmental Protection Law, to support DRR, take account of climate change, and assess the impact of large-scale infrastructure on catchments and water resources; iv) land use classification and land management to prevent land degradation; v) forestry watershed classifications, river basin and catchment management, including an increase in hydrology stations and prevention of deforestation; and (vi) national earthquake monitoring;</p> <p>2) Key issues for environmental disaster response, including: (i) shared disaster risk information data and early warning systems; (ii) SOPs for coordination of environmental disaster response; and (iii) post-disaster environmental needs assessments; and</p> <p>3) Develop a plan for implementation during 2026-2030</p>	<p>MOIC, MONRE, MAF, MLSW</p>
<p>9.6 Predictions or occurrence of agricultural pests, plant or animal disease outbreaks and drought - Cross-sectoral coordination in DRR, preparedness and emergency response</p>	<p>Develop guidelines for cross-sectoral coordination on disaster risks for the agricultural sector, including:</p> <p>1) Early warning of weather and climate events & phenomena, including droughts;</p> <p>2) Adaptation of agriculture to the changing nature and intensity of natural hazards as a result of climate change;</p> <p>3) Early warning, prevention and management of crop diseases and insect pests, including by: i) Promoting suitable crop disease and pest controls as green and sustainable development in disease, pests and weed management; ii) Strengthening laboratory capacity in analyzing pesticides and herbicides; iii) Setting a standard quality control system for</p>	<p>MAF, MONRE, MLSW</p>

	<p>pesticides and other crop protection chemicals; and iv) Promoting quality control and certification from the government and private sector;</p> <p>4) Improving animal hygiene and health by: i) Surveying animal disease epidemics regularly to identify the spread of different diseases; ii) Building emergency plans and finding funding sources for animal health hazards; iii) Strengthening data systems and expertise in animal health; iv) Enhancing capacity in animal disease vaccines and the production and distribution of veterinary medicines; v) Developing commercial production areas that are free from animal diseases; vi) Setting quality and safety standards for livestock production and veterinary equipment.</p> <p>5) Controlling livestock movement and quarantine by: i) Checking animal health and issuing a health certificate before moving animals by local veterinary workers; ii) Developing livestock transportation routes with suitable trucks with good ventilation and sufficient space; and iii) Developing and facilitating quarantine within the country and at the borders; and</p> <p>6) Develop a plan for implementation during 2026-2030.</p>	
--	---	--

Strategy 5: Enhance national and local DRR education and training		
Objective 10: To increase DRR capacity for civil servants and community leaders in a sustainable way by using training and education resources within Lao PDR.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2030		
10.1 Develop a Framework for National Capacity Building on DRR	10.1.1 Develop a Framework for National Capacity Building on DRR, in accordance with the focus areas for action identified under this NSDRR Objective 10, other NSDRR Objectives, and any other elements identified during consultations for the development of the Framework, including: 1) support higher education and vocational curriculum and teaching capacity on DRR/DRM; 2) mainstream DRR/DRM into school education and civil service training; 3) undertake specific capacity building for government officials from central to village level, Disaster Management Committees (central, provincial, district and village), and local community leaders.	MLSW, CDMC, MOES
	10.1.2 Identify State budget and international cooperation resources and establish priorities for implementation of the Framework for National Capacity Building on DRR for a Phase 1 during 2021-2025, and a Phase 2 during 2026-2030.	
10.2 Support vocational and higher education sectors to provide accredited national DRR and disaster management education	Within the Framework for National Capacity Building on DRR, lead agencies to formulate a plan of action for increased higher education and vocational sector DRR and disaster management education programmes, and identifying potential partners and budget resources for implementation, including: 1) Work with the National University to support implementation of a Bachelor of DRM, including technical risk assessments and components on gender analysis and identifying and meeting the needs of vulnerable groups; 2) Work with the Department of Vocational Education to support inclusion of DRM in the curriculum, including components on gender analysis	MOES, universities, MLSW

	<p>and identifying and meeting the needs of vulnerable groups;</p> <p>3) Support English language learning of university and vocational education teachers, and university students to enable postgraduate studies at leading institutions abroad in DRM, climate change and environment-related fields;</p> <p>4) Ensuring gender balance in opportunities for training and education in DRM, including support for participation by ethnic women from high-risk areas to work in their communities to build resilience;</p> <p>5) Develop a plan for a Phase 2 expansion in DRM teaching programmes (for implementation during 2026-2030); and</p> <p>6) Develop a plan and identify resources for progressive inclusion of DRR awareness in the primary and secondary schools' curriculum (for implementation during 2026-2030).</p>	
10.3 Build capacity to educate local authorities and communities on DRR continuously	<p>Within the Framework for National Capacity Building on DRR, lead agencies to identify curriculum needs, State budget and international cooperation resources to:</p> <p>1) Develop curriculum for civil service training on DRR and disaster management from central to local level officials;</p> <p>2) Commence implementation of disaster management modules in basic civil service training for all sectors;</p> <p>3) Develop training of trainer DRR and disaster management course materials in Lao language, for use within the civil service for training from central to local level officials; and</p> <p>4) Implement Phase 1 of a DRM training of trainer program within the civil service at central level and in identified priority provinces and /or districts</p>	MLSW, MOES, universities
10.4 Enhance the capacity of Disaster Management Committees	<p>Within the Framework for National Capacity Building on DRR, develop and implement capacity building for Disaster Management Committees at central, provincial, district and village levels. This will aim to use the training resources and training of trainer capacity developed within the civil service under this NSDRR Objective 10 (see 10.3 above).</p>	MLSW and MOES

<p>10.5 Enhance the knowledge and capacity of local and community leaders on DRR continuously</p>	<p>Within the Framework for National Capacity Building on DRR, MLSW to work with national stakeholders and international cooperation projects at the community level to:</p> <p>1) Identify resources and the most appropriate methodology and selection criteria for training community leaders in DRR and disaster management, noting the importance of increasing women’s engagement in DRR in decision-making roles, and the need to build resilience in the most vulnerable communities; and</p> <p>2) Develop and progressively implement a Phase 1 plan for training of community leaders (women, men and youth) in identified priority communities</p>	<p>MLSW, Local Authorities, Village Committees, Lao Red Cross, and community partners</p>
---	--	---

Strategy 6: Promote participation and stakeholder engagement and inclusion.		
Objective 11: To develop new mechanisms for engagement of non-governmental stakeholders in DRR, to support a whole-of-society approach in accordance with the Sendai Framework, including the private sector, especially micro, small and medium enterprises (MSMEs), organizations that support women’s socio-economic resilience and those that represent the needs of vulnerable groups.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2030		
11.1 Set up an Advisory Group on Private Sector Resilience (AG-PSR) to build the capacity for business continuity management against climate and disaster risk, especially for micro, small and medium enterprises (MSMEs) in agriculture and tourism, including rural areas and female leaders	<p>11.1.1 Undertake consultations with the private sector to establish terms of reference and appoint the members of a 10-member standing Advisory Group on Private Sector Resilience.</p> <p>The overall purposes of the group will be to act as a joint government-private sector advisory and action group, to advise MLSW on building DRR and disaster management awareness and resilience within the private sector, including:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Training on business continuity in the face of disaster hazards, especially for MSMEs; 2) Reducing disaster risk and preventing the creation of new risks from business construction or activities; and 3) Organizing national and local level support from the private sector to contribute to DRR and disaster response with expertise, resources or budget in accordance with DM law Article 46. 	MLSW, CDMC, MOIC, LNCC
	<p>11.1.2 The Advisory Group on Private Sector Resilience will review research and resources on MSME capacity building from current and previous projects to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Adapt and translate existing training resources available in the ASEAN region and, with private sector organizations, develop a framework for offering training and support to MSMEs on business continuity management including climate and disaster resilience; and 2) In cooperation with private sector organizations, provide gender-inclusive capacity building for MSMEs to reduce disruption to business and supply chains from disasters and climate change, including 	MLSW, MOIC, LNCC.

	targeted opportunities for rural tourism and women-led MSMEs.	
11.2 Set up an Advisory Group on Resilience of Women and Vulnerable Populations (AG-RWVP)	<p>The lead agencies will undertake consultations to establish terms of reference and appoint the members of a 10-member standing Advisory Group on Resilience of Women and Vulnerable Populations. This will include government, international partners and non-profit associations working in Lao PDR towards the empowerment and disaster resilience of women and vulnerable groups, including people living with disabilities, children, the elderly and remote rural communities.</p> <p>The overall purposes of the group will be to act as a joint government and community sector advisory and action group, to build national expertise in increasing disaster resilience, and advise the MLSW on:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Relevant international standards and research to support disaster resilience of women and vulnerable populations; 2) Effective methodologies for the inclusion and empowerment of women and vulnerable groups in decision-making roles in DRR and disaster management in Lao PDR; and 3) Priority needs of women and vulnerable groups identified in their work at community level. 	<p>MLSW, LWU, Commission for women and children's affairs, National Committee for Persons with Disabilities</p>

Strategy 7. Budget and disaster risk financing		
Objective 12: To ensure sufficient State budget for regular DRR and disaster management activities within MLSW and other concerned ministries, to make readily available funds for quick response from central to local level, and to enhance access to international support for DRR, disaster risk financing and insurance, and recovery and reconstruction after a major disaster.		
Focus Area	Activities included in the Action Plan	Lead Ministries/ Organisation
For 2021-2030		
12.1 State budget allocations for DRR and disaster management and potential sources of international funding	12.1.1 Review State budget allocations for DRR and disaster management to support the ongoing requirements for implementation of the DM Law and the National DRR Action Plans until 2030, and to make available ready funds for quick response from central to local level according to a new decree on Disaster Funds required by the DM Law (see Objective 1). Such a review may consider contributions to State disaster funds at central, provincial and district levels based on a percentage of annual budget expenditure for DRR and disaster management at each level.	MLSW, CDMC, MPI, MOF
	12.1.2 Identify international cooperation resources to support the ongoing requirements for implementation of the DM Law, the National DRR Action Plans, the Provincial DRR Strategies and Plans, and the Local DRR Plans, until 2030.	
12.2 Insurance and disaster risk financing for State and private assets and enterprises	12.2.1 Lead agencies to review and report on current mechanisms and potential options for improved insurance and disaster risk financing to reduce the burden of disasters on State revenues, enterprises and individuals, including agricultural production, and to support recovery and reconstruction. The review may consider: 1) The results of the pilot of the Southeast Asia Disaster Risk Financing (SEADRIF) State disaster insurance for Lao PDR; 2) Other options for public or private insurance of public infrastructure, roads and bridges, irrigation, buildings etc. against climate and disaster risk; and 3) How to develop or encourage the provisions of insurance and recovery finance products to be available to individuals and enterprises, including farmers, household businesses and other MSMEs.	MLSW, CDMC, MOF, MPI

	12.2.2 Lead agencies to develop a plan and mobilize resources to improve disaster risk financing, including insurance, forecast-based financing, recovery and reconstruction financing, and other innovative financial tools, for State and private assets and enterprises, including utilization and adaptation of existing financial institutions and programmes.	
12.3 Strengthen Disaster Management Funds for disaster management application at both central and local levels	12.3.1 Implement recommendations from review of State budget allocations and to support implementation of the DM Law, the National DRR Action Plan, and for development and implementation of the Provincial DRR Strategies and Plans and the Local DRR Plans (see 12.1.1 above).	MLSW, CDMC
	12.3.2 Implement international cooperation partnerships to support development and implementation of the Provincial DRR Strategies and Plans and the Local DRR Plans (see 12.1.2 above).	

References

- ¹ Sustainable Environment and Ecological Development Society Report, 2020
- ² UNFCCC COP 21, “Paris Agreement,” in Report of the Conference of the Parties on Its Twenty-First Session, Held in Paris from 30 November to 13 December 2015. Addendum Part Two., Decision 1/CP.21, FCCC/CP/2015/10/Add.1 (Paris, France: United Nations, n.d.), 21–36, <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/10a01.pdf>
- ³ United Nations, Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. Resolution Adopted by the General Assembly on 25 September 2015 (A/RES/70/1), A/RES/70/1, 2015, https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.
- ⁴ United Nations, *New Urban Agenda (A/RES/71/256)* (New York, NY, USA: United Nations, 2017), <http://habitat3.org/wp-content/uploads/NUA-English.pdf>.
- ⁵ United Nations, “Addis Ababa Action Agenda of the Third International Conference on Financing for Development (Addis Ababa Action Agenda),” Third International Conference on Financing for Development (New York, NY, USA: United Nations, 2015), https://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf.
- ⁶ United Nations, “Agenda for Humanity, Annex to the Report of the Secretary-General for the World Humanitarian Summit (A/70/709, 2 February 2016)” (New York, NY, USA, 2016), <https://www.agendaforhumanity.org/sites/default/files/AgendaforHumanity.pdf>
- ⁷ ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response (AADMER) Work Programme 2021-2025, p.14
- ⁸ MPI, 19 November 2018, Pre-Final Draft Mid-Term Review of the Eighth National Socio-Economic Development Plan, 2016—2020
- ⁹ The Government of the Lao PDR, 2018, Post-Disaster Needs Assessment 2018 Floods, Lao PDR
- ¹⁰ National Round Table Process, <https://rtm.org.la/>
- ¹¹ Sysaneth. S, 2019, Community Participation In Flood Risk Management Along The Mekong River In Lao PDR-A Case Study in Champasak Province
- ¹² Christel Rose et al., “Words into Action Guideline: Developing National Disaster Risk Reduction Strategies,” Words into Action Guidelines (Geneva, Switzerland: United Nations Office for Disaster Risk Reduction (UNDRR)), accessed July 16, 2019, http://www.unisdr.org/files/65095_wianationaldrrstrategies10052019.pdf.

**ຈັດພິມໂດຍ: ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ,
ກະຊວງແຮງງານ ແລະ
ສະຫວັດດິການສັງຄົມ
ພິມທີ່: ໂຮງພິມ ລາວ ຢຸນິພຣິນ ຈຳກັດ
ພິມຄັ້ງທີ: I**

**Published by: Department of Social Welfare,
Ministry of Labour and Social Welfare
Print: LAO UNIPRINT PRESS CO., LTD**